

Newroz ateşini işçilerin birliği, halkların kardeşliği için harlayalım!

Newroz her yılın 21 Mart'ında başta Kürt halkı olmak üzere Ortadoğu'da ezilen halkların umudunu büyüttüğü bir bayram günü olarak kutlanır. Dönemler değişse de ne Newroz ateşlerine vesile olan zalim Dehaklar, ne de zorbalığa ve zulme direnen Kawalar bitmiştir.

Newroz ezilen halkların birliği, dayanışması demektir. Newroz halkların düşmanlaştırılmasına hayır demektir. Gerek ülkedeki gerekse bölgedeki kirli savaş politikalarını boşa çıkarmanın yegâne yolunun, her ulustan işçi ve emekçilerin birleşik mücadelesinden geçtiğini haykırmanın gü-nüdür. Bu nedenle Newroz ateşleri her ulustan halkların birlikte yaktığı bir ateş olarak, günün Dehak'ına karşı birleşik mücadele çağrısıdır.

Haftalık
Sosyalist
Siyasal Gazete

ISSN 1300-3585

Sayı 2017 / 10
10 Mart 2017 * 1 TL

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak1.net

Suriye; savaştan çıkış arayışı ve kirli hesaplar!

Suriye'deki yıkıcı savaştan çıkış arayışları devam ediyor. Bu işi üstlenen Rusya, yalpalayan Türkiye'yi de ikna ederek geçen Aralık ayında, kısmi de olsa ateşkes sürecini başlatmaya muvaffak oldu. Ancak bu kadarı ne savaşı sona erdirmeye yetiyor ne ABD ile şer üçlüsünün Suriye üzerindeki kirli hesaplarından vazgeçmeleri anlamına geliyor. Bu ise sürecin halen kırılğan ve farklı olasılıklara açık olduğuna işaret ediyor.

8

Kamu emekçilerinin direnişi üzerine

Gelinen yerde kamu emekçilerinin büyük bir kısmı hiçbir gerekçe ve neden sunulmadan yaşanan ihraçlara tepki gösteriyor.

18

Savaş kundakçılığında NATO'dan yeni hamle

NATO Avrupa Müttefik Yüksek Komutan Yardımcısı, ABD başkanlık seçimlerine müdahale ettiği gerekçesiyle Rusya'yı savaşa tehdit etti.

20

Kamplaşma ve Erdoğan-Almanya gerilimi

Gerilim Türk sermaye devletiyle Alman tekellerinin devleti arasında olmaktan ziyade Erdoğan rejimiyle Alman devleti arasında sürüyor.

Kadın işçi ve emekçileri dönüştürmek!

s.12

İEKK'dan yerelerde 8 Mart eylem ve etkinlikleri

s.13

Suriye; savaştan çıkış arayışı ve kirli hesaplar

Suriye'deki yıkıcı savaştan çıkış arayışları devam ediyor. Bu işi üstlenen Rusya, yalpalayan Türkiye'yi de ikna ederek geçen Aralık ayında, kısmi de olsa ateşkes sürecini başlatmaya muvaffak oldu. Ancak bu kadarı ne savaşı sona erdirmeye yetiyor ne ABD ile şer üçlüsünün Suriye üzerindeki kirli hesaplarından vazgeçmeleri anlamına geliyor. Bu ise sürecin halen kırılğan ve farklı olasılıklara açık olduğuna işaret ediyor.

Yıkıcı bir savaşın pençesine atılan Suriye, son yıllarda çatışmalar, anlaşmalar, ittifaklar, manevralar, kirli hesaplar arenasına çevrildi. Bu süreçte IŞİD, El Nusra gibi cihatçı katil sürülerini yaratan ABD ile bölgedeki önde gelen suç ortakları Türkiye, Suudi Arabistan, Katar "şer üçlüsü", güya artık "teröre karşı savaş" cephesinde yer alıyorlar.

ABD ile şer üçlüsünün "teröre karşı savaş" söylemi, gerici/sefil çıkarılara uydurulan kılıftan başka bir şey değildir. Çünkü terör belasını halkların başına musallat edenlerin, cihatçıları bölge politikalarının vurucu gücü olarak kullananların "teröre karşı savaş" gibi bir dertleri olamaz. Çıkarları gereği şu veya bu çetenin etkisizleştirilmesi için çaba harcayabilirdi elbet. Ancak bunun "teröre karşı savaş"la bir ilgisi yoktur. Zira saldırgan/yayılmacı politikaları esas aldıkları için her zaman cihatçı teröre ihtiyaç duymaktadırlar.

Cihatçılar Suriye'de önce fiili saldırının tetikçiliğini yaptılar. 80'i aşkın ülkeden devşirilen cihatçıların Suriye'ye taşınması, finanse edilmesi, eğitilmesi, silahlandırılması bizzat şer üçlüsü tarafından, fakat ABD kontrolünde gerçekleştirildi. Cihatçılarla hedefe ulaşma planı başarısızlığa uğrayınca, kendi güçleriyle sahaya inmek zorunda kalan ABD, şimdi ise, Suriye'deki askeri varlığını "teröre karşı savaş" gerekçesine dayandırarak arttırıyor. Aynı şey AKP iktidarı için de geçerlidir. Daha da beteri, Türk ordusunun güdümündeki cihatçıların zihniyet olarak IŞİD'den kayda değer bir farkı bulunmuyor. Yani Türkiye ABD'nin onayı ve desteği ile halen cihatçı teröristlerin bir

kesimini tetikçi olarak kullanıyor.

***

Eğer cihatçı çetelerin ortadan kaldırılması söyleminin karşılığı olsaydı, kısa sürede bunu gerçekleştirmek mümkün olurdu. Türkiye'nin sınırlarını kapatması, Körfez şeyhlerinin petro-dolar akışını kesmeleri, ABD ile diğer emperyalistlerin cihatçılara verdikleri doğrudan veya dolaylı desteği kesmeleri, bu belanın hızla ortadan kaldırılmasına zemin hazırlardı. Oysa bunu yapmaları mümkün değil. Çünkü hem ABD'nin hem şer üçlüsünün Suriye'nin yağmasından pay alma hesapları halen cihatçıların varlığına bağlıdır.

***

Suriye yönetimi, Rusya ile İran'ın desteğiyle topraklarını cihatçılardan arındırmayı hedefliyor. Hem Esad yönetiminin müttefiki hem Kürt hareketi dahil muhalefetin farklı kesimleriyle işbirliği yapan Rusya ise, çıkarları gereği savaşı bitirmeye odaklı bir politika izliyor. Bunu yaparken hem Suriye yönetimiyle koordineli çalışıyor hem ABD ile anlaşmanın yollarını arıyor hem Türkiye ile arayışı bozmadan süreci yürütmek istiyor.

Bu karmaşık tabloda Rusya'nın üstlendiği rol kolay değil. Suriye ordusu ile müttefiklerinin savaş alanlarındaki başarıları işi kısmen kolaylaştırıyor. Rusya'nın izlediği politikanın net olması da bir avantajdır. Fakat bu kadarı yine de denklemin karmaşıklığını ortadan kaldırmıyor.

***

Suriye'deki savaşın bitmesinin önündeki esas engel ABD ile şer üçlüsünün politikalarıdır. PYD ile ilişkiler dışında ABD ile işbirlikçileri arasında bir sorun görünmüyor. AKP iktidarının histerik Kürt düşmanlığı, alanda PYD'yi dayanak

olarak kullanmak isteyen ABD'nin çıkarlarıyla şimdilik uyumuyor. Ancak aşılma-yan bu pürüze rağmen Türk devleti ile ABD Suriye'ye karşı savaşta aynı safta yer alıyorlar. ABD araya girerek PYD ile Türkiye arasında fiili bir çatışmayı engellemeye çalışıyor. Bununla birlikte iki ülkenin orduları Suriye'ye karşı saldırganlıkta ortak hareket ediyorlar.

AKP iktidarının açmazı, elindeki tek işlevli aracın cihatçı çetelerden ibaret olmasıdır. Bu arada Barzani de AKP payandallığına meyilli görünüyor. Ancak onun Suriye denklemindeki etkisi çok sınırlıdır. Dinci sermaye iktidarının Rusya ile arayışı bozabilecek olanaklardan yoksun oluşu, ABD'ye ise zaten bağımlı olması, manevra alanını daraltıyor. Bu koşullarda Suriye topraklarının bir kısmını işgal altında tutma hevesleri, eninde sonunda kursağında kalacaktır. Öte yandan Kürt halkının Suriye'nin yeni oluşumunda sağladığı kazanımları ortadan kaldırma histerisinin de bir sonuç yaratması mümkün görünmüyor. Buna rağmen AKP iktidarı Suriye'de halen uğursuz bir rol oynamaya devam ediyor.

***

Suriye'deki yıkıcı savaştan çıkış arayışları devam ediyor. Bu işi üstlenen Rusya, yalpalayan Türkiye'yi de ikna ederek geçen Aralık ayında, kısmi de olsa ateşkes sürecini başlatmaya muvaffak oldu. Ancak bu kadarı ne savaşı sona erdirmeye yetiyor ne ABD ile şer üçlüsünün Suriye üzerindeki kirli hesaplarından vazgeçmeleri anlamına geliyor. Bu ise sürecin halen kırılğan ve farklı olasılıklara açık olduğuna işaret ediyor.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2017/10 * 10 Mart 2017 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Ersin Özdemir

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mah. Kodaman Sk. No: 111/15
Şişli / İstanbul

Tif. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak1.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

'Hayır'ın yasak olduğu 'demokratik' referandum!

Referandum öncesi 'Hayır' çalışması yürüten güçlere yönelik baskı ve saldırılar hız kesmiyor. Dikkat çekici nokta ise, bu saldırıların doğrudan devlet eliyle hayata geçiriliyor oluşudur. Bunun son örneği seçim sürecine ilişkin "kuralları" belirleyen YSK'nın, siyasi partiler dışında referandum çalışması yürüteceklerle ilişkin kararları valilik ve kaymakamlıkların belirleyeceğini açıklaması oldu. Zaten OHAL bahanesiyle aylardır keyfi yasak ve baskılar hayata geçirilirken, şimdi de bu kararlar valilik ve kaymakamlıklara yeni baskı uygulamaları için "yasal" zemin hazırlanmış oldu. Artık bu devlet mercileri "sakıncalı" gördükleri her durumda 'Hayır' çalışmasını engelleyecek.

Görüldüğü üzere, yaşadığı rejim krizini çözebilmek için referandumu can simidi olarak gören AKP tüm olanaklarıyla 'Evet' seferberliği yürütecek. 'Evet' oyu için her türlü propagandanın önü açılırken, 'Hayır' oyu için yürütülmek istenen çalışmalar valilik ve kaymakamlıklar eliyle engellenecek! Bu durum bile AKP iktidarının 16 Nisan'da 'Evet' sonucu çıkması için burjuva demokrasisini bile ayaklar altına aldığını gösteriyor.

Tüm bunlarla birlikte Erdoğan ve diğer AKP'lilerin Almanya örneğinde olduğu gibi kendilerine çıkarılan engelleri

Nazi faşizmine benzetmeleri ise tam bir pişkinliktir. Hatırlanırsa Erdoğan geçtiğimiz aylarda, başkanlık sistemi için "olumlu" örnek ülkeleri gösterirken Nazi Almanya'sını da göstermişti. O zaman Nazi Almanya'sının faşist olduğunu "es" geçmişti! Benzeşim kurduğu Nazileri şimdilerde eleştiriyor görünse de esasta Nazilerle ortaklaşan başka bir gerçek daha vardır. Bu da Hitler'in propaganda bakanı Goebbels'in açtığı yoldan gitmeleridir. Bu yüzden ellerindeki kirli propaganda aygıtı ile 'Hayır' diyenleri "terörist" olmakla itham etmekte, hatta 'Evet' diyenlerin baskı altında olduğunu söylemektedirler.

Sokaklarda 'Hayır' çalışması yapanlar polis saldırısına uğramakta, gözaltına alınmakta, tutuklanmaktadır. Bunlar yetmiyormuş gibi AKP'nin tetikçiliğine soyunanlar tarafından da saldırıya uğramaktalar. Kendileri Almanya'da konuşturulmadıklarını söylerken, muhalif bir sesin azıcık da olsa çıkması halinde, başına nelerin geldiğini şu günlerde çokça örnek üzerinden görmekteyiz. "Çocuklar ölmesin" diyen öğretmenden barış bildirisine imza atan akademisyenlere, eş başkanlarından seçilmiş diğer vekillerine, sıradan üyelerine kadar tutuklanan yüzlerce HDP'liye kadar tüm gerçekler

ayan beyan ortadadır. Muhalif basın kuruluşlarını kapatanlar yine kendilerine muhalif olan gazetecileri hapse atmakta tereddüt etmemektedir. Onlar için basın özgürlüğü kendi propagandalarını yapan yandaş basın kuruluşları için vardır.

12 Eylül anayasası hangi "demokratik" koşullarda onaylanmışsa şimdi de başkanlık referandumunu benzer bir süreçte oylamaya sunulmaktadır. "Bana 400 vekil vermezseniz" tehdidinin 7 Haziran sonrası nasıl gerçek olduğu ortaya çıktı. Şimdi yine "başkanlık geçmezse" artacak kaostan dem vuruyorlar. Toplantılarda açıkça "iç savaşa hazırlanın" çağrısı yapıyorlar. AKP binalarında silahlarla poz veriyorlar. Sanal iletişim adreslerinde ellerindeki silahları ateşleyerek 'Hayır' diyenlere verilecek cevabın nasıl olacağını gösteriyorlar.

Tüm bu yaşananlara bakıldığında, referandum sandıklarından 'Evet' sonucunu çıkarmak için AKP tarafından ne gerekiyorsa yapılacağı açıkça görülmektedir. Ancak şimdye kadar "mağdur" edebiyatı yaparak kazanan Erdoğan ve AKP'yi, kendilerinin mağdur ettiği milyonların gazabına uğramaktan hiçbir şey kurtaramayacaktır.

AKP Kürdistan'da 'Evet' şantajı yapıyor

Kürdistan'daki yerleşim birimlerini yerle bir eden sermaye devleti, kentleri yeniden inşa etmek için bölge emekçilerinin anayasa referandumunda 'Evet' demeleri şartını koşuyor.

Şırnak'ta sermaye devleti tarafından yıkılan evlerin yerlerine yenisinin yapıl-

masının referandumdan 'Evet' çıkması şartına bağlandığı belirtilirken, Bitlis'te de 'Evet' çıkmaması durumunda köylerin boşaltılacağı yönünde tehditler savrulduğu dile getirilmeye başlandı.

HDP Şırnak Milletvekili Leyla Birlik, Kürdistan'daki referandum şantajına iliş-

kin mecliste yaptığı konuşmada "Bırakın yeni evlerin yapılmasını yeni yıkımlar da söz konusu. Bu söylentiye de insanlarda baskı kurmak için yapıyorlar. Şunu çok iyi biliyorlar; insanlar bu yönetime hayır diyecek. Bunu tersine çevirmek için korkutmak istiyorlar" dedi.

OHAL yasakları sürüyor

Sermaye devleti geride kalan hafta boyunca OHAL yasaklarının süreceğine ilişkin kararlarını açıkladı.

DİYARBAKIR

Sermaye devletinin Kürt halkını hedef aldığı kirli savaş "terör" demagojisiyle kırsalda yürütülen saldırganlıkla devam ederken bu kapsamda "sokağa çıkma yasağı" uygulamaları da sürüyor.

Geçtiğimiz haftalar yasak ilanlarının açıklandığı Diyarbakır'ın Lice ve Hazro kırsalındaki 12 köyde daha 2 Mart'ta günü "sokağa çıkma yasağı" ilan edildi.

5 Mart'ta ise Lice'ye bağlı 18 köyde sokağa çıkma yasağı ilan edildi.

Yasakların ardından Lice kırsalında binlerce kolluk gücünün katılımıyla saldırılar tırmandırıldı. Bölgeye 8 bin asker, polis ve korucunun sevk edildiği belirtilirken savaş uçağı, Kobra ve Skorsky tipi helikopterlerle bölge ablukaya alındı. Diyarbakır Valiliği tarafından yapılan açıklamada, saldırıda 7 bin jandarma, 600 özel hareket polisi ve 559 korucu ile birlikte 17 helikopter, 33 kobra, 35 kirpi, 16 ejder ve Land Rover tipi aracın yanı sıra Devlet Su İşleri'ne ait iş makinelerinin de yer aldığı belirtildi.

Saldırıların tırmandığı bölgede telefon şebekeleri kesildi. Bölgeye erişim de engellenirken köylülerden haber alınmadığı kaydedildi.

ADANA

Adana Valiliği'nin Şubat ayında 7 alanı kapsayacak şekilde ilan ettiği OHAL yasağı Mart ayına da uzatıldı.

"Terör" demagojisiyle gerekçelendirilen yasakta "terör örgütlerinin temel hak ve özgürlükleri istismar ettiği" iddiası ortaya atıldı. Valiliğin yaptığı açıklamada "toplantı, gösteri yürüyüşü, basın açıklaması, imza standı, çadır kurma vb. her türlü faaliyet" in yasaklandığı belirtildi. Yasak 1-31 Mart tarihleri arasında geçerli olacak.

VAN

2017 itibarıyla her ay 30 gün süreli "yasak" ilan edilen Van'da, valilik tarafından yapılan açıklamayla da 5 Mart'tan itibaren ildeki her türlü faaliyet 30 gün süreyle yasaklandı.

OHAL kanununun yasağa gerekçe olarak gösterildiği açıklamada, "güvenlik", "huzur", "esenlik" gibi iddialar ortaya atıldı.

'Hayır' oyu kullanmak "teröristlik" oldu

Sermaye diktatörlüğüne 'Hayır'!

Referandum tarihi açıklandığından bu yana, tüm muhalif kesimlere dönük devreye sokulan gözaltı, tutuklama terörü hız kazandı. 7 Haziran seçimlerinden istediği sonucu elde edemeyen AKP iktidarının, kirli savaşı daha da körüklemesine benzer bir şekilde, toplumun muhalif kesimlerine dönük pervasızca açık tehditler savruluyor. Yeni anayasa adı altında getirilmek istenen tek adam diktatörlüğüne karşı, ilerici duyarlılığı olan herkesin "terörist" ilan edilmesine kadar işi vardırıran sermaye devleti sözcüleri referandum çalışmalarını 'Evet'in kendilerince iyi yanlarını anlatarak değil, 'Hayır' oyu kullanmanın "teröristlik" olduğunu öne sürerek yürütüyor.

"HAYIR'A BASKIMIZ YOK AMA 'HAYIR'CILAR TERÖRİST!"

Erdoğan, Bahreyn, Suudi Arabistan ve Katar gibi Körfez ülkelerine yaptığı gezi dönüşü, basına yine bu yönlü açıklamalar yaptı. "'Hayır' diyecekleri terör örgütleriyle, 'FETÖ' ile aynı kefeye koymak bir baskı yaratır mı?" sorusuna karşılık Erdoğan, kendisi için "kutsal" olduğunu iddia ettiği "demokratik hakkını" kullandığını belirterek şunları söyledi: "'Hayır'cılara baskı olur bahanesiyle bu hakkımızı engellemek yanlış olur. Bizim 'hayır'a baskı diye bir derdimiz yok. Ama 'hayır' demekte hayır yoktur. Bunu söyleme hakkımız da var." Konuşmasının devamında, sanki işletilen hukuki bir süreçmiş gibi, tutuklanan HDP milletvekillerinin nasıl da "yasadışı" hareket ettiklerini, ifadeye

gelmediklerini söyleyerek, 'işte böyleleri hayır der, diyor' minvalinde konuştu. Hem özgürlükten dem vurup, hem de 'Hayır' diyenleri bir kez daha "terörist" ilan etti.

"HAYIR'CILAR PKK İLE AYNI MUAMELEYİ GÖRECEK"

Öte yandan Antalya'da bir savcı, 'Hayır' oyu kullanacakların "PKK ile aynı muameleyi göreceğini" söyledi. Twitter hesabından iki paylaşım yapan Antalya Cumhuriyet Başsavcısı Vekili Cevdet Kayafoglu, referandumda 'Hayır' oyu verecekleri açıktan şu sözlerle tehdit etti: "PKK anayasa referandumunda hayır çağrısı yapmış. Sandıkta hayır diyecek

olanlar PKK ile aynı muameleyi göze alıyolarlar demektir. Küsmeye yok", "Referandumda hayır diyeceklerin dikkatine. Vereceğiniz hayır oyu aynı zamanda PKK'ya destek oyudur. Haberim yoktu demeyin." Başsavcı vekilinin tutumu, polisin önüne koyduğu listeye göre tutuklama yapan, tecavüzcüleri, katilleri aklayan yargının güncel bir yansıması oldu.

Dinci, zorba iktidarın hizmetindeki polis de daha önce Kadıköy'de 'Hayır' çağrısı yapanlara saldırarak gözaltına almıştı.

Yine kayyım olarak Bilal Özkan'ın atandığı Sur Belediyesi İnsan Kaynakları ve Eğitim Birimi tarafından belediyenin veri tabanındaki telefon numaralarına "Vatanımız, ülkemiz çok zorlu bir sü-

reçten geçiyor, adeta bir istiklal savaşı. Güçlü bir Türkiye için Evet ben de varım" şeklinde mesajlar gönderildi.

KÖLELİĞİN OLAĞANLAŞTIRILMASINA 'HAYIR'

Gelinen yerde AKP iktidarının saldırılarını kısıtlayan hiçbir yasal mevzuat işleme konmuyor. Referandumla onaylanması istenen yeni anayasa ile, zaten uygulanmayan kimi yasalar tümten ortadan kaldırılmak isteniyor. Böylece işçi ve emekçilerin kırıntı düzeyindeki hakları da bir çırpıda gasp edilmek isteniyor. Oluşacak tepkiler "yasak, terör, milli güvenlik" safsatalarıyla önlenmeye çalışılıyor. Yine grev ve direnişlerin bir çırpıda, KHK'larla yasaklanabilmesini "olağan" zamanlara göre kolaylaştıran OHAL süreklileştirilmek isteniyor.

Niyet keyfililiğin yasalarını yapmak olunca sermaye devleti de referandumdan 'Hayır' sonucu çıkmaması için buna göre hareket ediyor. "Milli irade, demokrasi" laflarının göz boyama ve yalan olduğu daha da açık bir şekilde ortaya çıkıyor.

İşçi ve emekçilerin haklarının tek kararla gasp edilebileceği, kadınların Ortaçağ karanlığına hapsedilecekleri, gençlerin geleceksizliğe mahkum kılınacakları böylesi bir rejime 'Hayır' denmelidir. Bu 'Hayır' yalnızca, kendi seçimleri de dahil hiçbir yasa ve kural tanımayan sermaye devletinin referandumuna sıkıştırılmamalı, fiili meşru mücadele için hazırlanmalıdır.

İnsan Hakları Derneği (İHD), Çukurova bölgesindeki hapisaneler raporunda hak ihlallerini belgeledi.

İHD Adana Şubesi, Çukurova bölgesindeki hapisaneleri gezerek oluşturduğu raporda, tutsaklara dönük baskı ve saldırılara yer verdi. Raporda tüm hapisanelerde yaşanan ortak sorunlar şu şekilde belirtiliyor:

"1-Hasta mahpusların tedavileri geç yapılmakta ya da hiç yapılmamaktadır. Gerek siyasi mahpus cezaevlerinde gerekse adli mahpusların cezaevlerinde hasta mahpusların tedavi edilme sorununu ciddiyetini korumakta ve hasta mahpuslar yaşam savaşı vermektedirler. Kendi yaşamlarını tek başına idame ettiremeyecek birçok hasta mahpus bulunmaktadır.

2-Cezaevlerinde uzun yıllardan beri devam eden ve bugüne kadar çözülme-

İHD Çukurova hapisane raporu

yen en önemli hususlardan biri, hasta mahpusların insan onuruna yakışmayan ve hasta haklarına açıkça aykırı olan hastanede kelepçeli tedavi edilmeleridir.

3-Mahpuslar, cezaevine ilk girişte usul ve yasaya aykırı olan insani değerlerle bağdaşmayan bir şekilde çıplak aramaya maruz kalmaktadırlar.

4-Cezaevlerinin fiziki yapısı ve kapasiteleri nedeniyle koşullarda çok kişinin kalması ve birçok cezaevinde mahpusların yerde yatması söz konusudur.

5-Mahpusların mektuplarının geç verilmesi, idareye verilen dilekçelere cevap verilmemesi son dönemde en çok karşılaşılan hak ihlallerini teşkil etmektedir.

6-Disiplin cezaları yersiz ve adeta baskı aracı olarak keyfi bir şekilde uygulandığı iddia edilmekte olup, görüş yasağı, iletişim cezası gibi disiplin cezaları ciddi mağduriyetlere ve mahpusun ailesi ile iletişimine engel olmaktadır.

7-Son dönemde, mahpuslar ailelerinin bulunduğu illerdeki cezaevlerinden çok uzaktaki illerin cezaevlerine nakledilmekte ve gerek mahpus gerekse aileler uzun zaman görüş sağlayamamaktadır.

8-Cezaevlerinde koşulların aramaları sıklaşmış, usul ve yasalara uygun arama yapılmayıp adeta tüm koşullar eşyalar ve mahpusların özel eşyaları dağıtılmakta insan onurunu incitici aramalar yapılmaktadır.

maktadır.

9-Bölgemiz cezaevlerinde dile getirilen sorunlardan bir diğeri yemeklerin hijyenik olmaması ve az verilmesidir.

10-Anayasa ve uluslararası sözleşmelere aykırı olarak çıkarılan OHAL yasalarına dayanılarak avukat görüşleri infaz koruma memuru gözetiminde ve kamera kaydına alınarak yapılmaktadır.

11-Ceza infaz yasasında ve uluslararası sözleşmeyle güvence altına alınan sosyal aktivite hakları kısıtlanmış spor, kütüphaneden faydalanma, sohbet etme hakları asgari sürelerle inmiş, bazı cezaevlerinde bu haklar tamamen kaldırılmıştır.

12-Mahpusların kendi anadillerinde talep ettikleri yazılı yayınlar ve dışarıdan talep ettikleri yayınlar (gazete-kitap) kendilerine verilmemektedir."

Newroz ateşini işçilerin birliği, halkların kardeşliği için harlayalım!

Devrimci baharın önemli bir gündemi olan Newroz yaklaşıyor. Newroz ezilen halkların mücadele günüdür. Direnişi ve başkaldırıyı simgeler. Bundan kaynaklı, Newroz her yılın 21 Mart'ında başta Kürt halkı olmak üzere Ortadoğu'da ezilen halkların umudunu büyüttüğü bir bayram günü olarak kutlanır. Dönemler değişse de ne Newroz ateşlerine vesile olan zalim Dehaklar, ne de zorbalığa ve zulme direnen Kawalar bitmiştir. Günümüzde de ezenin/zalimin zulmüne karşı direniş devam etmektedir. İşte bu bilinçle ezilen halklar, Newroz gününde meydanlarda günün Dehak'ına karşı isyan ateşlerini yakar, direnişi harlar.

Kürt halkı Newroz ateşlerini büyük engellemelere, baskılara ve yasaklamalara rağmen her yıl yakmaktadır. Kürdü yok sayan gerici-ırkçı zihniyetle malul sermaye devleti, uyguladığı asimilasyon ve şiddet politikalarını Newroz'larda özel olarak yoğunlaştırır. Ancak Newroz ateşleri her daim kitlesel kutlamalar eşliğinde yakılmış, mücadelenin harlandığı günler olmuştur.

Bu yılın Newroz kutlamaları ise, bir kez daha Kürt halkının vahşi katliamlara, işkencelere uğradığı bir dönemde gerçekleşecek. Bilindik inkâr ve imha yöntemleri dışında ayrıca seçilmiş HDP'li milletvekilleri tutsak edilmiş, belediyelereye kayyım atanmış, kentler yıkılmış, Kürt halkı bir kez daha göçe zorlanmıştır. Kürt halkı HDP ve DBP'nin neredeyse bütün il ve ilçe teşkilatlarına yapılan dizginsiz gözaltı-tutuklama terörüyle örgütlü olarak hareket edemez hale getirilmek istenmektedir. Sermaye devletinin tarihsel bir kinle devam ettirdiği bu kanlı gelenek,

AKP iktidarına iç politikada ırkçı-milliyetçi oylar olarak geri döndükçe, dozu arttırılarak sürdürülmektedir.

Tüm bunlarla birlikte Kürt halkının Ortadoğu bölgesinde giderek artan şekilde güç kazanması, etki alanı bulması da Erdoğan AKP'sini iyice çileden çıkarmaktadır. Suriye üzerinden geliştirilen emperyalist savaş politikalarına gerici hayaller ve hevesle katılan Türkiye, PYD şahsında örgütlü Kürt halkının şimdiye dek elde ettiği kazanımları bir türlü hazmedememektedir. İş, Suriye'de Kürtler yerine IŞİD vahşetini tercih edeceğini açıktan beyan etmeye kadar vardırırmıştır.

Bu gerici zihniyet ülke içinde de OHAL bahanesiyle istediği güce sahip olarak başta Kürt halkı olmak üzere, tüm muhalif ilerici, devrimci sesi susturma niyetindedir. Özellikle kirli savaş politikalarına, katliamlara ve baskılara maruz kalan Kürt halkıyla dayanışma içinde

olanlar devlet terörünün özel hedefi olmaktadır. Bunun en ibretlik örneği "Barış Bildirisi"ne imza atan akademisyenlere yönelik bitmek bilmeyen süreli ayardır. Kürt basını ile dayanışma nöbetlerine katılan gazetecilerin özel hedef haline getirilmesi, Facebook paylaşımlarında Kürt halkına yönelik paylaşım yapanların tutuklanması gibi daha pek çok örnek vardır.

Kürt halkına ve onunla dayanışma içinde olanlara yönelik devlet terörü referandum çalışmalarıyla birlikte ayrıca öne çıkmaktadır. Sandıktan 'Evet' çıkması için ırkçı-milliyetçi söylemler özel olarak kullanılmakta, referandum sonrasında Kürt halkına ne denli büyük kıyımlar yaşatılacağı vaat olarak sunulmaktadır. Ülke atmosferi giderek ırkçı-milliyetçi söylemlerle kışkırtılmakta, işçi ve emekçilerin bilinçleri kirletilmekte, halklar düşmanlaştırılmaktadır.

Tüm bunlar "İşçilerin birliği halkların kardeşliği" için verilecek mücadelenin ne denli önemli ve acil olduğunu göstermektedir. İşte böylesi bir dönemde 2017 Newroz'u ayrıca önem kazanmaktadır.

Günün acil ihtiyacı halklar arasında kardeşliği, ırkçılıkla birbirine düşman edilen işçiler arasında birliği sağlamaktır. Newroz eylem ve etkinlikleri bu açıdan oldukça önemlidir. Hem ezilen Kürt halkıyla dayanışma açısından, hem de ırkçılıkla zehirlenmiş işçi ve emekçilerin aydınlatılması açısından Newroz çalışmalarını en etkin şekilde değerlendirilmelidir. Zira devlet baskı ve yasaklama dışında resmi "Nevruz"unu kutlayacaktır. Bu kutlamalarını bir kez daha Kürt halkına düşmanlık temelinde işleyecektir.

NEWROZ ÇAĞRISINI BÜYÜTELİM!

Newroz ezilen halkların birliği, dayanışması demektir. Newroz halkların düşmanlaştırılmasına hayır demektir. Gerek ülkedeki gerekse bölgedeki kirli savaş politikalarını boşa çıkarmanın yegâne yolunun, her ulustan işçi ve emekçilerin birleşik mücadelesinden geçtiğini haykırmanın günüdür. Bu nedenle Newroz ateşleri her ulustan halkların birlikte yaktığı bir ateş olarak, günün Dehak'ına karşı birleşik mücadele çağrısıdır.

2017 Newroz'u 35 merkezde kutlanacak

2017 Newroz'u Halkların Demokratik Partisi (HDP) ve Demokratik Bölgeler Partisi (DBP) tarafından 35 merkezde "Mutlaka kazanacağız" şiarıyla kutlanacak. Newroz kutlamaları 17-21 Mart tarihleri arasında gerçekleştirilecek.

Kutlama programı şu şekilde:

17 Mart Cuma: Nusaybin

18 Mart Cumartesi: İzmir, Bursa, Adana, Dersim, Antep, Mardin, Malatya, Bingöl, Doğubayazıt, Manisa, Kocaeli, Siirt.

19 Mart Pazar: İstanbul, Mersin, Antalya, Urfa, Yüksekova, Batman, Konya, Karakoçan, Kars, Hatay, Kızıltepe.

20 Mart Pazartesi: Muş, Cizre, Adıyaman, Iğdır, Bitlis, Hakkari, Ağrı, Bingöl.

21 Mart Salı: Diyarbakır ve Van.

Halepçe Katliamı'nın üzerinden 29 yıl geçti

Tarih 16 Mart 1988, yer Halepçe. Irak'ta Saddam Hüseyin zamanında Kürt halkına yönelik asimilasyon politikası izleniyor ve Kürtlerin hakları tanınıyordu. Saddam rejimi Kürt sorununun çözümünü imha ve inkar politikasında görüyordu.

O dönem ABD'nin savaş politikaları çerçevesinde hareket eden Saddam Hüseyin, 1979 yılında İran'a savaş ilan etti. Aynı günlerde Kürt halkına karşı yoğunlaşan bir saldırı süreci başladı. Kürtlerin yoğun olduğu alanlarda yasak bölgeler genişletildi. Kürt bölgelerine

özel sorumlular getirilerek soykırım planı çıkarıldı ve aşama aşama hareket başlatıldı. İlk olarak 23 Şubat'ta Sergeli ve Bergeli'de başlatılan saldırılar 16 Mart günü Irak Hava Kuvvetleri'ne bağlı uçakların Halepçe'ye kimyasal gazlar bırakmasıyla devam etti ve 7 bin Kürt kimyasaldan etkilenerek yaşamını yitirdi. Saldırılar 6 Eylül 1988'e kadar sürdü. Toplamda 182 bin insan yaşamını yitirdi.

Halepçe Katliamı'nın tetikçisi gerici rejimler olsa da esas sorumlusu ABD emperyalizmidir.

Yatırım teşviklerinde dünden bugüne:

Kamusal kaynaklar sermayeye peşkeş çekiliyor

Z. Kaya

Sermayeye hizmette kusur etmeyen AKP iktidarı geçtiğimiz haftalarda meclisten geçirdiği ve Nisan ayında uygulanmaya başlanacak olan torba yasada, patronlara vergi indirimi, yabancıların konuta yatırım yapması gibi maddeler ile birlikte kaçak işçi çalıştırma cezalarında indirim ve aflar getirmişti. AKP iktidarının sermayeye "kıyakları" bununla da kalmadı.

2017 Ocak ayı yatırım teşvik belgelerinin listesi 28 Şubat tarihinde Resmi Gazete'de yayımlandı. Değişik sektörlerden 528 firmaya dağıtılan belgelerle siyasal iktidar, krizin yükünü sermaye gruplarının sırtından almak adına 'istihdam' süslemesi ile işçi ve emekçilerin alınterleriyle oluşturulan kamusal kaynakları bir kez daha sermayeye peşkeş çekmiş oldu.

YATIRIM TEŞVİKLERİNİN DÜNÜ BUGÜNÜ

Yatırım teşvikleri yeni olmamakla birlikte AKP iktidarına da münhasır değildir. Üzerinde yaşadığımız topraklarda teşvik yatırımlarının tarihi 1 Ocak 1913 tarihli Teşvik-i Sanayi Muvakkatı'na dek dayanır. Cumhuriyet döneminde teşvik yatırımlarının tarihi ise 1927'dir. 1942 yılına dek geçerli olan 1055 sayılı Teşvik-i Sanayi Kanunu teşvik araçlarını çeşitlendirmiş, kamu alımlarında öncelik, taşıma (demiryolu) tarifelerinde indirim gibi desteklere yer vermiştir. 1932-39 yılları arasında teşviklerden yararlanan sermaye grupları ortalama üretimlerini 2,4 kat arttırmıştır.

1950'li yıllara gelindiğinde kamu kaynaklarının özel sektöre peşkeş çekilmesi, yatırım teşvikleri adı altında değil ama ithalatçıya döviz dağıtımı, tercihli kredi kullanımı gibi yollarla sürdürülmüştür. 1951'de Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanunu çıkarılmış, '60'ların ikinci yarısında ise çıkarılan Kalkınma Planının Uygulanması Esaslarına Dair Kanun ile teşvik sistemini tek elden yönetecek, başbakanlığa bağlı Yatırımları ve İhracatı Geliştirme ve Teşvik Bürosu kurulmuştur. Yatırım indirimlerinin ön plana çıktığı bu dönemde, 1963-67 yılları arasında yatırım indiriminden yararlanan sermaye gruplarına verilen belge tutarı ile 1967-70 yılları arasındaki belge tutarı karşılaştırıldığında söz konusu tutarın 6,5 kat arttığı ortaya çıkmaktadır. Kamu kaynaklarını sermayeye peşkeş çeken büronun bağlı

olduğu idari yönetim yeri de sürekli değişmiştir. Böylesine büyük bir vurgunun resmi kapısı olan büro, sırasıyla Devlet Planlama Teşkilatı'na (DPT), Teşvik Uygulama Dairesi'ne, Dış Ekonomik İlişkiler Bakanlığı'na, Ticaret Bakanlığı'na, sonra da ikiye ayrılarak Sanayi Bakanlığı ve Ticaret Bakanlığı'na gerisin geri tekrar DPT'ye, en sonunda da 1994 yılında Hazine Müsteşarlığı'na bağlanmıştır.

1960-80 döneminde üzerinde kıyametler kopan sermayenin yağlı kapısı, yatırım teşvikleri ağırlıklı olarak vergisel teşviklerden oluşur. Doğrudan parasal yardımlar oldukça sınırlıdır. Teşvikleri düzenleyen yasalar ise Bakanlar Kurulu kararnamele ile sürekli değişmiştir. Bir kararname 6 ay bile değişmeden kalamamıştır.

'70'lerin sınıf hareketinin yükselen ivmesinin indirdiği darbe altında inleyen burjuvazinin yardımına koşan 1980 askeri darbesi ile "gülme sırası burjuvaziye gelmiş", 1983-87 yılları arasında teşvik edilen yatırımlar GSMH'nin %16,7'sine ulaşmıştır. Bu dönemde vergi teşviklerinin yanı sıra maliyeti kamunun üstlenmesini sağlayacak parasal teşvikler öne çıkmıştır.

Türkiye'de burjuvazinin gelişimi, beraberinde çalkantılı siyasal süreçle-

ri getirip, askeri darbeler eliyle burjuva kliklerinin savaşına dönüşerek ilerlemiş, yatırım teşviklerinin kapsamı, içeriği ve yöneleceği sektörler de bu ilerlemeye paralel olarak değişmiştir. Ancak sermaye devletinin bir bütün olarak burjuvazinin ihtiyaçlarını gözetmediği ve bu uğurda çalıştığı uluslararası piyasa koşullarına adapte olmuştur.

AKP DÖNEMİNDE YATIRIM TEŞVİKLERİ

'80 darbesinin öz çocuğu AKP hükümet olduğu 2002 senesi itibarıyla yatırım teşviklerine devam etmiş, 2009 yılında çeşitli sermaye gruplarının ihtiyaçlarını gözeterek sistemi değiştirmiştir. MÜSİAD'ın önerdiği teşvik programlarının büyük bir kısmı yeni sistemde yer alırken, Türkiye'nin en büyük 500 sanayi kuruluşu arasında yer alan ve TÜSİAD üyesi olan büyük gruplara (KOÇ, OYAK, Nursan, Zorlu vs...) bağlı firmalar da bu teşviklerden yararlanmışlardır.

2010 yılında da teşviklerden yararlanan bu firmalar içerisinde yaklaşık 15 milyar tutarı bulan ve damat Albayrak'ın müdürlük yaptığı Çalık Holding de vardır, 2011 yılında toplam 5,5 milyardan biraz daha büyük proje yatırımları için verilen

teşvikin neredeyse 4 milyarını alan KOÇ grubuna bağlı TÜPRAŞ firması da... Burada teşviklerin sadece yerli sermayeye yapılmadığını, yabancı sermayenin de teşviklerden fazlasıyla yararlandırıldığını belirtmek ve örnek olarak da 6,6 milyarlık yatırım ile Azerbaycan kökenli Socar grubunun PETKİM Yarımadası üzerine inşa ettiği Star rafinerisi için alınan stratejik yatırım teşvik belgesini anmak gerekir. Yatırım teşviklerinde sermaye yerlisi-yabancı veya beyazı-yeşili olarak ayrıştırılmamış, topyekün sermayenin ihtiyaçları gözetilmiştir.

2012 yılında Bakanlar Kurulu kararı ile teşvik sistemi tekrar değiştirilmiştir. Haziran 2012-Haziran 2013 Yatırım Teşvik Sistemi yıllık değerlendirme raporunda yer verilen yeni mevzuatla getirilen değişiklik başlığı altında stratejik yatırımların teşviki uygulamasının sisteme entegre edildiği, bölgesel ve büyük ölçekli yatırımlar kapsamında aranan asgari yatırım tutarının düşüldüğü ve sektörel kapsamın genişletildiği, bölgesel haritanın güncellendiği ve il bazlı sisteme geçildiği, destek unsurlarının oran ve sürelerinin güncellenerek yeni destek unsurlarının ilave edildiği ve öncelikli yatırım kavramının oluşturulduğu aktarılıyor. Kısacası teşviklerin önündeki sınırlar

lamalar kısıtlanarak kamusal kaynakların sermayeye peşkeş çekilmesi kolaylaştırılmış oldu. Dönemin Ekonomi Bakanı Zaffer Çağlayan yeni teşvik sisteminin 1. yılı vesilesiyle Diyarbakır'da sermaye gruplarının temsilcilerine, "Arkadaşlar, yatırım harcaması, yatırım başına düşen harcama tutarı ortalama 11,8 milyon lirayken, şimdi her bir belge başına yapılacak olan ortalama yatırım harcaması, tam yüzde 33'lük bir artışla 15,7 milyon liraya çıkmış durumda" diyerek, müjde vermişti.

Ekonomi Bakanlığı verilerine göre ise 20 Haziran 2012-31 Ocak 2017 tarihleri arasındaki dönemde sabit yatırım tutarı toplamı 409,5 milyar TL olan 21 bin 177 adet yatırım teşvik belgesi verildi.

OCAK 2017 YATIRIM TEŞVİK BELGESİ'NDEN YANSIYANLAR

Yayımlanan teşvik listesine kabaca göz atarsak turizm ve enerji sektörlerine verilen teşvik tutarlarının dikkat çekici boyutlarda olduğu görülür. Turizm sektöründe toplam 32 turizm yatırımına verilen yatırım teşvik belgelerinin toplam tutarı 439 milyon 173 bin lirayı buldu. Enerji sektöründe ise 205 proje ile toplam sabit yatırım tutarı 1 milyar 545 milyon TL oldu.

Daha yakından inşaat ve imalat sektörlerinden birer örneği incelemek konumuz açısından faydalı olacaktır. İlk örneğimiz, yatırım teşvik listesinde yer alan, temel atma törenlerinde AKP kodamanlarının boy gösterdiği, Türkerler-Gama Holding'in ihalelerini alarak yap-işlet-devret modeli ile 25 yıllık süre ile işletecek olduğu Kocaeli ve İzmir-Bayraklı şehir hastaneleri. Sadece bu iki şehir hastanesi için sermaye devletin bir yılda sağlayacağı teşvik 175 milyon TL. Üstelik bu tutara peşkeş çekilen hazine arazisi dahil değil. Türkerler-Gama Holding'e sunulan "kıyaklar" yatırım teşviklerinden ibaret değil. AKP döneminde palazlanan Holding'in İstanbul Zincirlikuyu'da yaptığı Çiftçi Towers'ın 2004 yılında

yasalar ve imar mevzuatları yok sayılarak inşa edildiği hatırlanmalıdır. Milyarlarca dolar rant elde edilen bu projedeki usulsüzlüklere göz yumulmuş, böylece Türkerler-Gama Holding inşaattan sağlık ve enerji alanına dek birçok sektörde palazlanarak yol almıştır. Yeni teşvikle beraber bu sermaye grubunun kârına kâr katılmış olacaktır.

Bir diğer örneğimiz ise Yataş'tır. Basına üç işçinin zehirlendiği haberleri ile yansıyan, işçilerin zorla AKP'nin sendikası durumundaki Hak-İş'e bağlı Öz Ağaç-İş'e üye yapıldığı, yine bölge bayiliklerinin açılışlarının burjuva siyasetçilerinin boy gösterdiği mekanlara dönüştüğü Yataş, teşviklerden aslan payını alanlar arasındadır. İşçi düşmanlığı ve kötü çalışma koşulları ile büyüyen sermaye gruplarının devlet eliyle sırtı sıvazlanmakta, yatırım teşvikleri ile adeta ödüllendirilmektedirler.

Liste ayrıntılı olarak incelendiğinde listenin işçi kanı ile beslenen, her türlü keyfiyetin hükümlerinde çalışma koşullarını ağırlaştırarak, sermayesini büyütme, doğaları gereği azgın sömür yöntemlerine borçlu olan sermaye grupları ile dolup taşıdığı görülecektir. Bu kan emici sermaye gruplarının arkasında sırasını bekleyen diğerleri vardır ve toplamda sermayeye peşkeş çekilen ise kamu kaynakları diye tabir ettiğimiz işçi ve emekçilerin alınteri ile oluşturulan devlet hazinesidir.

İSTİHDAM BAHANE, YATIRIM ŞAHANE

Yatırım teşvik belgeleri ve krizin yükünü hafifletmek için devreye sokulan bir dizi saldırı "istihdam" söylemleri ile topluma dayatılıyor. Teşvik belgesi alan 528 projenin öngörülen istihdamının 17 bin 827 kişi olduğu duyuruluyor. Bu istihdamların hangi koşullarda ve en önemlisi güvenceli olup olmadığı elbette tartışma konusu yapılmıyor.

Elde olan istihdam verileri ve istihdam edilen işçi ve emekçilerin yaşam

koşullarına baktığımızda ise "istihdamın bahane, yatırımın şahane" olduğu gerçeği karşımıza çıkıyor. Türkiye Ekonomi Politikaları Araştırma Vakfı (TEPAV) İstihdam İzleme Bülteni'nde yayımlanan, Kasım 2016 dönemine ilişkin veriler, sigortalı ücretli çalışan sayısının Kasım 2015'e göre 140 bin, KOBİ'lerdeki sigortalı ücretli çalışan sayısının ise 156 bin azaldığını ortaya koymuştu. Kasım 2016 döneminde Türkiye'nin 81 ilinin 53'ünde çalışan sayısı düşerken, toplam 99 sektörün yine 44'ünde istihdamda azalış yaşandığı bir başka verisel gerçektir. Türkiye Emekliler Derneği (TÜ-ED) tarafından yapılan "Emekli Bireylerin Türkiye'de Yaşlılığa Hazırlık Durumları" başlıklı araştırmanın sonucuna göre ise, Türkiye'de bulunan 8 milyon 77 bin 152 emekliden 1 milyon 801 bin 205'i halen çalışıyor, 3 milyon 301 bin 148 emekli ise iş arıyor. Türkiye'deki yaklaşık 1 milyon çocuğun okula gitmek yerine başta tarım olmak üzere ağır sanayi koşullarında çalıştığı da unutulmamalıdır.

SEÇİM YATIRIMI, YATIRIM TEŞVİKLERİ

Yatırım teşviklerini sistematik olarak hayata geçirmek sermaye devletin düzenine oturan tüm hükümetlerin boyunun borcu olduğu gibi, bu "ödevi" seçim yatırıma dönüştürmek de burjuva siyasetinin ikiye bölünmüş misyonu oldu.

Yatırım teşvikleri ile sermayeye hizmet eden ve işçi ve emekçilerin alınterini kaynak olarak kullanan sermaye devletin burjuva siyasetçileri "istihdam" demagogileri ile bir yandan peşkeşin üzerine bir perde çekmekte, diğer yandan da seçim yatırımı olarak oy avcılığına soyunmaktadır. Örneğin 2007 yılında yapılan kimi araştırmalar AKP'nin yatırım teşvikleri önceliği verdiği illerde AKP oylarında patlama yaşandığını, söz konusu illerde yatırım teşvik belgelerinin tutarları ile oy oranlarının paralellik gösterdiğini ortaya koydu.

AKP'nin 7 Haziran seçim beyanname-

si bu açıdan örnek cümlelere yer veriyor. "İstihdamı teşvik için işveren primlerinde indirim uygulamasını sürdürüyoruz. Uygulamakta olduğumuz 5 puanlık işveren prim teşvikine ek olarak geçen sene 6 puan işveren prim teşviki de getirilmiştir. Söz konusu sigorta prim teşviki uygulamaları için 2015 Yılı Bütçesinde toplam 9,4 milyar TL ödenek öngördük" cümleleri ile sermayeye tanınan "teşvikler" sıralanarak, istihdamı ne denli "yükselttikleri ve de yükseltecekleri" bolca anlatılmaktadır.

Bugün yine referandum öncesinde ilan edilen "istihdam seferberliği" ile oy avcılığına girilmiştir. Yatırım teşvikleri ile istihdamın artacağı dillendirilerek bir taşla iki kuş vurulmaktadır. Büyük sermaye gruplarına kapıdaki ekonomik krizde Varlık Fonu'nu armağan ederek "kıyak" yapanlar, yatırım teşvikleri ile de hizmetlerini sürdürmüştür.

*

Sonuç olarak, dünden bugüne sermaye devleti burjuvazinin hizmetinde kamusal kaynakları talan etmeye devam ediyor. Yeri geliyor istihdam yalanları ile, yeri geliyor "her şey millet için" nutukları ile krizleri yönetmeye, artık içten içe çürümüş ve kokmuş bir cesede dönüşmüş olan kapitalist sisteme kan pompalama çalışıyor. Bu noktada sınıfa karşı sınıf perspektifi ile güne yüklenmek tek çıkış yolu olmaktadır.

Kaynakça:

- Haziran 2012-Haziran 2013 Yıllık Teşvik Değerlendirme Raporu, Teşvik Uygulama ve Yabancı Sermaye Genel Müdürlüğü.

- Türkiye'de devlet, burjuvazi ve yatırım teşvikleri, İsmail Doğa Karatepe, MA, MSc (Universität Kassel, doktora öğrencisi, Rosa-Luxemburg-Stiftung bursyeri).

- AKP 7 Haziran seçim beyanamesi.

- Resmi Gazete, 28 Şubat 2017.

"Diktatörlüklere karşı her alanda ve her yerde HAYIR diyeceğiz!"

16 Nisan'da başkanlık referandumunu var. Bu referandumun bize getirisi ne olacak? İşsizlik mi bitecek? Ücretlerimiz mi artacak? Ya da çalışma sürelerimiz mi düşecek? Elbette HAYIR! Bu saydıklarımın hiçbirisi olmayacak.

Ülkemizde işsizliğin tavan yaptığı şu sıralarda hükümet, yine bizlerden kesdikleri ile oluşturulan işsizlik fonundan yeni işe gireceklere ödeme yapacak. Yani patronlarımıza bizim paramızla kıyak geçecek. Bizler bu ödenekten tam anlamıyla yararlanamazken bizim ödenegimizden zenginler yararlanacak.

Diyemiyorlar ki, çalışma saatleri düşürülsün, vardiya sayıları artsın daha çok istihdam sağlansın. Ama olmaz. Bi-

zim köle olmamız işlerine geliyor. Ne kadar çok ezersen o kadar az ses çıkar ne de olsa. Referandum sürecinde lüks yattan ömür boyu vergiyi kaldıranlar, beyaz eşyadan ise Nisan sonuna kadar kaldırıyorlar. Yine ayırım, yine zengine kıyak.

Hükümet 2 milyon kişiye istihdam sağlayacağız diye TV'lerde reklam yapıyor. Ama şu anda çalışan işçilere baskı var. Yeni işçilerin işbaşı yaptıklarında vergileri ve SSK masrafları devletin işsizlik fonundan ödenecek. Ya eski işçiye ne olacak? Baskı altında ya istifa edecek ya da açığı bulunup işten atılacak. Kim kazanacak? Tabi ki patronlar. Hükümet de 16 Nisan'a kadar taşıma su ile değişimini döndürecek.

2015 Haziran seçimlerinde asgari ücrete zam yapmak istemeyenler ayakları takılınca Kasım seçimlerinde nasıl zam yapmışlardı, bunu hepimiz biliyoruz. Seçimi kazananlar bir yıl sonra 2016'da ne mi yaptılar? Bizlere 100 TL'lik sadaka zammı reva gördüler. Seçimi kazandılar ya, kendilerine kazandıranları hemen unuttular.

Hani taşeronlara kadro vereceklerdi? Daha yeni başbakan, sesini duyurmaya çalışan taşeron işçileri popülistlik yapmakla itham etti. Emeklilik yaşını kim yükseltmişti? Bakıyorum da bu adamlar biz işçiler için zora düşmedikçe hiçbir şey yapmamış.

Türk Metal Sendikası üyesi işçiler iyi

bilir aslında başkanlığın neye benzediğini. Baştaki adam istediğini istediği yere atar, istediğini gözetir, istediğini temsilci yapar. Hepimiz bunları biliyoruz. Demek ki başkanlık böyle bir şey. "Ben her şeyim altımdakiler hiçbir şeyler" gözüyle bakar. "Benim dediğim olur, sizin istediğiniz değil" der başkan olan.

Hal bu vaziyetteyken biz işçiler neye evet diyeceğiz, zulme, köleliğe mi? Bizler HAYIR diyeceğiz çünkü bu referandumun bize hiçbir getirisi olmadığını iyi biliyoruz. Öyleyse yeni bir milat için biz işçiler hep birlikte omuz omuza diktatörlüklere karşı her alanda ve her yerde HAYIR diyelim!

BİR FORD OTOSAN İŞÇİSİ

Kamu emekçilerinin direnişi; olanaklar ve yapılması gerekenler

Kamuda gerçekleştirilen ihraçların ardından Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) üyesi kamu emekçilerinin bir kısmı saldırılara karşı direniş yolunu seçtiler. Bu hiç de kolay olmadı. Bir yandan alan tutmak için karşı karşıya kalınan saldırılara göğüs gemeleri, diğer yandan da üyesi oldukları sendikalara hakim pasifist, beklemece anlayışlara karşı mücadele etmeleri gerekiyordu. Bugün bazı alanlarda başlatılan direnişler kendilerine önemli bir meşruiyet kazandırmış bulunuyor. Kimi alanlarda ise sermaye düzeninin kolluk güçleri her gün direnişlere saldırmaya, direnişçileri gözaltına almaya devam ediyor. Buna rağmen direnen emekçilerin iradesini kırabilmiş değiller.

DİRENİŞLER VE SENDİKALAR

Kamu alanındaki saldırıları geri püskürtmek, tek başına referandumda 'Hayır' çıkmasıyla mümkün olmayacaktır. Lakin KESK ve bağlı sendikalar sürece böyle yaklaşıyorlar. Keza, bir önceki ihraçlarda da "KESK'liler geri alınacak", "KESK'e dönük yeni ihraçlar olmayacak" gibi sözleri yüksek perdeden ifade ediyorlardı. Böylece direnme iradesini ve mevcut direnişleri hedef alarak yalnızlaştırıyorlardı. Süreç hiç de KESK'e hakim anlayışların ifade ettiği gibi yaşanmadı. Yeni ihraçlar gündeme geldi. KESK yönetimi, ihraç edilen kamu emekçilerinin ciddi bir tepkisiyle karşılaşmamış olsaydı direnişleri söylem düzeyinde dahi sahiplenmeyeceklerdi. Kendilerine rağmen direnişlerin güçleneceği ve yeni alanlara yayılacağını gördükleri için sürecin içinde olmak zorunda kaldılar. Bir nevi "dostlar alışverişte görsün" anlayışıyla hareket ettiler. Aynı zamanda direnişçilerin "aşırılıklarını" kontrol altında tutmak için İstanbul'da ihraç komitesinde yer aldılar. Direnişlerin bugün sınırlı da olsa sahiplenilmesinin nedenlerinden biri de genel kurullar sürecinin başlamış olmasıdır. Genel kurul sürecinin mevcut anlayışlarla direniş alanlarından doğru hesaplaşıldığı bir zemine dönüşmesinin önüne geçmek için bugünkü sınırlı adımlar atılmıştır. Sınırlı diyoruz, keza hâlâ bazı şubeler direnişleri güçlendirmek için işyeri ziyaretleri, bildiri dağıtımları vb. yapmak bir yana, oturma eylemlerinin yapıldığı günleri dahi üyelerine mesaj atmıyorlar.

Bugün direnişlerin sınırlılığın rağmen önemli bir yerde durduğu ortadadır. Kamu emekçilerinin önemli bir kesimi

mi direnişlerle ilgili durumdadır. Mevcut direnişlerin kazanmasının kendilerinin de teminatı olduğunun farkındalar. Bu da kamu emekçileri içinde potansiyel bir desteğin mevcut olduğu anlamına geliyor. Fakat hâlâ bu potansiyelin gerektiği gibi değerlendirildiği söylenemez.

OLANAKLAR

Direninlerin geniş bir kamuoyu yaratması için olanaklar giderek çoğalıyor. Ulusal ve uluslararası alanda biriken olanakları KESK'e hakim anlayışlar gerektiği gibi değerlendirmiyorlar. Bu tutumun gerisinde sorunların çözümlerini referandumda çıkacak 'Hayır'a havale etme yaklaşımı yer alıyor. Şu bir gerçek ki, 'Hayır'lar sokaklarda, çalışma alanlarında örülecek örgütlülükler ve mücadelelerle birleştirilmezse, referandum süreci kamu emekçileri ve diğer kesimler için herhangi bir anlamlı sonuç yaratmayacaktır. Onun içindir ki asıl olan sandıktan çıkacak değil sokakta ve işyerlerinde yaratılacak olmalıdır. 'Hayır'lar da buna bağlı olduğu durumda önemli bir olanağa dönüşecektir.

Diğer bir olanak ise işyerlerinde açığa çıkan potansiyeldir. Bugün kamu emekçilerinin büyük bir kısmı hiçbir gereke ve neden sunulmadan yaşanan ihraçlara tepki gösteriyor. Düne kadar zıt fikirlerde oldukları arkadaşlarının mücadelelerine en azından saygı duyuyorlar. Geric, işbirlikçi sendikaların saldırıların bir parçası olan tutumlarına karşı tepki duyuyorlar. Fakat bu tepkiyi dışa vuracak gücü ve cüreti gösteremiyorlar. Bu da KESK'in bütün kamu emekçilerini temsil eden bir mücadele yürütmesi için önemli bir fırsat olarak duruyor. Fakat bu fırsatı değerlendirmek adına atılmış sınırlı adımlar dışında henüz anlamlı bir çaba ortaya konmuş değil. Bugün KESK'i geniş kamu emekçileri içinde sınırlı da olsa alternatif haline getiren şey, direniş

devrimci, ilerici (mücadeleyi seçen) güçler ve KESK'in tabanındaki mücadeleci dinamiklerdir. Bu dinamiklerin durduk yere harekete geçmeyeceği ise ortadadır.

KOMÜNİST KAMU EMEKÇİLERİNİN GÖREVLERİ

Komünist kamu emekçilerine bu süreçte fazlasıyla görev düşmektedir. Mevcut tabloyu ne dar grupçu, maceracı anlayışlar, ne de hareketsiz, iradesiz kalmış kesimler ileriye taşıyabilir. Ufku dar olanın eylemi de dar olur.

Komünist kamu emekçileri ise kendi çıkarlarını kamu emekçilerinin ve toplumun diğer ezilen, sömürülen kesimlerinin çıkarlarından bağımsız görmezler. Direniş alanlarında da bunun taşıyıcısı ve örgütleyicisi olmak zorundadırlar. Bugüne kadar yaptıkları müdahalelerle bu doğrultuda önemli bir mesafe kattıkları ortadadır. Fakat bu müdahaleler yetersizdir. Yaratıcılık, inisiyatifli davranma, sorunlara müdahale etme, olanakları değerlendirme konusunda yer yer kendiliğindencilik düşülmektedir. Bu açıdan komünist kamu emekçileri kendi eksikliklerinin üzerine hızlıca gitmelidir.

Direninlerin güçlendirilmesi ve mevcut darlığın aşılması için komünist kamu emekçilerine önemli görevler düştüğü ortadadır. Bu konuda ihraç edilen ve edilmeyen komünist kamu emekçileri daha inisiyatifli davranmalı ve çeşitli araçları daha etkin kullanma becerisi göstermelidir. Bugün komünist kamu emekçilerinin de parçası olduğu çeşitli araçların direnişleri güçlendirmek ve ilerici potansiyeli harekete geçirmek için gerektiği gibi kullanıldığı söylenemez.

ÖNERİLER, YAPILMASI GEREKENLER

İlk olarak komünist kamu emekçileri kendi durumlarını gözden geçirmeli, her türlü boşluğu gidermek için adımlar atmalı ve daha inisiyatifli davranmalıdırlar. Bu sadece direnişlerin olduğu alanlarda değil, komünist kamu emekçilerinin olduğu her yerde yapılmalıdır.

Direninçilerden ve KESK'e bağlı sendika yöneticilerinden oluşan direniş komisyonunu güçlendirmek ve buralarda direnişçilerin inisiyatifini belirgin hale getirmek için adımlar atılmalıdır.

Yerel direnişlerin kendi alanlarını güçlendirmek için düzenli olarak (mümkün olan yerlerde gündelik) direnişçiler meclisi toplantıları yapılması ve oturma

alanlarındaki kamu emekçilerinin iradesidir. Yani uzlaşmacılığa, beklemeceliğe karşı direniş seçen devrimci, ilerici kamu emekçileridir.

Bir başka önemli dinamik ise sermaye düzeninin saldırıları altında bunalmış ve çıkış arayan toplumsal kesimlerdir. Bu kesimler direniş alanlarının gerektiği gibi değerlendirilmesi halinde saldırılara karşı topyekûn mücadelenin parçası olabilirler. Bu açıdan direnişçilerin süreci buna uygun örgütlemesi, KHK'larla gündeme gelen saldırılara karşı topyekûn bir mücadeleyi örgütleme hedefiyle hareket etmesi gerekir.

Değerlendirilmesi gereken bir diğer olanak ise uluslararası kamuoyudur. KESK ve bağlı sendikalar dünya ve Avrupa ölçeğinde oluşturulmuş çeşitli çatı örgütlerinin parçasıdırlar. Bu çatı örgütlerinin bileşenlerinin bir kısmı önemli bir mücadele dinamiğine ve olanağa sahip. Buna rağmen KESK ve bağlı sendikalar bu dinamiği bugün için gerektiği gibi değerlendirebilmiş değil. Sadece bazı sendikalarla maddi dayanışma boyutunda temaslar söz konusudur. Bu da önemlidir fakat, asıl olan eylemli dayanışmayı örgütleyecek adımların atılmasıdır.

MÜCADELENİN GÜÇLENDİRİLMESİ

Bugün alanlarda sürdürülen direnişlerin güçlendirilmesi ve mevcut dinamiklerin harekete geçirilebilmesi önemli bir yerde duruyor. KESK'e hakim pasifist, uzlaşmacı anlayışlar güçlü bir hareketin oluşmasına öncülük edemezler. Böyle bir hareket şekillenmeye başladığında ise harekete önderlik edecek misyondan fazlasıyla uzak bir tabloya sahipler.

Buradan da anlaşılacağı üzere mücadele dinamiklerini gerektiği gibi değerlendirecek olan KESK'e hakim anlayışlar değildir. Onlar mevcut tablonun sorumlularıdır. Bu tabloyu değiştirecek cürete ve mücadele anlayışına sahip olanlar

eylemleri dışındaki günlerin de verimli değerlendirilmesi için adımlar atılmalıdır.

Farklı kentlerdeki direnişlerin koordinasyonunu sağlayacak adımlar atılmalıdır. Ortak açıklamalar, bildirimler, etkinlikler vb. örgütlenmelidir.

KESK ve bağlı sendikaların üyelerini harekete geçirecek adımlar sadece sendika yönetimlerine bırakılmamalıdır. Direnişçilerin ve oluşturulan komisyonun (İstanbul), yönetimlerin önüne somut görevler koyması ve bu görevlerin yerine getirilmesi için çaba sarf etmesi gerekir.

Direnişlerin sesini duyurmak için sosyal medya vb. araçlar daha etkili kullanılmalı ve gündelik direniş günceleri hazırlanarak basın kuruluşlarına, sendikalara vb. görsel içerikle birlikte gönderilmelidir.

Okullarda, işyerlerinde, sokaklarda dağıtılacak bildirimler hazırlanmalı farklı kesimlerin desteğini alarak yaygın bir dağıtım konu edilmelidir.

İhraç edilen kamu emekçilerinin okulları, işyerleri ve buraların çevrelerinde belli aralıklarla direnişi anlatan bildiri dağıtımı, duvar gazetesi vb. araçlar kullanılmalıdır.

Bütün sendika şubelerinde, okullarda, diğer kamu alanlarında ve bölgelerde, direnişleri güçlendirmek ve kamu emekçilerinin mücadelesini büyütmek için komiteler-komisyonlar kurma ve eylemli süreçleri örgütleme hedefiyle hareket edilmelidir.

Çeşitli demokratik kitle örgütleri, sendikalar ve siyasi kurumların içinde yer alacağı dayanışma komiteleri vb. oluşturulmalı ve saldırılara karşı ortak mücadele zeminleri yaratmak için harekete geçilmelidir.

KHK ile hayata geçirilen saldırıları ve mücadelenin önemini konu alan paneller, söyleşiler, toplantılar organize edilmeli ve direniş alanları da bu açıdan gerektiği gibi değerlendirilmelidir. Bu yapılanlar kendiliğinden değil somut bir plana dayalı olarak yapılmalıdır.

KHK ile hayata geçen saldırıları ve direnişleri gündeme alan kitlesel dayanışma geceleri vb. organize etmek için adımlar atılmalıdır. Farklı kentlerdeki direnişçilerin de benzer organizasyonlarda bir araya gelmesi sağlanabilir.

Sendika genel kurul süreçleri ve genel kurul günlerini direnişçiler ve mücadeleci kesimler iyi değerlendirmek için hazırlıklar yapılmalıdır. Gerçekleşen bazı sendika genel kurullarında böylesi hazırlıkların zayıflığından kaynaklı direnişler ve direnme iradesini yansıtan müdahaleler güçlü yapılamadı. Pasifist, uzlaşmacı anlayışların etkisiyle cansız ve ruhsuz genel kurullar gerçekleştirildi.

Direnişçi kamu emekçileri ve mücadeleci diğer kesimler önümüzdeki genel kurullara müdahale etmek için hızlıca bir araya gelmeli ve ortak bir müdahale planı çıkarmalıdır.

Çelik-İş, Dytech ve Tofaş'ta işçileri Türk Metal'e sattı

Metal Fırtına'nın ardından Türk Metal'i silerek Çelik-İş'e geçen Dytech ve Tofaş işçileri, sendika ağalarının ihanetini uğradı.

DYTECH'TE SATIŞA KARŞI İŞÇİLER İŞE BAŞLAMADI

Çelik-İş, 1 Mart'ta açıklama yaparak Kocaeli'de bulunan ve toplu sözleşme süreci devam eden Dytech'ten çekildiğini açıkladı.

Konuyu öğrenen Dytech işçileri karara tepki gösterdi. Çelik-İş yönetiminin kendilerini sattığını belirten işçiler Çelik-İş yönetimini protesto etti. 16.00-24.00 vardiyasında işe başlamayan Dytech işçileri fabrika yönetiminden açıklama talebinde bulundu. İşçilerin iş bırakması üzerine yönetim açıklama yapmak durumunda kalırken, sorunun kendileri ile alakası olmadığını, sendikadan kaynaklandığı öne sürdü.

Bunun üzerine iş başı yapan işçiler, Çelik-İş'ten istifa kararı aldıklarını duyurdu. Fabrika yönetimine de bundan sonra sadece kendi seçtikleri temsilciler ile muhatap olmaları uyarısında bulundu.

TOFAŞ'TA KIRLI OYUNLAR

Çelik-İş, Dytech'in ardından Tofaş'ta da işçileri sattı. Çelik-İş'in ihanetinin ardından Tofaş işçisinin öfkesi büyürken, Tofaş işçileri durumu değerlendirmek için 5 Mart'ta Çelik-İş Tofaş Şubesi'nde bir toplantı gerçekleştirdi.

İşçiler öğle saatlerinde şubeye geldiğinde kapı kilidinin değiştirildiğini gördüler. Herhangi bir yetkilinin olmadığı sendika şubesinde Tofaş'ta çalışan ve süreç içerisinde işten atılan işçilerin de

aralarında olduğu işçiler bir süreliğine bekleyişe geçti. Ardından kapının kilidi kırılarak işçinin kendi emeğiyle oluşturduğu sendika binasına girildi.

Toplantıda Tofaş işçileri bundan sonraki süreçle ilgili nasıl bir karar alacakları ile ilgili detaylı tartışmalar yaptı. İlk olarak Çelik-İş'le ilişkisi kesme kararı alan işçiler, ikinci bir seçenek olarak da TOMİS'e geçmeyi tartıştı. MİB'lilerin de destek verdiği toplantıda işçiler önümüzdeki günlerde hareket planı çıkararak buna göre hareket edecek.

TOFAŞ İŞÇİLERİNDEN AÇIKLAMA

Toplantının sonrasında, gelişmelere ilişkin Tofaş işçileri tarafından "Devirmeyen darbe güçlendirecek. Çelik-İş bitti mücadele sürüyor" başlığıyla açıklama yayınlandı. Açıklamaya göre, toplantıda alınan kararlar şöyle:

"1. Bizi Türk Metal'e satmaya kalkan Çelik-İş'in bu ihaneti kesindir, aramızdan çıkıp oradan maaşlı olarak işe başlayan kişi kesin olarak bu satışa ortaktır.

2. Tofaş işçisi kendisini böylesine ah-laksızca ve alçakça satanlarla yolunu ayıracaktır. Bu nedenle yapacağımız ilk iş Çelik-İş'ten istifa etmek ve dayanışmaya geçmek olacaktır. Tüm arkadaşlarımızın yapacağı ilk iş bu olmalıdır. Ama herkes şunu bilsin ki satanlardan mutlaka hesap soracağız. Neye kaçarlarsa kaçsınlar iki elimiz yakalarında olacak.

3. Toplantıya katılanlar kesinlikle Türk Metal'e geçilmeyeceğini bildirmişlerdir. Bu şartlarda Türk Metal'e geçiş zaten işten atılmaktan başka sonuç vermeyeceği gibi biz çıktığımız yoldan dönmemeye kararlıyız. Ne Türk Metal ne de Çelik-İş; işçi aidiyetiyle geçinen hiçbir emek hırsı-

zıyla işimiz olamaz.

4. Bundan sonra nasıl bir yol tutacağımızla ilgili olarak kararı birkaç gün içerisinde içerideki arkadaşlarımızın da yapacağı tartışmalar ışığında netleştirmiş olacağız. Biz toplantıya katılanlar olarak önümüzde sadece iki seçenek görüyoruz. Birinci seçenek dayanışmada devam ederek Türk Metal'in yetkisini düşürmek, ikinci seçeneğimiz de mevcut sendikal düzen dışında işçilerin kurduğu TOMİS sendikasıyla yolumuza devam etmek.

Bu iki seçenekten birini netleştirip mücadelemize devam edeceğiz.

5. Hangi seçenekte karar kılsak kılalım birliğimiz daim olsun diyoruz. Tofaş işçi birliği ile hak mücadelemiz sürecektir her şartta. Birliğimizi asla bozmayacağız. Biz onurunu, davasını ve arkadaşlarını satanlardan değiliz, olmayacağız.

6. Bundan böyle sırtımızdaki Çelik-İş kamburundan kurtuluyoruz. Artık birliğimizle daha güçlü olacağımıza inanıyoruz. Bundan sonra işten atılan arkadaşlarımız yalnız kalmayacak, fabrika önüne gitmekten geri durmayacağız.

7. İşten atılan arkadaşlarla ilgili hukuki destek sorunumuz yoktur. Çelik-İş, avukatlarıyla birlikte bizim için bitmiştir. Toplantımızda bize yardım edecek, hem de Çelik-İş avukatları gibi yüzde 13 gibi komisyonlar almadan yardım edecek, avukatlarla irtibatlanmıştır. Bu alanda herhangi bir sıkıntı yaşanmayacaktır, avukat ihtiyacı olanların bize haber vermeleri yeterlidir.

8. Bundan sonraki hareket planımızı oluşturmak ve davamızı sürdürmek üzere katılan arkadaşlardan bir grup oluşturduk, irtibatı ve iletişimi onlar sağlayacaktır."

“Bu fabrika halkındı, işçiler fabrikaya sahip çıkmalı!”

Gemlik Gübre grevine katılan bir işçi ile süreç üzerine konuştu

- Gemlik Gübre grevi sürecini anlatır mısınız?

- Şimdi bizim grev neden 7 ay sürdü, biz greve başladığımızdan bu yana farklı grevler oldu. Biz başlamadan önce Nestle'de bir grev başladı, Nutella'da başladı, Cem Tencere fabrikasında başladı. Bunun gibi grevler oldu. Bu grevler 20 gün, 25 gün, maksimum 29 gün sürdü. En uzun süreni 29 gündü. Neden 1 ayı, 2 ayı bulmadı? Çünkü patron zarar etmeye başladı. Bu işin kuralı ne? Patron üretim yapamayınca zarar ediyor ve işçinin taleplerini karşılamak zorunda kalıyor. Burada zarar eden kimdi? İşçi. Biz 7 ay boyunca sendikadan 500 lira para aldık, 7 ay boyunca maaş alamamış olduk ve insanlar 7 ay boyunca tamamen bitti. Bunun sebebi neydi, neden 7 ay sürdü? Çünkü gübre devlet tarafından yasaklandı, patron da bunu koz olarak kullandı ve işçileri mecburen greve sürükledi. Bunun bu kadar uzun süreceğini tahmin edemedik. Ondan sonra OHAL ilan edildi. Güya OHAL işçiyi hiç etkilemeyecekti. Bu süreçte sendika ve işyerindeki arkadaşlar çalışma bakanı ile görüştü. Bakan patron yanlısı tavrını gösterdi bu toplantıda. 'Sendikanız abuk subuk şeyler istiyor-muş, böyle yapmasın, taviz versin' gibi...

Taviz versin dediği biz 54 lira alıyoruz, yani asgari ücretle çalışıyorduk. Bunun daha nasıl tavizi olacak? Asgari ücretin altında mı çalışmayı kabul edecektik, ya da 3 sene boyunca asgari ücretle çalışmayı kabul mu etseydik?

Burada devletin büyük bir sorumluluğu var. Bu grevin bu kadar uzun sürmesinin nedeni grev yaşağı olmasıdır. Fabrika çalışıyor olsaydı kesinlikle bu grev bu kadar uzun sürmeyecekti. 15-20 günde çözülecekti. Ama sen ne yaptın, patrona fırsat verdin.

Şimdi sendikalı bir işçi greve çıktığında kuralları var. Sigortalı bir yerde çalışmıyorsunuz, sigorta primin yatmıyor, işsizlikten feragat ediyor vb. Devlet sana bir sürü yaptırım uyguluyor. 7 ay boyunca çalışamayacaksın ve 500 lira ile hayatını idame ettirmen gerekiyor. Ama patrona aynı yaptırımları yapmıyor. Patronun içeride makine çalıştırması yasak ama sadece 1000 lira cezası var. Türkiye'nin ilk 50'sindeki bir sanayici bu, buna günde 1000 lira ceza kessen ne kesmesen ne! Bir de bunu çok caydırıcı bir cezaymış gibi gösteriyorlar. Bunun adama bir yaptırım olmuyor. İçeride tamiratını, periyodik bakımlarını yaptırdı. Üstüne

kar etti. Bir işçi kendisine ortalama 4 bin liraya mal oluyordu. 341 işçinin maaşını vermedi, sigorta primini yatırmadı, yol, yemek... Fabrika çalışmadığı için avantaj sağladı. Bunun yanında stoktaki gübresini sattı. Amonyakı dışarıdan alıp sattı. Devlet bunu yasaklamadı. Onun önüne engel çekmedi ama işçiye bariyer çekti.

Sonuç olarak ne oldu, gübre üretimi başladı. Kamu spotu olarak nitratlı gübre yi artık üretirmiyoruz diyorlar. Devlet bunu televizyonda yayınlıyor. Nitratlı gübre sularımızı zehirliyoruz, patlama oluyormuş falan... Tamam madem böyle bir sıkıntı var, devlet mağdur olan işçiye niye sahip çıkmıyor. Madem bu sektör devletin eliyle kalktı piyasadan işçiye haklarını versinler. Burada 1-2 kişinin mağduriyetinden bahsetmiyoruz, 341 işçinin aileleriyle beraber binlerce kişinin mağduriyetinden bahsediyoruz. Sen bu mağduriyeti görmüyorsun patronun yanında tavır alıyorsun.

Çalışma bakanının kendi ağzından söylediği şey, suçu direk sendikaya atmak. Tek başına sendika da değil işçiyi hedef alıyor. 'Siz hak mak aramayın, gidin dışarıya çalışın' diyor.

Patron daha kârlı alanlara yönelmek istiyor. Amonyum nitratlı gübre üretmeyecek 2017'de. 2018'de de ne olacağını bilmiyor. Bizi çalıştırmıyor. Biz ne yapacağız bundan sonra, çalışmaya başlasak hiçbir şey almış olamayacağız. Bugüne kadar 20 bin liraya yakın bir zararımız var. Onun üstüne soğuk su içeceğiz. Ondan sonra, 2 ay sonra kapatacak. Bize üç kuruş tazminat verecek. Zaten çoğunun da, yani yeni girenlerin tazminatı yok. Emekliler vardı. Bunlar emekli olduktan sonra çalışmaya başlamış. Yani fabrikada yüklü tazminatı olan işçiler de yok. En kralı 11 yıllık tazminat var.

Düşünsenize Gemlik'te 341 işçi işsiz kaldı. İş bulamayacak. Elindeki tazminatı da bugüne kadar borçlandığı kredi kartlarına yatıracak. Elinde avucunda hiçbir şey kalmayacak, mağduriyeti daha da büyüyecek.

Patron yeni açıklamalar yapıyor, aslında ne yapmaya çalışıyor önce onu söyleyelim. Geçen patron sendika ile görüştüğünde sendika şunu söylüyor, "biraz daha iyileştirme yap." Zaten verdiği zam, zam değildi... 2007'den mağdur ettiği işçiler vardı 70-80 kişi bunlara 3-5 kuruş bir zam yapmış. En kalifiye elamana 95 lira zam yapmış. Bu zaten fabrikanın yüzde 20'sine tekabül ediyor. Dört yıllık işçilere hiçbir şey vermemiş. Asgari ücretin birkaç lira üstünde bir para.

Sendika da şunu söylüyor "Bu işçiler

7 aydır çalışmıyor bunların zararının 10 bin lirasını karşıla." 5 bin lira verse sendika buna da razı olacak. Tutmuş bin lira vermiş. Bunu da brüt olarak veriyor ondan da vergi kesilecek. Patron "ben bu defteri kapattım, zam mam vermiyorum" diyor. "Fabrikayı 2017'nin sonuna kadar çalıştırmayacağım" diyor. Suçu da direk işçiye atıyor, "Siz çalışmadınız" diyor. "Benim fabrikam zarar etti, bundan sonra da ben çalıştırmayacağım" diyor. "2018'de ne yapacağımı da size söylemek zorunda değilim" diyor. Sendikadaki temsilci arkadaşlarımız "Ne olacak böyle, biz ne yapacağız bu şekilde" dediklerinde, "Ne yapıyorsanız yapın siz bilirsiniz" diyor. "O zaman işçinin tazminatını ver" deyince "Yarisini ben veririm yarisini siz karşılırsınız" diyor. "İhbarı vermem, işsizlik de alamazsınız" diyor.

Sendika aynı gün bizi topladı. Tazminatları vereceğini söyledi. Arkadaşlar da artık çıkarsın o zaman dediler. Ama bence bu da bir yalan, oyunun bir parçası. İnsanları hep açlıkla terbiye etmeye çalışıyorlar. Bu yolla insanlara içeride hiçbir zam vermeyerek en azından bir kısmını çalıştırmak istiyorlar. Herkesin tazminatını veriyorum diyecek, fabrikayı açacak, sendikasız olarak geri çağırarak. İşçilerden en fazla 100-150 tanesini çalıştıracak. Fabrika ikiye ayrılıyor. Biri amonyak, biri gübre. Gübreyi üretmeyecek, amonyak üretecek sadece. Onun da 3-5 senelik bir planı var. Zaten bu kadarı için bir bakım da yaptırdı. 100-150 işçiyle de sendikasız olarak zam vermeden burayı çalıştıracak. Daha sonra burayı komple limana çevirecek. Bunun planı bu.

5 yıllık işçilerin komple çıkışını verecek, onun için en büyük külfet o. 75, 80 kişi kadar. Gübrede var 100 kadar işçi. Bunları çıkaracak.

Bunun karşısında ne yapılır? Bunun sorumlusu, bu mağduriyetin sorumlusu kim? Bunlar hesap vermeli. Onlar mağduriyeti ortadan kaldıracak. Bizim yapmamız gereken ne? Biz zaten dipteyiz, bu saatten sonra hiçbir işçinin yapacak bir şeyi kalmadı, bırakalım kendisi çıkarsın, tazminatı versin. Greve devam etmeliyiz. Sendika da şimdi bence bırakmak istiyor. Çünkü işçiye aylık 500 lira para veriyor, bu ayda 160 bin lira gibi bir para yapıyor. 7 aydır 1 milyona yakın bir para verdi herhalde. Sendika kar zarar hesabı yapıyor, bunu da vermek istemiyor. Onun da işine geliyor. Bunlar bir an önce tazminatını alıp çıksın biz de bu işi sonlandıralım diye düşünüyor. Sendikanın hesabını da boşa çıkarmak lazım. Madem öyle grev devam edecek, sendika da işçiye daha iyi

koşullar sağlayacak.

Bu olayın sebebi sadece patron ve sendika değil buna göz yuman devlet aynı zamanda. Devletin işçinin 7 aylık kaybını karşılaması, tazminatını vermesi gerekiyor. Gübre üretimini yasakladın bunun suçlusu kim? Ya da kamuda işçiye iş vereceksin o zaman.

Biz de ne yapacağız, -bu OHAL hani işçiye değildi ya- madem öyle işçiye değil biz de ineceğiz sokaklara hakkımızı arayacağız. Kamuoyu oluşturacağız. Bundan başka yapacak bir şey yok.

Patron ne yapmaya çalışıyor, geçen gün verdiği demeçte 2500 lira ile 4000 lira arasında maaş alanlar var diyor. Külliye yalan. Biz asgari ücrete çalışıyoruz, 11 yıllık adamın aldığı maaş 1700 lira. Bu yalanları söyleyerek yarın öbür gün devlet eliyle yapacağı saldırıda, (saldırıdan kasıt ne tazminatsız işten atacak ya) kendini masum gösterecek. Suçu üstünden atıp bu işin sorumlusu sendika diyecek. Onlar sebep oldu diyecek. Madem kendine bu kadar güveniyor bordroları çıkarsın, bize en son ne maaş vermiş gazetede yayınlasın. "Güllük güllüstanlık çalışıyorduk, işçiler 2500 lira ile 4000 lira arasında maaş alıyordu, yüzde 50 zam istediler sonra bunu da beğenmeyip yüzde 80'e çıkardılar" diye bir yalan söylediler. Bu yalanlarla yarın işçiye yapacağı saldırının zeminini oluşturuyorlar. Kamuoyunda kendini temize çıkarmaya çalışıyorlar.

- Bir de hükümetin istihdam seferberliği var buna ne diyeceksin?

- Bunların seferberliği patronlara olur. Bugüne kadar işçi için seferberlik yapıldığını görmedik. İşçiye sermayesizlikle, kolluk kuvvetleriyle, basınıyla saldırı seferberliğini gördük. İlçede ufak tirajlı yerel gazeteler bile haberimizi yapmıyor. Yapsalar bile yalan yazıyorlar. Biz gazeteyi arıyoruz anlatıyoruz gerçeği, bizi dinlemiyor ama Mehmet Yıldırım çağırıldığında koşa koşa gidiyorlar. İşçiye sorma gereği bile duymadan Mehmet Yıldırım ne derse yerel basınından ulusal basınına ona yer veriyorlar sayfalarında. Seferberlik bu işte. Seferberlik topyekün işçiye saldırmak, onun hakkını gasp etmek, onu açlığa yoksulluğa mahkum etmek. Benim çalışma seferberliğinden anladığım bu.

Tüm emek cephesine saldırı devam ediyor. Artık bunlara karşı pasif direnişler olmuyor. Burası halkındı, patronun falan değildi, Yıldırımlara peşkeş çektiler. Burası halkındı, devletin ciddi bir sermaye yatırarak yaptığı bir kamu malıydı. Bu adam burayı işletme yeteneğine bile sahip değil. Burası tekrar kamulaştırılmalı. İşçinin en meşru hakkı, buraya girip çıkamayacak, kendi fabrikasına sahip çıkacak. Ne koşulda olursa olsun terk etmeyecek. Devlet de bu fabrikayı bu adamın elinden alacak ve gerçek sahiplerine geri verecek. Bunun başka yolu yok.

KIZIL BAYRAK / BURSA

AKP'nin referandum yatırımı

Geçici işçi alımları

AKP iktidarı her seçimde yaptığı gibi referandum öncesinde de oy devşirme-ye dönük adımlar atıyor. "İstihdam seferberliği" adı altında yapılacak personel alımlarına dair listeler yayınlanıyor. Bir yandan referandum sonrasında kıdem tazminatı gibi hakların gaspına ve emekçilere dönük kapsamlı saldırılara hazırlık yapan iktidar, öte yandan "insanları iş sahibi yapmak"tan dem vuruyor.

KHK ile yapılan mevzuat değişikliğiyle bu yıl sonuna kadar özel sektör patronlarına teşvik sunacak olan AKP bir yandan da kamu kurumlarına 'geçici' işçi alımı yaparak referandum öncesi oy toplama-ya çalışıyor.

"İSTİHDAM SEFERBERLİĞİ" GÖZ BOYAMA AMAÇLI

Personel alımı yapılacak alanlar çeşitli olurken, üniversiteler, hastaneler, hapishaneler, yargı alanı ve Milli Savunma Bakanlığı (MSB) bu alanlardan bazıları. Kimi alanlar için KPSS gibi şartlar da aranmıyor. Binali Yıldırım, 2 milyon kişiyi "iş sahibi" yapmayı hedeflediklerini söyleyerek, bu "seferberliğin" maliyetinin 11 milyar lira olacağını belirtti.

"Toplum Yararına Çalışma Programı" kapsamında yalnızca Urfa, Rize, Trabzon, Adıyaman ve Batman'da 6 ay süreli olarak çalıştırılmak üzere toplamda 11 bin 600 işçi alımı yapılacakken, başvuran

sayısı alınacak işçi sayısının kat kat üzerinde oldu. AKP'nin referandum rüşveti kapsamında Batman'da 400 geçici işçi alımı için 24 bin 302 kişi başvuru yaptı.

Rize'de 2 bin, Urfa'da da 3 bin 500, Yozgat'ta bin 750, Diyarbakır'da 5 bin, Çanakkale'de bin 200, Adıyaman'da bin 200, Trabzon'da 3 bin 500, Zonguldak'ta bin, Karabük'te ise 750 kişi ise alınacak.

Geçici işçi alımlarının diğer kentlerdeki belediye vb. kurumlardan yansıyan alım ilanları ile çok daha yaygın olduğu anlaşılıyor.

İŞSİZLER DÜZENİN BEKÇİSİ YAPILMAK İSTENİYOR

İşçi ve emekçilerden oy toplamak için yapılan alımlarda dikkat çeken bir diğer noktayı ise, 24 bin uzman erbaş ve 3 bin gardiyan alımıyla baskı ve saldırganlığın tahkim edilmesi oluşturuyor. Sermaye düzeninde en "güvenceli" alanı oluşturulan kolluk kuvveti alımıyla bu tahkimat

gerçekleştirilecekken, MSB 13 bin uzman erbaş ve 11 bin sözleşmeli erbaş alımıyla ilgili başvuru sürecini başlattı. Askerliğini erbaş olarak yapmaya devam edenlerin yanı sıra, erbaş olarak yapmış ve terhisinin üzerinden 3 yıldan fazla süre geçmiş olanlar da başvuru yapabiliyor.

Hastanelere yapılacak alımlara ilişkin konuşan Sağlık Bakanı Recep Akdağ, 3 bin 900'ü önümüzdeki ay olmak üzere 2017'de doktorlar hariç en az 16 bin 500 kişinin istihdam edileceğini söyledi.

Adalet Bakanlığı ise hakim ve savcı başta olmak üzere 10 binden fazla personel alımı yapacağını duyurdu. Eski uzman erbaş olan 3 bin gardiyanın sınav süreçlerinin tamamlandığı ve yakında atanacakları belirtiliyor.

KHK'larla ihraç edilen kamu emekçilerinin yerine de sözleşmeli ve güvence-siz alımlar yapılmıştı. Sınavsız personel alımlarının bir diğer yanını da "mülakat" adı altında, siyasi kriterlerle personel alımı yapılarak, yandaş ve biat eden per-

sonel kuşağı yaratılmak istenmesi oluşturuyor. Daha önce sınavda daha fazla puan olsa da "mülakatta başarılı olamayan" adayların yerine, iktidara biat eden adayların işe alınması bunun örneği olmuştu.

AKP iktidarı işçi ve emekçileri kendi politikaları doğrultusunda seferber etmeye çalışırken elbette onların çıkarını ve iyiliğini düşünmüyor. Referandum sonrası kurmak istediği kendi dinci faşist rejimine onay vermelerini sağlamak için, "geçici" kırıntılarla oyalamaya çalışıyor.

İŞSİZLİK SORUNUNUN ÇÖZÜMÜ SOSYALİZMDE

İşsizlik kapitalizmin yapısal bir parçasıdır. Sermaye adına iktidarda olan AKP'nin işsizlik sorununu çözmeye ne niyeti var, ne de bunu başarabilir. Zira sermayeye bin bir bağla bağlı, kendisi de emekçilere dönük saldırıların yürütücüsü olan AKP yalnızca oy deposu olarak gördüğü emekçilerden bir kez daha 16 Nisan'da kendisini onaylamalarını istiyor.

Üretimin toplum yararına değil de kâr için yapıldığı kapitalizmde, "iş gücü maliyetini düşürmek" adına, işsizliğin ortadan kalkması, güvenceli iş, güvenceli gelecek, insanca yaşam ve çalışma koşulları ancak üretimin kâr için değil toplum yararına yapıldığı sosyalizmde mümkündür.

Çerkezköy'den bir metal işçisi: İşçilik yaşamım AKP'nin iktidara gelmesi ile başladı. Yani çok yakinen tanımaktayım bunları. Şimdilerde geçmiş hükümetlerden örnekler veren bu sömürücüleri savunanlara ilk olarak şunu hatırlatmak isterim. AKP'nin başarısı Kemal Deriş politikalarını hayata geçirmekten gelmektedir. Bunların ilk işi 4857 sayılı kölelik yasasını çıkarmak oldu. Öyle ki esnek çalışma, taşeron çalışma bunların zamanında yaygınlaştı. Biz de sömürüden sömürü beğenir olduk. Bu şekilde işçi düşmanlığı ile faaliyete başlayanlar yollarına aynı şekilde devam ettiler. Bu düşmanlıklarını gizlemek için ise din örtüsünü kullandılar. Zaman içinde fabrikada işçi kardeşlerimin gözüne çekilen din perdesini yaşayarak gördüm. İnsanların beynini uyuşturdular. Öyle bir noktaya geldik ki dini faaliyetlerin yapıldığı okullarda çocuklar sistematik olarak tecavüze uğruyorlar ama buna tepki veremez hale geldik. Toplum öylesine çürüdü ki her yerden buram buram pislik kokusu geliyor. Ve bu kötülüklerin

Trakya'da metal işçileri referandumda "Zoru zor bozar!" dedi

baş mimarı olan diktatör, şimdi bizden tam yetki istiyor. Bir kere aklımı peynir ekmekle yemedim. Arkadaş senin gibi bir patrona, senin gibi bir Amerikan uşağına, senin gibi bir hırsıza, senin gibi bir asalağa, senin gibi bir katile, senin gibi bir işçi düşmanına bu yetkileri vermem. Vermememiz gerek!

Taşeron bir metal işçisi: İşçi arkadaşlarımla referandumda neden 'Hayır' dememiz gerektiği üzerine konuşuyorum. Aktif olarak çalışma yürütüyorum. Bir gözlemimi sizle paylaşmak istiyorum. Aslında benim gibi düşünen insan çok fazla ama korkuyoruz. Sesi çok çıkan azınlık ise çoğunluk gibi gözüküyor. Bunun nedeni biziz, çünkü doğruları yüksek sesle ifade etmiyoruz. İşte bu süreç bunun için bir vesile olabilir. Sesimizi yükseltelim patronların kölelik düzenine, onun demir yumruğu olacak dikta-

töre, baskı ve zorbalık rejimine 'Hayır' demek için sokağa, eyleme ve örgütlenmeye çağırıyorum herkesi.

Çorlu'dan metal bir metal işçisi: Bu akşam Komünist Parti Manifestosu okuması yaptım. Manifestodan hareketle gündeme dair bir yorum yapmayı isterim. Burjuvazi kendi doğası gereği krizleri yaşamaya mahkumdur. Krizler değişik farklılıklar gösterse de tonu aynıdır. Sömürü ve baskı rejimini işçi sınıfı üzerinde daha etkin kılma. Nisan ayında Tayyip Erdoğan referandumunu da böyle bir durumdur işçiler açısından.

Bugün yapılmak istenen basit bir anayasa referandumu değildir. Yapılmak istenen baskı, zor ve tehdit ile AKP öncülüğündeki gerici bloğun rejim değişikliğidir.

Bu rejimde biz işçilere hiçbir hak yoktur. On dört yıllık iktidar olduğu dö-

nemde çıkardığı yasalarla hep bizlerin haklarını tırpanlamış, köleliğe mahkûm bırakmıştır AKP. Bu değişiklik bizler için hak gasplarının, zorbalığın derinleşmesi demektir. Grevlerin, örgütlenmenin, 1 Mayıs'ın yasaklanması demektir. Bu referandumda 'Evet' çıkması demek patronların istediği kusursuz köleliğin yasallaşması demektir. Var olan tüm ilerici kazanımların, aydınlıktan, insanlıktan yana olan güzelliklerin, bilimin karanlığa boğulması demek. İşçiler olarak iyi bir yaşam ve özgürlük istiyorsak, bize zorla ve OHAL'le dayatılan rejime 'Hayır' demeliyiz.

Bunun bir yanı sıra 16 Nisan'da 'Hayır' oyu kullanmak, asıl olan ise mücadeleyi sonrasına taşımaktır. Bu sistem baştan aşağı değişmelidir bizlerin kurtuluşu Sosyalist İşçi Emekçi Cumhuriyeti'dir. Bu da ancak bu zorba çürümüş düzenin zorla yıkılması ile mümkün. Şimdi bize dayatılan zorbalığa karşı dik durma, zoru zorla bozma, mücadeleyi büyütme günüdür.

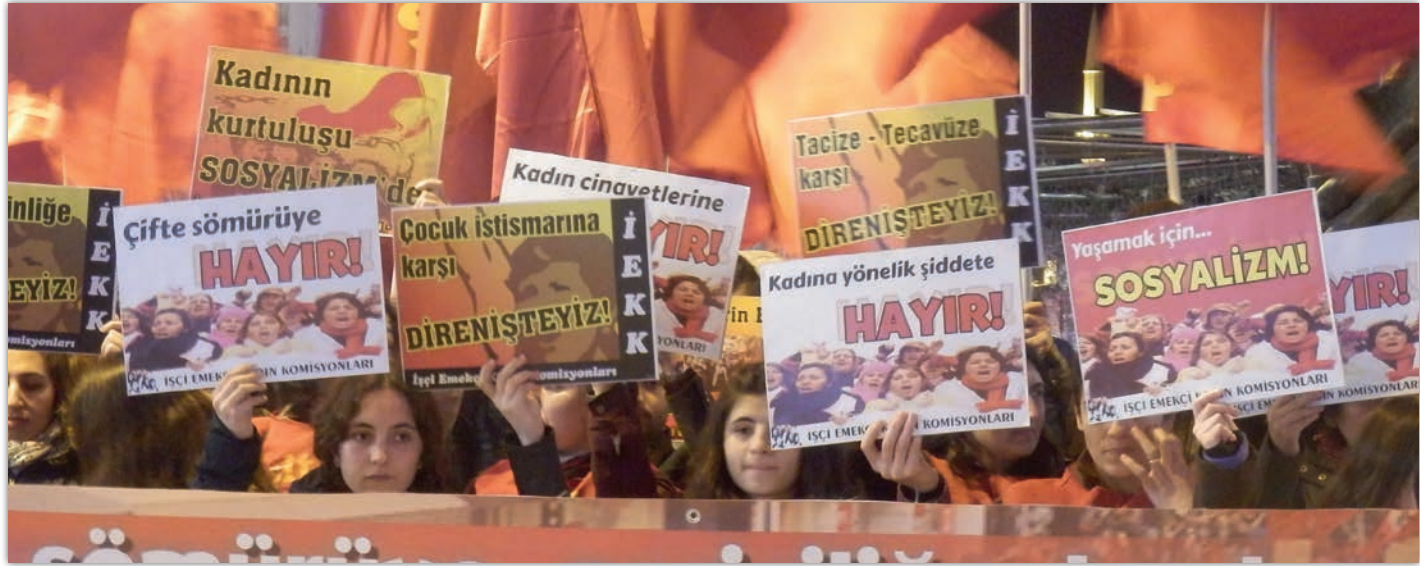
Eşit ve özgür bir gelecek yürüyüşünde,

Kadın işçi ve emekçileri dönüştürmek!

Sermayenin sömürü ve baskısının katmerlendiği son 15 yılda, gelişmeler adım adım tek adam diktasını kalıcı hale getirmeye doğru evrildi. Son 15 yılın, özellikle de 15 Temmuz'dan bu yana geçen zamanın bilançosu, toplumu ve kadınları koyu bir karanlığın beklediğini gösteriyor. Kadınlar için yaşamın her alanını saran geleceksizliğin, güvencesizliğin ve gericiliğin sayısız örneğine tanık olduk. Kürtaj yasası, yarı zamanlı çalışma yasası, Kadın İstihdamı Paketi, büyükannelere çocuk bakımı yardımı, cinsel istismar yasası, miras yasasındaki değişiklik gibi düzenlemeler ile Özgecan Aslan cinayeti, Cansel Buse Kınalı'nın intiharı, Ensar Vakfı'ndaki çocuk istismarı, Adana Aladağ kız yurdu yangını vb. gibi olaylar öne çıkan örneklerdi.

Sömürücü iktidarlar için kadınlar hep baskı ve saldırının başlıca hedeflerindedir. Sömürünün, köleliğin, gericiliğin toplumda meşrulaştırılması kadınlar üzerinden atılan adımlarla gerçekleştirilmiştir. Günümüzde de bunun örneklerine tanık oluyoruz. Kötü çalışma koşullarının, güvencesizliğin ilk hamleleri kadın işçiler üzerinden tarifleniyor. Din istismarını sos yaparak, "dini otoritelerin" sözlerini kılavuz göstererek toplumda kadının ikincil planda sayılması, rızası olmadan çocuk yaşta veya tecavüzcüsü ile evlendirilmesi, eğitim hayatında kız ve erkek çocuklarının tamamen ayrıştırılması, babanın kıza şehvet duymasına kadar varan çocuk istismarı vb. gibi sapkın anlayış ve tutumlar normalleştirilmeye çalışılıyor. Sadece bu boyutu ile değil, sömürücü sınıflar kadınları ikna ederek ve kadınlar üzerinden seferberlik ilan ederek iktidarlarını pekiştirebiliyor, kalıcı olabiliyorlar.

Baskıcı iktidarlar için olduğu gibi sömürü düzeninin karşısında mücadelede de kadınlar önemli bir yer tutmaktadır. Direnişlerin, grevlerin, işgallerin en ön saflarında olmaktan devrimlerin öznesi olmaya kadar mücadele tarihinin birçok sayfasında kadınların izi vardır. Kadınlar toplumsal muhalefetin etkin bileşeni, sınıf mücadelesinin öznesiyse ve devrimci mücadelenin güçlenmesi, devrimlerin gerçekleşmesi için bu kadar önemli, belirleyici, kararlılığı arttıran, sonuç almaya yaklaştıran bir konumda ise bizler de işçi ve emekçi kadınları kazanmaya dönük çalışmamızı hızlandırmak durumundayız. Dolayısıyla İşçi-Emekçi Kadın Komisyonları'nın (İEKK) ve sınıf zeminlerinde kadınların örgütlülüğünün güçlenmesi için çabalayacağımız ne kadar

kritik olduğunu tekrar tekrar bilince çıkarmamız gerekiyor.

Referandum sürecini de içine alan, 8 Mart ile başlayan bahar döneminde yürüteceğimiz çalışmalarda kendi zorlanma alanlarımızın önünü açacak, kadın işçi ve emekçilerin öfkesini açığa çıkaracak bir çalışma örgütlemeliyiz. Referandum tartışmaları, her ilerleyen günle birlikte toplumun en çok konuştuğu, getirecekleri ve götürecekleri ile değerlendirdiği tek konuya dönüşüyor. Referandum vesilesi ile toplumun politize olması, birçok gündem ile birlikte sorunların gerçek çözümünün tartışıldığı zeminler açığa çıkıyor.

Referandum sürecinde toplumsal katmanların birçoğu dinamik bir durumda. Bunlardan biri de kadınlar. Kadın kimliğine dönük saldırılara karşı söylemler geliştirme ve harekete geçme açısından bir dinamizm görülüyor. Ama aynı şeyi sınıf kimliği üzerinden söylemek zor. Referandum sürecinde kendi cephesinden sözünü söylemekte ne yazık ki işçi sınıfının zayıflığı söz konusu. İşçi sınıfının yarısını oluşturan kadınlar hem sınıfa dönük hem de özelinde kadın işçilere dönük saldırılara karşı sesini yükseltme, eyleme geçme açısından zayıflık taşıyorlar.

Aynı zamanda İEKK çalışmamız açısından da böylesi süreçleri, kadın işçi çalışmamızda zorlanmaları aşabilmemiz için en etkin şekilde değerlendirmeliyiz. İsrar edeceğiz, deneyeceğiz, zorlanacağız. Zorlanma alanlarını doğru tespit edersek, tekrara düşmeden yol almamızın önünde hiçbir engel yoktur.

DÜZENE KARŞI DAHA BİLİNÇLİ VE ÖRGÜTLÜ İŞÇİ VE EMEKÇİ KADINLAR İÇİN!

En derin hissedilen soruna doğru za-

manda parmak basarak, farkındalık yaratarak reflekslerimizi güçlendirmeliyiz. Bire bir temaslar kurmak, süreklileşmiş bir kitle çalışması yürütmek, yaşanan sorunların bilinç açıklığı yaratmasını, soru işaretlerine cevaplar bulunmasını, sömürü düzeninin işleyişinin kavratılmasını, işçi ve emekçi kadınların mücadele dinamiklerinin açığa çıkartılmasını sağlamaktır.

Çalışmalarımızda en basit ve sade bir dil ile yapılan propaganda kadar, vurucu ve harekete geçirici ajitasyon da gereklidir. Çalışmalarımızın bir süreklilik içerisinde yürütülmesi ise, seslenmelerimizin birbirini bütünlemesi açısından önemlidir. Aksi takdirde farklı bilinç düzeyindeki emekçi kadınlara dokunamayız. Kimisinin önündeki perdeleri tek tek açmak gerekirken, kimisi harekete geçecek veya örgütlenecek bir seçim aşamasında olabilir. Önümüzdeki faaliyet sürecinde İEKK'nın daha fazla tanınması ve işçi-emekçi kadınların örgütlenme adresi olmasını sağlamalıyız. Ayrıca işçi ve emekçi kadınların fabrikasında, sendikasında, mahallesinde, eşit ve özgür bir gelecek mücadelesinde, yaşamın her alanında ve her düzeyde örgütlü olması için de çabamızı yoğunlaştırmalıyız.

DİRENİŞLERİN GÜCÜNÜ KUŞANMIŞ İŞÇİ VE EMEKÇİ KADINLAR İÇİN!

Hem kadınlarda hem de toplumun farklı kesimlerinde boğucu ablukayı kırma, hesap sorma isteği artıyor. Yer yer sokaklara taşıdığı örneklerini hep birlikte yaşadık. Haziran Direnişi'nde kadınlar öne çıkan ve simgeleşen örneklerle hafızalara kazandı. Greif Direnişi ve işgali boyunca kadın işçiler kendi sözünü söyleyerek, örgütlenmesini güçlendire-

rek, eylemlerini gerçekleştirerek en ön safta yer aldılar. Metal Fırtına'ya ve son dönemdeki işçi eylemlerine baktığımızda kadın işçiler ve erkek işçilerin eşleri "Biz de varız" demekten geri durmadılar. İçinden geçtiğimiz OHAL döneminde başta meslekten ihraç olmak üzere her türlü saldırıya karşı koyuşta yine kadın emekçiler direngenliğin sembollerine dönüştüler. Özgecan Aslan'ın katledilmesi, kadın cinayetlerine karşı öfkeyi en kitlesel eylemlerle açığa çıkarttı. İmha ve inkar politikalarına, Kürt illerindeki abluka ve saldırılara karşı Kürt kadınları da direngenlikleri ile öne çıktılar. Cerattepe başta olmak üzere doğanın talanına karşı mücadelede de kadınlar direnişin simgeleri oldiler.

AKP iktidarının izlediği dinci-gerici politikaların, sonuçlarını daha belirgin gösterdiği son yıllarda, işçi ve emekçilere dönük saldırının bir parçası olarak kadına yönelik saldırganlığın yoğunlaştığı bu dönemde, biz en ileri düzlemdeki örnekleri işaret etmeye çalıştık. Sistemin zor ve baskı aygıtları her zaman mücadelenin karşısındadır. Sisteme karşı bir başkaldırı -ne düzeyde olursa olsun- sistemin şiddeti ile karşılaşır. Her etki tepkisini oluşturur, kuşkusuz ki sosyal, kültürel, siyasal bilincin belirleyiciliğinde... Sürecin ortaya çıkaracakları mücadelenin yönünü belirginleştirecektir. İbrenin kızıla açılan bir aydınlanmayı işaret edebilmesi için biriken öfkeyi taşıracak, saldırıları püs-kürtecek, gericileri ablukayı dağıtacak direniş ruhunu, örgütlülüğün gücünü, mücadelenin bilincini işçi ve emekçi kadınlara taşımaları, her türlü saldırıya karşı koyma bilincini oluşturmalı ve dayanışma kültürünü yaymalıyız.

İŞÇİ-EMEKÇİ KADIN KOMİSYONLARI

İEKK'dan 8 Mart eylem ve etkinlikleri:

Hayır diyoruz, direnişi seçiyoruz!

İşçi-Emekçi Kadın Komisyonları (İEKK), 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde "Çifte sömürüye, baskıya, gericiğe hayır diyoruz, direnişi seçiyoruz" şiarıyla eylem ve etkinlikler düzenledi.

KARTAL'DA YÜRÜYÜŞ

İstanbul Kartal'da 4 Mart'ta gerçekleştirilen yürüyüş için Hamam Sokak'ta toplanan kitle Bankalar Caddesi'ne doğru yürüyüşe geçince polisler engelleme girişimiyle karşılaştı.

Yürüyüşün yapılamayacağını söyleyen sivil polisler, kararlı duruş sonrasında geri çekilmek durumunda kaldılar.

Çocuklara yönelik istismar yasalarının ve gericilikle artan kadın cinayetlerinin teşhiriyle devam eden yürüyüş sonrasında Bankalar Caddesi'nde kısa bir program yapıldı.

Saygı duruşunun ardından Üç Fidan Çocuk Topluluğu Bertolt Brecht'in 'Birleşik Cephe' şiirini seslendirdi.

İEKK açıklamasıyla devam eden eylemde müzik dinletisi de sunuldu. Dinletisi sırasında çevreden emekçiler de eyleme destek verdi.

ANKARA'DA ETKİNLİK

İEKK, 8 Mart'ı KHK'larla ihraçlara karşı direnen kadın emekçilerle birlikte kutlama kararı alan Ankara İşçi Meclisi ile birlikte, 4 Mart'ta Yüksel Caddesi'nde direnen kamu emekçilerine ziyaret gerçekleştirdi. Ziyarette, Nuriye Gülmen ve Acun Karadağ şahsında direnen kamu emekçilerinin 8 Mart'ı kutlandı, direniş üzerine sohbet edildi.

Ziyaretin ardından gerçekleşen etkinlikte 8 Mart'ın tarihsel anlam ve önemi değinildi.

Sinevizyon gösteriminin ardından İEKK adına yapılan konuşmada, kadın sorununun kapitalizmden kaynaklandığı belirtilirken, AKP iktidarının ise, dinci-gerici politikalarıyla kadının ikincil konumunu pekiştirdiği ifade edildi. Referandum tartışmalarına da değinilerek kadınların 'Hayır' demesinin önemi vurgulandı.

Etkinlikte Ankara İşçi Meclisi adına da bir konuşma yapıldı.

AVCILAR'DA ETKİNLİK VE YÜRÜYÜŞ

İEKK'nın "Çifte sömürüye, gericiğe, baskıya 'Hayır!' diyoruz! Direnişi seçiyoruz!" şiarıyla düzenlediği etkinlik 4 Mart'ta Avcılar'daki Eğitim Sen İstanbul 7 No'lu Şube'de gerçekleştirildi.

Sinevizyonun ardından İEKK adına

yapılan konuşmada kirli savaş politikaları, kadınlara yönelik gericiplik, baskı ve saldırılar teşhir edildi.

"Kadın istihdamı" adı altında kadını eve hapseden ve esnek çalışmayı yaygınlaştıran uygulamalara da değinilerek referandumun ardından kadınlara dönük saldırıların artacağı vurgulandı.

Devrimci Liseliler Birliği'nin şiir dinletisinin ardından KHK ile ihraç edilen kamu emekçisi Fatma Yıldırım söz alarak "Sosyalist olduğum için ihraç edildim" dedi, direnişleriyle dayanışmaya çağırıldı.

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası adına yapılan konuşmada kadınların yoğun olarak çalıştığı tekstil işkolundaki çalışma ve yaşam koşullarına değinildi.

Gölgedekiler Müzik Grubu'nun ardından kadın işçiler sorunlarını ve taleplerini ortaya koydu. Kadın işçiler kendi fabrikalarından örneklerle 8 Mart'ın tatil olması, regl izni, kreş hakkı gibi taleplerini dile getirdiler.

İEKK tarafından Dario Fo'nun 'Uyanış' isimli oyununun sahnelenmesinin ardından işçi emekçi kadınların mücadelede öne çıkması çağrısıyla etkinlik sona erdi.

Etkinliğin ardından Deprem Anıtı önünde eylem yapıldı. İEKK adına yapılan konuşmada işçi ve emekçi kadınlar olarak alanlarda bulunduğu ve 8 Mart'ta gericiğe, çifte sömürüye, baskıya 'Hayır!' diyerek mücadelenin büyütülmesi gerektiği ifade edildi. Referandum öncesinde karanlığın daha da koyulaştığı vurgulanarak sermaye diktatörlüğüne de tek adam diktatörlüğüne de 'Hayır' deme çağrısı yapıldı.

GEBZE'DE ETKİNLİK

Gebze İşçilerin Birliği Derneği'nde 5 Mart'ta gerçekleştirilen etkinlikte İEKK

adına yapılan konuşmada kadınlara dönük saldırılara değinildi.

Referandum süreci ele alınarak kuruluşun sadece 'Hayır' ile gelmeyeceğine dikkat çekilerek devrim ve sosyalizm mücadelesinin önemine vurgu yapıldı.

MERSİN

DEV TEKSTİL Çukurova Temsilciliğinde 5 Mart'ta gerçekleştirilen söyleşide 8 Mart'ın tarihi anlatılarak sistem içini boşaltmaya çalışıldığına dikkat çekildi.

Kadın işçi ve emekçilerin talepleri için örgütlenmesinin önemi vurgulanırken kadınların yaşadıkları sorunlara karşı referandumda 'Hayır' demesi gerektiği belirtildi. Söyleşide ayrıca Mersin Serbest Bölge'de kadın işçilerin yaşadıkları sorunlara dikkat çekilerek, öne çıkarılması ihtiyaç olan taleplere değinildi.

BURSA

Bursa'da 5 Mart'ta yapılan etkinlikte 8 Mart'ın tarihçesine değinilerek kadınların yaşadığı sorunların nedenleri çözümleri ve referandum sürecine dair tartışmalar yapıldı.

İZMİR İEKK'DAN 8 MART EYLEMİ

İzmir İEKK'nın çağrısıyla Karşıyaka İzban önünde 5 Mart'ta yapılan açıklamada mobbing, düşük ücretler, taciz-tecavüz, cinsel istismar, baskılar, işsizlik, sömürü koşulları teşhir edildi. Bu sorunlar ekseninde referandumda 'Hayır' deme çağrısı yapıldı.

İşten çıkartılma dönemlerinde ise fabrikalardan ilk önce kadınların çıkarıldığı, çalışan kadınların ise patronların ağır hakaret, küfür ve tacizlerine maruz kaldığı, uzun çalışma saatleri altında

daha fazla ezildiği belirtildi.

ÇORLU'DA ETKİNLİK

DEV TEKSTİL Çorlu Temsilciliği'nde 5 Mart'ta gerçekleştirilen etkinliğe çeşitli sektörlerden işçiler, kamu emekçisi ve ev emekçisi kadınlar katıldı.

Etkinlik işçi sınıfının devrim mücadelesinde ölümsüzleşenler şahsında saygı duruşu ile başladı. Ardından 8 Mart'ın tarihi, önemi ve ortaya çıkışı hakkında konuşma yapıldı. Konuşmada ayrıca, emekçi ve işçi kadınların bugünün OHAL koşullarında mücadelede bir adım ileri çıkması ve mücadeleyi büyütmesi zorunluluğuna vurgu yapıldı.

BDSP'nin hazırladığı sinevizyon gösteriminin ardından Tanya ile Ekmek ve Gül şiirleri okundu.

Etkinlik türkü ve marşlarla bitirildi.

İEKK DİRENİŞ ALANLARINDA

İEKK 8 Mart günü ise KHK saldırılarıyla ihraç edilen ve İstanbul'da direnen kamu emekçilerini ziyaret etti.

Kadıköy Altiyol'da direnen emekçileri ziyaret eden İEKK adına yapılan konuşmada 8 Mart'ı yaratan New York'lu kadın işçilerin hakları ve gelecekleri için direndikleri, bu günü tüm işçi sınıfı ve emekçilere direniş günü olarak bıraktıkları vurgulandı. Bu zorlu süreçte direnişlerin büyütülmesi ve mücadele çağrısı yapıldı.

Ardından ise Khalkedon Meydanı'nda direnen Betül Celep'i ziyaret eden İEKK,

Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda direnen kamu emekçilerinin eylemine de destek verdi. İEKK burada yaptığı konuşmayla artan baskı ve saldırıları teşhir etti.

Kadınlardan 8 Mart eylemleri

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, eylemlerle karşılandı.

URFA'DA POLİS SALDIRISI

Urfa'da Tevgera Jinên Azad (TJA) öncülüğünde kadınlar 5 Mart'ta SES şube binası önünde toplandı. Yürüyüş yapmak isteyen kadınlar polis saldırısına uğradı, 23 kadın gözaltına alındı.

BAKIRKÖY'DE MİTING

İstanbul 8 Mart Kadın Platformu'nun çağrısı ile 5 Mart'ta Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda miting gerçekleştirildi.

İncirli Caddesi'nde toplanan kadın örgütleri kortejler oluşturarak meydana yürüdü. Polis HDP flamalarının alana sokulmasına engel olmak isterken görüşmeler sonucu flamalar alana sokuldu.

Kadın örgütlerinin alana girişinin ardından açılış konuşmasında 8 Mart'ın tarihçesi anlatılarak saygı duruşu ile program başlatıldı. Sunumun Kürtçe ve Türkçe olarak iki dilde yapıldığı programda öncelikle KHK ile ihraç edilen ve Kadıköy Khalkedon Meydanı'nda direnen Betül Celep'e söz verildi. Celep direnişini anlatarak mücadele çağrısı yaptı.

Kadınlar Birlikte Güçlüdür Platformu adına söz alan Selin Top uluslararası kadın grevine Türkiye'den de ses vereceklerini ifade etti. Mitingin devamında tutuklu bulunan DBP Eş Genel Başkanı Sabahat Tuncel, HDP Eş Genel Başkanı Figen Yüksekdağ ve laikliği savunduğu için tutuklanan Ayşegül Başar'ın gönderdiği mesajlar okundu. Sarya müzik topluluğunun dinletisinin ardından İstanbul 8 Mart Kadın Platformu adına Kürtçe ve Türkçe basın açıklaması okundu.

Açıklamanın ardından Nar Kadın Dayanışması Müzik Topluluğu sahne aldı.

HDP Kadın Meclisi sözcüsü Dilan Dirayet Taşdemir ve HDP İstanbul Milletvekili Filiz Kerestecioğlu'nun ardından KESK üyesi kadın kamu emekçileri adına bir direnişçi söz aldı. Miting MKM sanatçısı Rojda'nın konseri ile sona erdi.

ŞİŞLİ ETFAL HASTANESİ'NDE EYLEM

Şişli Hamidiye Etfal Hastanesi'nde çalışan kadın doktorlar, hemşireler ve temizlik işçileri 8 Mart'ta Konferans Salonu önünde basın açıklaması yaptı. Bursa'da yaşamını yitiren Türk Metal üyesi kadın işçilerin anıldığı eylemde 8 Mart'ı yaratan New York'lu dokuma işçisi kadınlar ve kadın cinayetlerinde yaşamını yitirenler için saygı duruşu yapıldı.

SES Şişli Şubesi, İstanbul Tabip Odası ve Genel-İş Sendikası adına açıklamanın okunmasının ardından 8 Mart'ta yapılan Uluslararası Kadın Grevi'nin çağrısı okundu. Eylemde kadınların hayatlarının her alanda kısıtlanması teşhir edildi.

BAKIRKÖY HASTANESİ'NDE EYLEM

Bakırköy Sadi Konuk Eğitim Araştırma Hastanesi Acil Servis önünde SES Bakırköy Şubesi ve İTO'nun çağrısıyla 8 Mart'ta yapılan eylem saygı duruşuyla başlarken okunan açıklamada kadınların karşı karşıya olduğu saldırılar dile getirilerek iktidarın ikiyüzlülüğü teşhir edildi. OHAL koşulları ile tırmanan saldırılarda, kadınların hedef olduğu, 8 Mart yasakları ve ihraçlar üzerinde duruldu.

PANGALTI'NDA EYLEM

Eğitim Sen İstanbul 3 Nolu Şube'den kadınlar, Pangaltı metro çıkışında 8 Mart'ta eylem gerçekleştirdi. Açıklamada kadınların yaşamına müdahale edilmesine, etnik ve mezhepsel baskılara, LGBT'lere dönük saldırılara, savaşa ve göçmen kadınların sorunlarına değinildi. Uluslararası Kadın Grevi'ne destek verildiği belirtilerek eylem sonlandırıldı.

İHD'DEN KADIN TUTSAKLARA KART

İHD İstanbul Şubesi Hapishane Komisyonu ve Kadın Hakları Komisyonu, 8 Mart'ta Galatasaray Lisesi önünde açıklama yaparak kadın tutsaklara kart gönderdi. Av. Eren Keskin'in kadınların direnişini selamlamasının ardından okunan açıklamada 8 Mart anlatılarak dire-

nişçi kadınlar ve kadın tutsaklar selamlandı. Açıklamadan sonra Galatasaray Postanesi'nden kartlar gönderildi.

BURSA'DA YAŞAMINI YİTİREN KADIN İŞÇİLER ANILDI

Bursa Kadın Platformu'nun çağrısıyla kadınlar 8 Mart'ta Setbaşı'nda toplandı. Bursalı kadınlar bu seneki 8 Mart etkinliği için 7 Mart'ta Ankara'ya hareket eden 4 otobüsten birinin kaza yapması sonucu yaşamını yitiren Türk Metal üyesi 7 kadın işçiyi anarak sessiz yürüyüşe geçtiler. Heykel Meydanı'na kadar yürüyen kadınlar burada yaptıkları basın açıklamasının ardından eylemi sonlandırdı.

KOCAELİ'DE POLİS SALDIRISI

8 Mart'ta İzmit Merkez Bankası önünden Cumhuriyet Parkı'na yürümek isteyen Kocaeli Kadın Platformu'na, Kocaeli Valiliği'nin yasaklarını bahane eden polis izin vermedi. Yürüyüşün başlatılması üzerine saldırıya geçen polis çok sayıda kadını gözaltına aldı.

TAKSİM'DE YÜRÜYÜŞ

8 Mart akşamı Taksim'deki Fransız Kültür Merkezi önünde toplanan binlerce kadın dövizler, sloganlar ve pankartlarla Tünel'e yürüyüş gerçekleştirdiler. Dövizler ve sloganlarda tutuklu kadın milletvekilleri ve katledilen Kürt kadınlarına dikkat çekilirken Tünel'de okunan basın metninde uluslararası 8 Mart grevine değinildi. Kadınlara dönük cinsiyetçi saldırılara değinilen açıklamada, OHAL baskıları, belediyelere atanan kayyımların kadın kurumlarını kapatmasına tepki gösterildi. Açıklama "Yaşasın feminist mücadelemiz" şiarıyla sonlandırıldı.

Ayrıca KESK İstanbul Şubeler Platformu 8 Mart'ta Galatasaray Meydanı'nda yaptığı eylemde kadınların taleplerini dile getirdi.

Emekçi Kadınlar'ın (EKA) da burada yaptığı 8 Mart eyleminde halaylar çekilerek tiyatro gösterimi yapıldı.

Kamu emekçileri 8 Mart'ı direniş alanında karşıladı

OHAL ve KHK saldırısıyla ihraç edilen kamu emekçileri 8 Mart'ı direniş alanlarında karşıladı.

İstanbul'da **Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda** direnişlerini sürdüren kamu emekçilerinin 8 Mart günü direniş alanında düzenlediği etkinlik 8 Mart'ın tarihçesinin anlatılması ve New Yorklu işçi kadınlar şahsında saygı duruşuyla başladı.

Etkinlikte kamu emekçisi kadınların yaşam boyu karşılaştığı sorunları öyküleştirerek anlatan metinler okundu. "Yarattığınız tüm kimlikleri soyuyoruz ve direnişi, isyanı kuşanıyoruz" denilen açıklamanın ardından bir kadın kamu emekçisi "Ekmek ve Gül" şiirini okudu.

Kamu emekçileri kendi etkinlikleri öncesindeki CHP mitinginde söz almak istediklerini ancak "belki tehlikeli bir şeyler söylersiniz" denilerek kendilerine söz verilmediğini belirtti.

Program İEKK'nın ve kamu emekçilerinin ortak hazırladığı müzik dinletisiyle ve İEKK'nın hazırlamış olduğu Dario Fo'nun "Uyanış" oyunuyla devam etti.

Sarya müzik grubunun ardından söz İEKK'ya verildi. Eylemde Bakırköy Haziran Meclisi ve TMMOB adına da konuşmalar yapıldı. Etkinlikte kamu emekçilerinin oluşturduğu 'Kanun Hükmünde Koro' da sahne aldı.

KESK İstanbul Şubeler Platformu adına basın açıklamasının okunmasıyla etkinlik sonlandırıldı.

Kadıköy Altıyol'da direnişlerini sürdüren kamu emekçileri 8 Mart'ta eylemlerine devam ederken pek çok kurumdan direniş alanına ziyaret gerçekleştirildi.

Direnen emekçiler haklarını geri alana kadar kadını erkeğiyle bu alanda direneceklerini ifade ettiler. Direnişe desteğe gelen tüm emekçileri selamlayan direnişçilerin ardından İEKK adına da bir konuşma yapıldı.

Betül Celep de 8 Mart'ı Kadıköy Khalkedon Meydanı'nda direnişle karşıladı. Gün boyu direnişini sürdüren Celep'i İEKK'nın yanı sıra çok sayıda kişi ziyaret etti.

Ankara'da Nuriye Gülmen, Acun Karadağ ve Semih Özakça'nın direnişi 8 Mart'ta devam ederken çok sayıda kurum ve kişi direniş alanını ziyaret etti. Kitleli katılımı yapılan basın açıklamasının ardından direniş alanından ayrılan emekçiler başlayacakları açlık greviyle ilgili panele katıldılar.

Kapitalist sistemde kadın işçilerin kağıt üstünde kalan hakları

İşçi ve emekçiler burjuva düzen sınırlarında elde ettikleri her hakkı dışı mücadeleler sonucu kazanmışlardır. Bugün sahip olunan ekonomik, sosyal ve siyasal haklar sınıf hareketinin tarihinde kan bedeli kazanılan haklardır. Ne var ki burjuvazi, sınıfsal karakterine uygun olarak bu hakları her fırsatta budamaktan veya kâğıt üzerinde tozlu raflarda çürümeye terk etmekten geri durmamıştır.

Bugün de, üzerinde yaşadığımız toplarlarda sınıf savaşımının seyri itibariyle sınıfın önünde topyekün saldırılar durmakla birlikte birçok 'yasal' hak, kağıt üzerinde kalmakta, bu hakların kullanımı zorlaştırılmakta veya burjuvazi tarafından fiilen engellenmektedir. Bunun yanı sıra, Kıdem Tazminatı Fonu ve Bireysel Emeklilik Sigortası gibi yeni hak gaspları ve saldırılar 'müjde' naraları eşliğinde 'reformlar' kılıfına sokularak sunulmaktadır.

KAPİTALİZMDE "HAKLAR" HEP KAĞIT ÜZERİNDE VAR

Kapitalist sistem 'vahşi' dönemlerinden 'modern' çağına dek kadın emeğini sömürmekten hiç bir zaman vazgeçmemiştir. Kadın işçileri yedek iş gücü ve ucuz emek olarak görmüş, işten atma saldırılarında ise listenin en başına koymuştur. 'Analık' payesinin arkasında kadın işçileri sömürmenin olanaklarını yine kendisinin derinleştirdiği toplumsal dayanıklara yaslanarak sonuna kadar kullanmıştır.

Kadın istihdamına yönelik düzenlemeler bunun en tipik örneğidir. Sınıfın birliğini ve örgütlülüğünü hedef alan ekonomik ve sosyal hakların tırpanlanması demek olan esnek çalışma modeli kadın işçilerin 'analık görevleri' ile gerçekleştirilerek kadın işçilerin önüne konulmaktadır. Ev ve çocuk bakımını kadınların omuzlarına bırakan ve çalışma hayatına katılımı bu 'görevlerle' eş güdümlü olarak planlayan düzenlemeler kadın işçilere 'hak' olarak sunulmaktadır.

Yine yasalarda var olan ancak güçlü bir yaptırım bulunmayan ve devlet eliyle denetlenmeyen 'kreş hakkı' kağıt üstünde kalmaktadır. Nitelikli ve ücretsiz kreşler açmak yerine torun bakan anneanneler ve babaannelere maaş verilmesi gibi düzenlemelere gidilmektedir.

Kimi 'haklar' ise yasalarca düzenlenmesine rağmen fiilen kullanılamaz mahiyettedir. Süt izni bunun en güncel örneğidir. Kadın işçilere ve kamu emekçilerine ayrı mevzuatlarla düzenlenen bu 'hak' iş yerlerinde fiilen uygulan(a)

İnsanca çalışma koşulları, güvenli bir gelecek ve kadın kimliğinden doğan taleplerimiz için verdiğimiz mücadele burjuva düzeni alaşağı etme perspektifinden uzaklaştıkça 'haklarımız' iğreti kalacak, tersinden iktidar perspektifi ile verilecek bir kavgada çocuklarımıza bırakacağımız onurlu bir yaşam hiç de uzak olmayacaktır.

mamaktadır. İş yasasının ilgili maddelerinde kadın işçilere bir yaşımdan küçük çocuklarını emzirmeleri için gün içinde toplamda bir buçuk saat izin verilmektedir ve bu sürenin kaç bölünerek hangi saatler arasında kullanılacağı kadın işçiye bırakılmıştır. Ancak çalışma saatleri içerisinde evlerine gitme olanağı bulunmadıkları için kadın işçiler çoğunlukla bu bir buçuk saatlik zaman dilimini anne ve çocuk sağlığına uygun olmayan bir şekilde sütlerini sağlamak için kullanmak zorunda kalmaktadırlar. Ya da sıklıkla görüldüğü üzere mesaiyi bir buçuk saat önce bırakmaktadırlar. Ki bu durumda da servis hakkından yararlanamamakta en iyi haliyle yol parasını alsalar dahi zamanlarını yollarda tüketmektedirler. Diğer yandan kadın işçinin mesaiye zorla bırakılması, mesaiye kalınmadığı durumlarda ise işten atma tehdidi ile karşı karşıya kalması da yine sıklıkla görülen bir durumdur. Süt izninin hangi saatler arasında kullanılacağı da çoğunlukla kadın işçi tarafından değil, bölüm şeflerinin veya ustaların inisiyatifine kalmaktadır. İş yoğunluğu gibi sebeplerle süt izni süreleri fiilen gasp edilmektedir.

Kadın kamu emekçilerine yasalarla tanımlanan süt izni süreleri kadın

işçilerden farklı olarak analık izninin bitiminden itibaren ilk altı ayda günde üç saat, ikinci altı ayda ise günde bir buçuk saattir. Yine bu sürenin hangi saatler arasında ve günde kaç kez kullanılacağı kadına bırakılmıştır. Bu hakkın kullanımındaki zorlanma alanları kadın işçilerin karşı karşıya kaldığı sorunlarla benzerlik göstermektedir. Bunun yanı sıra bir sene önce çıkarılan torba yasa güzellemeleri içinde kadın kamu emekçilerine yine 'hak' ambalajıyla 'yarım gün izni' düzenlemesi yapılmıştır. Söz konusu düzenlemede birinci doğumda iki ay, ikinci doğumda dört ay ve sonraki doğumlarda da altı ay süreyle günlük çalışma süresinin yarısı kadar çalışma 'hakkı' tanınmıştır. Yarım gün izni içinde ayrıca süt izni verilmemekte ve yarım gün izninin başlangıç-bitiş tarihi kurum tarafından belirlenmektedir.

'Hak' olarak sunulan bu düzenleme gerçekte esnek çalışma modelinin süt izni adı altında hayata geçirilmesidir. Doğum sayısına göre 'hak' sınırlarının artırılması da siyasal iktidarın üç çocuk dayatması ile doğrudan bağlantılıdır. Ayrıca süt izni 'hakkı'nı kullanan kadınlar çeşitli gerekçelerle, örneğin 'performans yetersizliği' gibi bahanelerle işten atılmakta-

dır. İzmir'de bankada çalışan ve süt iznini kullandığı süreçte 'performans yetersizliği' bahanesiyle işten atılan Evla Fazlı adlı kadın, binlerce kadınla aynı 'kaderi' paylaşmış ancak verdiği mücadeleyle bu 'kaderi' bozmuştur. Aynı zamanda keyfi olarak gerçekleştirilen hak gasplarının ancak mücadelelerle durdurulabileceğinin güncel bir örneği olmuştur.

ÇOCUKLARIMIZA ONURLU BİR GELECEK BIRAKMAK İÇİN...

Dış dış mücadelelerle kazanılmış haklara sahip çıkmak kadın işçilerin önünde duran görevlerdendir. Sınıf savaşımının seyrine göre bu mücadelelerin ivmesi de değişkenlik göstermektedir. Ancak unutmamak gerekir ki, burjuva yasalar çerçevesinde tanımlanan haklar her daim sınırlı ve güdüktür. İnsanca çalışma koşulları, güvenli bir gelecek ve kadın kimliğinden doğan taleplerimiz için verdiğimiz mücadele burjuva düzeni alaşağı etme perspektifinden uzaklaştıkça 'haklarımız' iğreti kalacak, tersinden iktidar perspektifi ile verilecek bir kavgada çocuklarımıza bırakacağımız onurlu bir yaşam hiç de uzak olmayacaktır.

AKP, kadın ve demokrasi

Kadın ve Demokrasi Derneği (KADEM), İstanbul Büyükşehir Belediyesi işbirliğiyle "Kadın ve Demokrasi Buluşması" gerçekleştirdi. "Evet, kadın varsa demokrasi var" temalı buluşmaya T. Erdoğan da katıldı.

KADEM'in 'Evet' kampanyası dahilinde gerçekleştirilen buluşmada Erdoğan da bir konuşma yaptı. Kadınların ve gençlerin olmadığı bir demokrasinin sürdürülemez olduğunu belirten R. Tayyip Erdoğan, devamında şunları söyledi; "Kendi kişisel siyasi hikâyemdeki başarımın sırrını bir cümleyle özetleyin dersiniz, kadınları demokrasiyle, siyasetle buluşturmayı başarmış olmamdır derim." Erdoğan'ın iddia ettiği üzere, kadınları siyaset ile ne kadar buluşturmuş olduğunu meclisteki kadın milletvekilleri sayısına bakıp öğrenmek yeterli. Mecliste toplam milletvekili sayısı 549, kadın milletvekili sayısı ise 80. AKP'de kadın milletvekillerinin oranı %10.73, MHP'de %7.69, CHP'de %15.04, HDP'de ise %37.93. 1 kadın milletvekili de bağımsız. AKP'de 317 milletvekili içerisinde 34 kadın var. Erdoğan'ın iddia ettiğinin aksini kanıtıyor bu veriler.

Tayyip Erdoğan konuşmasının devamında kadın bedeninin ve emeğinin metalaştırılmasının modern kölelik olduğunu söylüyor. Duyan da der ki, Erdoğan kapitalizmi yeni keşfetmiş, bin yılların oturmuş zihniyeti olan kadınların ikinci sınıf muamele görmesinin de henüz farkına varmış. Erdoğan işçilere ve emek-

çilere dayatılan modern köleliği cümlelerinde ansa da, bu düzenin devamını sağlamakla görevli olan birisi olarak ikiyüzlüce davranıyor.

Erdoğan KADEM'in etkinliğinde "Bizim kadınlarımızın haklarını, hukuklarını korumak için dışarıdan model almaya, tercüme yapmaya, kopya çekmeye ihtiyacımız yoktur. Medeniyetimizde ve kültürümüzde kadın haklarını istediğimiz

istikamette geliştirmeye yönelik felsefi ve fiili her türlü örnek mevcuttur." sözleriyle konuşmasını bitirdi. Son olarak "kadınlara yönelik şiddete karşı olduğunu" ve "buna tevessül eden olursa karşısında önce onu bulacaklarını" da ekledi. Tayyip Erdoğan, sanki kadının kahkaha atmasına, hamile gezmesine karşın, şort giyerse tekme atan, gece tek başına yürüyorsa tecavüz eden ve kadını suçlayan,

ekonomik krizde ilk olarak kadın işçileri işten atan, güvencesiz ve daha düşük ücretlerde çalıştıran, her ay yüzlerce kadını katleden bir düzenin cumhurbaşkanı değil de uzaydan gelmiş bir konuk gibi konuşuyor. Her şey bir kenara sadece AKP'nin 14 yıllık iktidarı süresince ayrımcılığın ve gericiğinin katmerleşerek arttığı verilerle ortadadır. Taciz, tecavüz, şiddet ve katliamlar ile ilgili haberlerin verilmeyeceği tek bir gün yok. Gözaltına alındığında, cezaevinde devlet şiddetini de çok boyutlu yaşıyor kadınlar. AKP'nin Kürdistan'da yürüttüğü kirli savaşta da bedelin en ağırını emekçi Kürt kadınları ödüyor. HDP en yüksek kadın milletvekili sayısına sahip, ama AKP'nin demokrasisi sadece kendine olduğundan eş başkanları ve milletvekillerini tutukluyor. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinliklerini yasaklıyor. Sonra da Tayyip Erdoğan çıkıp sözüm ona kadın haklarını savunuyor ve kadınların demokraside yer alması gerektiği laf salatasını yapıyor.

Biliyoruz ki, gerici iktidarın kadın hakları üzerinden diline doladığı söylemlerin arkasında referandumda 'Evet' oyu alabilme gayesi yatıyor. Ancak emekçi kadınların laf salatasına karnı tok. Zira emekçi kadınlar bu düzende acının ve sömürünün çifte kavrulmuşunu yaşıyor ve neyin gerçek, neyin yalan olduğunu gayet iyi biliyor.

U. AZE

8 Mart vesilesiyle Hak İş 6. Uluslararası Kadın Emeği buluşmasına katılan R.Tayyip Erdoğan, demagojilerini bu toplantıda da sürdürdü. Geçmiş dönemlerde Türk Metal Sendikası'nın düzenlediği kadın işçi kurultaylarına katılarak aynı ikiyüzlü politikalarını sergileyenler, şimdi bizzat yandaş Hak-İş Konfederasyonu tarafından düzenlenen kadın buluşmalarında boy gösteriyorlar, yalan ve sahtekarlıkla bezeli konuşmalarla sözde "kadın hakları" savunuculuğuna soyunuyorlar, kadınları mevcut iktidarın politikalarını savunmaya, somut da 16 Nisan'da 'Evet' oyu vermeye ve bunun için aktif çalışmaya çağırıyorlar.

Her toplantıyı, her açılışı, her etkinliği tek adam diktatörlüğü için propagandaya dönüştüren AKP iktidarı ve R.Tayyip Erdoğan, referandumda 'Evet'in propagandasını yaparken farklı argümanlar öne sürüyor. Kadın buluşmasında ifade edilenler de aynı şekilde riyakarlığı ve sahtekarlığı içeriyor. Neymiş, (Neşet

Hak-İş Kadın Emeği buluşmasında yalanın bini bir para...

Ertaş'tan alıntı yaparak) "kadın insan, erkek insanoğlu imiş", "hiç kimsenin giyimine, yaşamına, inancına müdahale edilmezmiş", "kadına şiddete karşı-

larmış" vb... Bu sözlerin sahiplerinin ve aynı zihniyeti taşıyanların bırakalım icraatlarını, sarfettikleri sözlere baktığımızda bile gerçek niyetlerini tüm açıklığı ile

görürüz. "Kadın ile erkek hiç bir zaman eşit değildir", "kadın mıdır-kız mıdır, ne olduğunu bilemem", "kahkaha atmak iffetsizliktir", "hamile hamile dolaşmak ayıptır-günahdır", "bir kereden bir şey olmaz", "beğenmediysen mırıldanacaksın" vb. sözler bu iktidar sahiplerinin ifade ettiklerinin küçük bir kısmıdır.

Gerçekleştirilen icraatların ise hadi hesabı yok. Ensar Vakfı ve onlarca dinci vakıfta sayısız çocuğa cinsel taciz vakası, son olarak çıkartılmak istenen çocuk yaşta cinsel istismarı meşrulaştırılan cinsel istismar yasası, kadına yönelik şiddet vakalarında şiddet uygulayanlara polis-yargı kalkanı, diyanet eliyle yapılan vaazlarla Ortaçağ zihniyetinin yaygınlaştırılması vb...

R.Tayyip Erdoğan'ın kadın işçilerden istediği 'Evet' oyunun karşılığı ise, bu hakaretlerin, aşağılamaların, ikinci sınıf insan görülmenin onaylanması ve daha da katmerlenerek devam etmesi anlamına gelmektedir.

Erdoğan'dan açık itiraf; "İşsizleri yaradandan ötürü seviyoruz!"

Tayyip Erdoğan referandum mitinglerinde konuşmaya başladı. 16 Nisan referandum tarihi yaklaştıkça dinci gerici AKP iktidarı da kendi cephesinden hazırlıklarını yoğunlaştırıyor. Referandum mitingleri üzerinden şehir şehir dolaşan Binali Yıldırım ve Tayyip Erdoğan ikilisi gittiği bölgelerin yöresel dilini de kullanmaya çalışıyor. Bu vesileyle komik, daha doğrusu traji komik görüntüler ekranlardan eksik olmuyor. Mitinglerdeki konuşmaların ana noktası ise 'Evet'i nasıl çıkarabiliriz üzerine kurulu.

Bilindiği üzere T. Erdoğan ve müritleri referandumda 'Evet' çıkması için "terör" demagojisini dillerinden düşürmüyorlar. 'Hayır' diyecek her kesimi "terörist" ilan ediyorlar. Bunun yanı sıra, toplumun gündeminde olan sorunlara dair söz söylemek de (özellikle manipüle etmek için) burjuva politikasının olmazsa olmazını oluşturuyor. İşsizlik kapitalizmin ürettiği ve sonuçlarını işçi ve emekçilere ödet-

tiği en önemli sorun alanlarından birisi. Geçen yılın Kasım ayının işsizliğini belgeleyen resmi rakamlar bile sorunun vahametini gözler önüne sermektedir. Türkiye'de resmi rakamlara göre 3 milyon 715 bin kişi işsiz. Kriz koşullarında bu rakam günbegün artıyor.

Toplum yaşamında önemli bir yer tutan işsizlik sorunu üzerinden demagoji yapmak isteyen T. Erdoğan aslında bir gerçeği ifşa etti; "Biz işsizleri yaradandan ötürü seviyoruz" dedi.

Söz konusu konuşma Erdoğan'ın sermaye seviciliğinin açık itirafı niteliğinde idi. Zira işsizliği yaratan kapitalist sömürü düzenidir.

Rekabet ve eşitsiz koşullarda yarış, sermayeyi üretim araçlarını ve teknolojiyi sürekli yenilemek zorunda bırakır. Bu koşullara uyum sağlayamayan burjuvazi için ölüm çanları çalar. Rekabete dayalı, anarşik üretim biçimi sürekli ve sürekli yedek sanayi ordusunun artmasına yol

açar.

Kapitalist düzen emek sömürsü ile beslenir. Aşırı kâr hırsı, burjuvazi içerisinde daha az işçi ile daha fazla üretim yapmayı sürekli bir eğilim haline getirir. Kapitalizm koşullarında zenginliklerini arttırmanın bundan başka yolu da yoktur. İşte bu işleyişin en önemli sonuçlarından birisi de işsizliktir.

İşsizlik işçi sınıfı ve emekçilerin en büyük düşmanlarından biridir. Sermaye sınıfının elindeki sopadır. Zira işçi sınıfı hak arayışına giriştiğinde "işte kapı" der patronlar.

Sermaye düzeni koşullarında işsizliğin bitmesini beklemek "ölüden gözyaşı" beklemekle eşdeğerdir. Ne zaman ki işsizler ordusu kendisini işçi sınıfının bir parçası olarak hisseder ve öyle davranırsa sermayenin elindeki silah tersine döner.

G. UMUT

Tek yol mücadele!

Merhaba işçi kardeşler. Ben yaklaşık 10 yıl önce MNG Kargo'da dağıtım personeli olarak işe başladım. İlk yıllarda iş kolay ve güzel bir şekilde devam ediyordu. Sonradan bütün kargo şubeleri taşeronlaştırıldı. Bu durum patronlar için daha çok ciro, işçiler için daha çok çalışmak ve emek vermek anlamına geliyor. Verilen ücretler tatmin edici değil. Tüm personel acentelik dönemlerinde gece yarısına kadar çalışmaya zorlanıyorduk.

Ben sekiz yıl çalıştıktan sonra 3 bin 600 günü doldurduğum için yasa gereği

kamu emeklilik yasasından yararlanarak tazminat hakkımı almak için çalıştığım kargo şirketine beyanda bulundum. Şirket çalıştığım 8 yılın 4 yılını tazminat olarak vereceğini ve geri kalan kısmının da önceki acente müdürlerinden alınması hususunda beyanda bulundu. Bununla birlikte verilen tutar 6 bin 600 TL, fakat benim hakkım 18 bin TL. Tüm hakkımı istedim, vermediler. Ben de tazminat ödenmemesi üzerine hukuksal süreç başlattım.

Şimdi de yine aynı sektörde farklı bir

kargoda işe başladım. Şartlar yine aynı, yemekler oldukça kötü ve yol parası hep eksik veriliyor. Verilen ücret tatmin edici değil. Gelen yemekler ucuz, kalitesiz ve sağlığımız tehdit altında.

İş hayatımızda A firması B firması fark etmiyor. Bütün patronlar para hırsı ile işçileri köle olarak çalıştırma düşüncesinde. Biz de bu durumda işçiler olarak haklarımız için mücadeleye devam etmeliyiz. Gerek kargoda, gerek fabrikalarda. Tek yol hep birlikte mücadele.

İMES'TEN BİR KARGO İŞÇİSİ

Neden 'Hayır'? Neye 'Hayır'?

Önümüzde referandum gibi bir süreç var. Bir tarafta sözde burjuva cumhuriyeti değiştirip yerine başkanlık sistemini getirmeye çalışan bir zihniyet yani 'Evet' diyenler, diğer tarafta ise cumhuriyetin koruyucusu edasında davranan 'Hayır' diyenler. İşin başka bir yanı da bu durumda ikisini de istemeyenlerin bir taraf belirlemesi gerekiyor.

Ortada o kadar komik bir durum var ki, kendi yasalarını tanımayan kuralsızlığı kural edinen ve kendisi dışında bir kişi veya düşünceye tahammül edemeyen bir zihniyet zaten fiili olarak başkanlığı işletiyor. Arsızlığı o kadar azıttılar ki bir milletvekili 17-25 Aralık olaylarına "insanların günah işleme özgürlüğüne karışamazsınız" diyebiliyor. Gerisini siz düşünün. Patlamalar, katliamlar, yolsuzluklar, ardi arkası kesilmeyen iş cinayetleri hepsi bu işin fitratında var. Bunları karşı durdukları ve değiştirmek istedikleri sistemde yapabiliyorlarsa başkanlık gelince daha ne yapabilirler ben hayal edemiyorum.

Hayırcılar ise tek başına "başkanlığa hayır", "tek adamlığa hayır" diyor. Kimi milliyetçi duygulardan kimi etnik kimliklerinden kaynaklı 'Hayır' diyor. Peki diyelim ki referandumda 'Evet' çıktı. O zaman biz işçi ve emekçilerin hayatında ne değişecek. Özgürlüğümüz katbekat elimizden alınacak. Sömürü katmerleşecek, çıkarılacak yasalarla kölelik koşullarına koşar adım yaklaşacağız. 'Hayır' çıkarsa ne olacak? İşçi sınıfına yapılan saldırılar bitecek mi sanıyorsunuz. Maalesef bunların hiçbiri olmayacak. Eminim ki gün geçtikçe daha kötü koşullarda çalışmaya ve yaşamaya devam edeceğiz. O zaman neden 'Hayır' neye 'Hayır' sorusuna dönelim. Bir sınıf kimliğimiz bir sınıf tutumumuz olduğu için 'Hayır'. Aynı zamanda 'Evet' zihniyetini ve koşullarını yaratan bu burjuva cumhuriyete de hayır.

Asıl önemli olan ise, işçi ve emekçilerin "sermaye düzenine hayır" diyerek sınıf mücadelesini büyütmesidir. Yoksa referandumda çıkacak 'Hayır'ın bize bir hayrı olmaz. Son olarak sömürüye hayır, yozlaşmaya hayır, iş cinayetlerine hayır, kuralsız çalışmaya hayır... En önemlisi tüm kurumlarıyla çürümüş ve sermaye sınıfına cennet olan, biz işçi ve emekçilere ise cehennem olan kapitalist sisteme hayır!

Tek yol devrim kurtuluş sosyalizm!
ÜMRANIYE'DEN BİR İŞÇİ

Savaş kundakçılığında NATO'dan yeni hamle

Kapitalist emperyalizmin dünya jandarması ABD, içinde bulunduğu gerileme sürecini durdurabilmek için tehdit, şantaj, 'vekalet savaşları' gibi yıkıcı politikalara başvuruyor. Afganistan, Irak, Suriye, Libya, Yemen başta olmak üzere pek çok ülkede halen devam savaşlar bu uğursuz politikaların sonucundan başka bir şey değildir.

Emperyalizmin savaş aygıtı NATO da, doğrudan veya dolaylı şekilde ABD ile suç ortaklığı yapıyor. Ülkelerin yıkımına, halkların kıyımına yol açan savaşlara ortak olan NATO, aynı zamanda bir 'tehdit ve şantaj çetesi' rolü de oynamaktadır. Bu iğrenç rolün en bariz örnekleri, Rusya'yı kuşatma manevralarında sergileniyor. Doğru Avrupa ülkeleri ile Baltık ülkelerine sarkan savaş makinesi NATO, son günlerde Rusya'yı doğrudan tehdit etmeye de başladı.

***

Batılı emperyalistler, Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla kapitalistleşme sürecine giren Rusya'yı sömürgeleştirme hayallerine kapılmışlardı. Nitekim Boris Yeltsin döneminde hayallerini gerçekleştirme yönünde belli adımlar atmaya muvaffak da oldular. Ancak Vladimir Putin döneminin başlamasıyla süreç tersine döndü. Hızla toparlanan Rusya, batılı emperyalistlerle 'eşit koşullara dayalı işbirliği'ni esas alan bir politika izlemeye başladı. Oysa bu kadarı ABD ile müttefikleri için yeterli değildi. Onların görmek

istedikleri diz çökmüş, kendilerine payanda olmuş bir Rusya'dır...

ABD'nin gerileme sürecine girmesiyle inisiyatif alanını genişleten Rusya, çıkarlarını koruma konusunda kararlı adımlar atmaktan da çekinmedi. Gürcistan, Ukrayna, Kırım, son olarak da Suriye üzerinden yöneltilen saldırılara karşı durmakla kalmadı, yeni mevziler de kazandı. İşte batılı emperyalistlerle onların vurucu gücü olan NATO'yu rahatsız eden, olayların bu yöndeki gelişme seyridir.

***

NATO Avrupa Müttefik Yüksek Komutan Yardımcısı General Adrian Bradshaw, ABD başkanlık seçimlerine müdahale ettiği gerekçesiyle Rusya'yı savaşla tehdit etti. NATO generalinin tehdit gerekçesi ilk bakışta gülünç görünüyor. Zira bu zihniyete göre, Rusya'ya savaş ilan edenlerin öncelikle "Putin'in desteğiyle seçildiği" iddia edilen Donald Trump'ı tahttan

indirmeleri gerekirdi.

Seçime müdahale söyleminin uyduruk bir gerekçe olduğu kimse için bir sır değil. Zaten NATO şefleri için bu tarafını pek de önemsemiyor. Onlar için önemli olan Rusya'ya tehdit savurma gerekçesi uydurabilmektir; gerekçenin zırva kabilinden olmasının ise onlar için hiçbir önemi yoktur. Bilindiği üzere emperyalistler, "El Kaide ile bağlantılı olduğu", "kimyasal silah ürettiği" yalanlarını öne sürerek Irak'ı işgal edip yakıp yıkmışlar, 1.5 milyondan fazla Iraklı'nın katledilmesine sebep olmuşlardı.

***

Rusya'yı tehdit eden savaş kundakçısı generale göre, ABD seçimlerine müdahalele NATO üyesi bir ülkeye saldırıdır. NATO Antlaşması'nın 5. maddesine göre ise, "Bir veya daha fazla üyeye yapılan saldırı, tüm üyelere saldırı olarak kabul edilir." Bu zihniyete göre NATO'nun "ABD'ye sal-

dıran" Rusya'ya savaş ilan hakkı doğmuş bulunuyor.

Zıvanadan çıktığı anlaşılan general, Rusya medyasının izlediği yayın çizgisinin bile "NATO'nun saldırı tanımına" dahil edilebileceğini savunuyor. Yani Sputnik, Russia Today (RT) gibi yayın kuruluşlarında yer alan haber veya yorumları gerekçe göstererek NATO'nun Rusya'ya savaş ilan etmesi olasılık dahilindedir.

***

Lenin, emperyalizmi 'bir şiddet ve yıkıcılık eğilimi' olarak tanımlamıştı. Dünya jandarması ABD'nin içine girdiği düşüş sürecini durdurmak adına gerçekleştirdiği icraatlar, Lenin'in yüz yıl önce yaptığı bu tespiti çarpıcı bir şekilde kanıtlıyor. NATO şefinin akla ziyan gerekçelere dayalı savaş tehditleri, kapitalist emperyalizm var olduğu sürece yıkıcı savaşların son bulmasının da imkansız olduğunu bir kez daha ortaya koyuyor.

İşçi sınıfının, emekçilerin, ezilen halkların sınıfsız, savaşsız, sömürsüz bir dünyada yaşayabilmeleri için, kapitalizm belasından kurtulmaları şarttır. Bu sistem sadece sömürünün, yoksulluğun, sefilliğin, açlığın değil savaşların da kitlel sefilliklerinin de kaynağıdır. Militarizme, saldırganlığa, savaşlara, işgallere karşı mücadelenin önemi ne kadar büyükse, tüm bu felaketlerin kaynağını kurutma hedefinin gözardı edilmemesi de o kadar önemlidir.

Dünya çapında işçi ve emekçilerden eylemler

Geride kalan hafta boyunca dünyanın çeşitli ülkelerinde işçi ve emekçiler kitlel gösteriler gerçekleştirdi.

SAĞLIK HİZMETİNİN ÖZELLEŞTİRİLMESİNE KARŞI TARİHİ GÖSTERİ

İngiltere'nin başkenti Londra'da 4 Mart'ta yaklaşık 250 bin kişi, Ulusal Sağlık Hizmeti'nin (NHS) özelleştirilmesini protesto etti. Eylem, İngiltere tarihinin sağlık hakları için yapılan en büyük eylemi olarak tarihe geçti.

Halk Meclisi ve UNITE Sendikası tarafından örgütlenen gösteride, Theresa May hükümetinin NHS'e yönelik kesinti, özelleştirme ve hastane kapatma saldırıları protesto edildi.

Uzman doktor, asistan doktor, hemşire ve hasta bakıcıların ülke çapında katılım sağladığı eylem Tavistock Meydanı'nda başlayarak Parlamento Meydanı'na kadar sürdü ve burada düzenlenen mitingle sona erdi.

BİR MİLYON BANKA EMEKÇİSİ GREVE GİTTİ

Hindistan'da bankacılık sektöründe çalışan emekçiler bir günlük grev yaptılar. Grevde bir milyon banka emekçisi yer aldı. Devlet bankalarının özelleştirilmesine bağlı olarak on binlerce işyeri yok edilerek, banka emekçileri sokağa atıldılar. Modi hükümeti nakit ihtiyacını karşılamak için özelleştirme saldırısını aralıksız olarak sürdürüyor. Saldırı programına karşı direnen banka emekçileri

üçüncü defa greve giderek karalılıklarını ortaya koydular.

İŞYERLERİNİN YOK EDİLMESİNE KARŞI EYLEM

Almanya'nın Görlitz kentinde Bombardier fabrikasının önünde bir araya gelen 3 bin kişi işyerlerinin korunması için yürüyüş yaptı. Kanadalı havacılık tekeli Bombardier işletmelerinde Almanya'da toplam olarak 8 bin 500 işçi ve büro emekçisi çalışıyor. Grup Yönetimi 2018 yılının sonuna kadar dünya çapında 5 bin işyerinin yok edileceğini açıkladı. IG Metall Sendikası, 30 Mart günü şirketin Berlin'de bulunan merkezi önünde de bir eylem yapacaklarını açıkladı.

ELİ KANLI DİKTATÖR PROTESTO EDİLDİ

Endonezya'nın başkenti Cakarta'daki Suudi Arabistan Büyükelçiliği önünde

yapılan eylemde ölüm cezasına çarptırılan 25 kadının derhal serbest bırakılması istendi. Mitingle Suudi Arabistan'da ev hizmetlerinde kölelik koşullarında çalıştırılan işçilerin içerisinde buldukları duruma dikkat çekildi. Eli kanlı Suudi kralının ziyareti vesilesiyle yapılan eyleme saldıran polis 12 eylemciyi darp ederek gözaltına aldı.

GÜVENLİĞİN SALDIRISINA KARŞI İŞGAL

Samsung'un Vietnam'daki Thai Nguyen kentindeki fabrikasında çalışan işçiler fabrikayı işgal ettiler. Fabrikada, otomatik kapıların bozuk olması gerekçesiyle Güney Koreli güvenlik görevlileri kontrol yapıyorlardı. Öğle yemeğinden sonra beş bin işçi moladayken, bir işçi güvenlik görevlilerinin saldırısına uğradı. Saldırıya karşı ayaklanan yüzlerce işçi fabrikayı işgal ederek saldırıyı protesto ettiler. Polis ve güvenliğin saldırmalarıyla çatışma büyüdü.

Lafarge Holcim-IŞİD Konsorsiyumu!

A. Serhat

Gerici sermaye düzeninin yeni egemenlik alanları yaratmak ve bu alanları elinde tutmak için her türlü kirli ilişkiyi mübah gördüğü tarihsel bir evreden geçiyoruz. İlerici insanlık dünyasının içinde bulunduğu kriz ve çözümsüzlük durumu bu evreyi uzatmakta ve sermayenin saldırganlığını daha bir azgınlaştırmaktadır. Dünyanın dört bir tarafını ateş çemberine çeviren bu kokuşmuş burjuva egemen dünya gün geçmiyor ki yeni bir skandalla sarsılmıyor olsun. İletişim dünyasının gelişmişlik düzeyi ve yarattığı imkanlar, her ne kadar kitleleri manipülasyona açık hale getirse de öbür tarafıyla da sermaye gericiliğinin kirli çamaşırlarını ortaya sermede ayrı bir kolaylık sağlamaktadır. Yakın zamanda Le Monde gazetesinde ve sonrasında bütün bir dünyada haber konusu olan IŞİD-Lafarge ortaklığı bunun en somut örneklerinden bir tanesidir.

İsviçre-Fransız ortaklığı LAFARGE HOLCIM firması daha 2010 yılında (ki bu tarih çok önemli), Suriye’de kışkırtılmış terör örgütlerinin çıkardığı iç savaşın bir yıl öncesinde, Suriye’nin kuzeyindeki Jalabiyeh’te (Rakka ve Menbic arasında kalan bir bölge) bulunan çimento fabrikasını satın alır. Yaklaşık iki yıl sonra, 2012 yılında ise fabrikanın da içinde olduğu bölgenin tamamı IŞİD’in kontrolüne geçer. IŞİD’in bölgedeki hakimiyeti istisnasız bütün diğer firmaların bölgeyi terk etmesine neden olurken, her nedense Lafarge fabrikayı işletmeye ve aralıksız üretime devam eder. Tabii buradaki can alıcı soru, yerli ya da yabancı firmaların tamamı bölgeden çekilirken, Lafarge’ın 2013 ve 2014 yıllarında üretime nasıl oluyor da devam ediyor olmasıdır.

İşte bize bu sorunun cevabını Le Monde muhabiri Dorothee Myriam Kellou, yaptığı iki yıllık çalışmanın ardından, bütün bir açıklığıyla veriyor: *“Firma ile IŞİD’in maliye bakanı arasında yapılan anlaşma metinleri, ki bu metinlerde bütün bir açıklığıyla IŞİD maliye bakanının imzası, mühürü ve Lafarge şirket yetkililerinin imza ve mühürleri bulunmaktadır, fabrikadaki mal girişi ve çıkışlarının ve en önemlisi de fabrika güvenliğinin nasıl da IŞİD’e teslim edildiğinin bütün delilleri ortaya dökülüyor.”*

Le Monde’dan alıntladığımız haberin özeti yayınlandıktan kısa bir süre sonra firma yetkilileri bu konuda bir açıklama yapmak zorunluluğu hisseder ve utanmazca bir açıklama yaparlar. Her ne kadar yapılan açıklamalar günah savar bir tarzda yapılmış olsa da bu işbirliğinin or-

taya çıkması önemli bir gelişmedir. IŞİD’e karşı “savaş ilan edenlerin” nasıl da aynı terör örgütüyle ortaklıklar yaptıklarını, ekonomik olarak imkan sağladıklarını ve beraber daha nice kirli dolaplar çevirdiklerini daha somut bir biçimde gözler önüne sermiştir.

2013 yılında 250 işçinin ve yine fabrikanın güvenlik şefi olan Nidal Wahbi’nin IŞİD tarafından kaçırılmış olması, şirket yönetimini kesinlikle rahatsız edip ürkütmeye yetmemiş olacak ki üretime devam edilmiştir. Ne gariptir ki bu kez işe alınanlar, tamamen IŞİD’in şirket yetkililerine önerdiği isimler olmuştur. Yaklaşık 10 gün IŞİD’in elinde rehin kalan Wahbi’nin nihayet kendi imkanlarıyla IŞİD’den kurtularak Le Monde’la ilişkilendirilmesi sonucu, bütün bir dünya bu kirli işbirliğinden geç de olsa haberdar oldu.

On binlerce masum insanı katleden bu terör örgütüyle işbirliği yapmış olmaları ve onların işledikleri insanlık suçuna ortak olmaları yetmiyormuş gibi, Lafarge firmasının yetkililerince şirketin yıllık cirosundan ya da hedef cirosundan zarar ettiklerini kamuoyuna açıklamaları, deyim uyuşsa tam bir aymazlık örneğidir.

Uluslararası bir konsorsiyum olarak tanımlayabileceğimiz LAFARGE HOLCIM firması Latin Amerika’dan Asya’ya enerji sektörü, çimento, enerji boru hattı yapımı, tekstil, inşaat vb. bir dizi alanda faaliyet göstermektedir ve istisnasız aktif olduğu bütün alanlarda da kirli ilişkileri vardır. Örneğin Venezuela’da muhalif gruplarla birçok kirli ilişkisi yakın zamanda ortaya çıktı ve firma yetkilileri bunu sessizlik fesadıyla geçiştirdiler. Venezuela’da rejim düşmanı sermaye gruplarıyla yaptıkları ortaklık ve anlaşmalarla devleti bir yıl içinde 650 milyon dolar zarara uğrattılar. Yani toplamında 500 işçinin çalıştığı bir çimento fabrikasını baz alarak şirketin zarara uğradığını söylemek, bunu kamuoyu önünde ağlaşarak ifade etmek ve buna insanların inanmasını beklemek kadar aptalca baş-

ka bir şey olamaz herhalde. Şirket yöneticilerinin Jalabiyeh’teki IŞİD ortaklığına ilişkin yaptıkları açıklamalarda şirketin %1 oranında zarar ettiğini telaffuz etmeleri, bir parça akli olan herkes için mide bulandırıcıydı. Oysa ki gerçeğin kendisi haber yayınlandıktan sonra borsada %0,59-1 oranında değer kaybeden şirket hisseleriydi. IŞİD ile yapılan ortaklıkta şirketin kesinlikle zarar etmediği, aksine büyük vurgunlar vurduğu, yalnız bu işbirliğinin, ortaya çıkma tehlikesine karşın sonlandırıldığıdır.

Şirket adına açıklama yapan Jakob Waerness; “İşletmeyi çok önceden kapatmamız gerekiyordu, çünkü bu işletmenin bölgede var olması bile tek başına radikal İslamcılara destek anlamına geliyordu” diyor. Oysa ki asıl kendilerine çok iyi geliyordu. IŞİD eliyle talan edilen ülkenin tarihi ve kültürel zenginlikleri Lafarge üzerinden Avrupa pazarına akıyor ve milyarlarca dolarlık vurgunlar vuruluyordu. Ayrıca şirket yöneticilerinin IŞİD’in bölgedeki toplantılarına katıldıkları ve çeşitli tartışmalar yürüttükleri de açığa çıkmış durumdadır. Daha çok bu terör örgütünün finansmanı ile ilgili toplantılarda bulunuyor olmaları ve bu konudaki özel hassasiyetleri ise ilişkilerin geldiği boyutu göstermesi açısından özel bir önemdedir.

Öylesine kirli ilişkiler söz konusu ki, Verein Sherpa Paris ve Europäische Zentrum für Verfassung-und Menschenrechte (insan hakları organizasyonları) Lafarge şirketine karşı savaş ve insanlık suçu işlemek kastıyla dava açmış durumdadırlar. Buradan bir sonuç çıkacağından değil ama sermayenin kirli çıkarlarının bir şekliyle tartışılıyor olması ve bu konuda kamuoyu vicdanında yaratacağı hassasiyet her şeye rağmen küçümsenebilecek bir gelişme değildir.

Lafarge Holcim şirketinin kirli sicili sadece IŞİD ile yaptığı kirli ortaklıkla da sınırlı değildir. Her iki şirketin daha birleşme aşamasında (Lafarge ve Holcim

daha önceleri iki farklı şirkettir) bir dizi hukuksal dolandırıcılık yaptığı ve birleşmeyi ancak böyle sağladığı da not edilmesi gereken başka bir skandaldır. Dünya çapında 90 ülkede farklı dallarda ortaklıkları ve işletmeleri olan firmanın yaklaşık 120.000 işçisi bulunmaktadır. Yıllık cirosu 30 milyar dolar olarak resmi kayıtlarda görünse de bu cironun çok çok üzerinde rakamların olduğu da bilinen bir şeydir. Her ne kadar ticaret hukukunda bir şirket olarak görünse de, uluslararası boyuttaki ilişkileri, toplam ticaret hacmi ve bu ticaretin kapsamı düşünülüğünde karşımıza tam anlamıyla dört başı mamur bir tröst çıkmaktadır. Uluslararası ticaret hukukunun yarattığı bir takım sıkıntılar nedeniyle de iki şirketin birleşmesi hukuki olarak hala tartışmalıdır. Bu aynı sermaye grubuna aktif olduğu alanlar yetmiyor olacak ki son beş yıl içerisinde “inovasyon teknolojisi, yeni patent ve araştırma” alanlarına da büyük çaplı fonlar ayırmıştır ve bu dalda da gelecekte iddialı olacağına benziyor.

IŞİD ve Lafarge Holcim arasında ortaya çıkan kirli ilişkiler bilinen klasik bir gerçeğe de parmak basmıştır. O da ağırlıklı olarak Ortadoğu coğrafyasında var olan radikal İslami örgütlerin yalancı ve ikiyüzlü “anti-empyralistlikleri”dir. Aktüel olarak bunu her ne kadar IŞİD üzerinden bugün tartışıyor olsak da, bölgedeki Müslüman Kardeşler, Hizbullah, Hamas, El Kaide, El Nusra... vb. örgütlerin de IŞİD’den farklı olmadıkları bilinmektedir. Her birinin ya bölgedeki gerici işbirlikçi devletlerle kirli ittifakları ya da dolaysız bir biçimde empyralist ülkelerle ilişkilerinin olduğu ve bu işbirliğinin nasıl da bütün bir coğrafyayı en başta da bu terör örgütlerinin eliyle destabilize ettiği bir kez daha teyit olmuştur.

Bizzat ağababaları tarafından kurulup kollanan bu kirli çetelerin bölgenin bütün bir ilerici enerjisini nasıl da tükettiğine her geçen gün yeni bir gelişme üzerinden tanıklık etmekteyiz. Sovyetler Birliği’nin kuşatılmasının ürünü “Yeşil Kuşak Projesi” ve devamında yine sermayenin kirli çıkarlarının korunması adına “besleme” diye tabir etmekte sakınca göremeyeceğimiz bu İslami terör örgütlerinin bölge halklarına verebileceği bir şey olmadığı gibi, giderek bölge halkları nezdinde de çok geçmeden tecrit olacaklardır. Er ya da geç bu besleme sürülerinden kurtulacak olan bölge halkları, onların ağababalarına da okkalı bir tokat atmayı başaracaklardır.

Emperyalist kamplaşmalar ve Erdoğan-Almanya gerilimi

Türk sermaye devletinin dümenini elinde tutan Erdoğan rejimiyle Alman devleti arasında gerilim tırmanıyor. Türkiye’de Die Welt muhabiri Deniz Yücel’in tutuklanması ve Almanya’nın, AKP’li bakanların yapmak istedikleri referandum toplantılarını yasaklaması gerilimi yeni bir aşamaya taşıdı. Bu tırmanın Türkiye’de referandum, Almanya’da ise bu yıl seçimlerin yapılacak olmasıyla ilişkisi olmakla birlikte, mesele bundan ibaret değil. Söz konusu gerilim ve çatışmanın bir geçmişi olduğu gibi bir de geleceği var. Asıl olarak emperyalist kapitalist dünyanın içerisinde geçmekte olduğu yeniden kamplaşmalarla ilişkili olan bir durum bu. Almanya’da sayısı üç milyon gibi büyük bir kitleye varan Türkiye kökenli göçmenler topluluğunun varlığı ve bu kitle üzerinde süren gerici tepişmeler de bu çelişki ve çatışmanın toplumsal kaynaklarını oluşturuyor.

***

Yaşanan gerilim bir bütün olarak Türk sermaye devletiyle Alman tekellerinin devleti arasında olmaktan ziyade Erdoğan rejimiyle Alman devleti arasında sürüyor.

Frankfurter Allgemeine Zeitung Almanya ile Erdoğan arasında yaşanan krizi Avrupa Birliği ile Türkiye arasındaki tam üyelik müzakereleri üzerinden şöyle değerlendiriyor:

“Türkiye daha fazlasını istemiyor, Avrupa Birliği de daha fazlasını kaldırmıyor. Tam üyelik meselesi halloldu. Ama Erdoğan’ın olanaklarını çaresizce gözünde fazla büyüttüğü Boğaz’daki ülkenin Rus, Çin ve İslamcı çıkarların oyun sahasına dönüşmesi Batı’nın işine gelmez. Bu günler hiç olmadığı kadar zorlu olsa da, sesleri Cumhurbaşkanları tarafından bastırılan akıllı Türkleri unutmamak gerekir.” (7 Mart 2017)

ALMAN TEKELLERİNİN EKONOMİK HAKİMİYETİ

Almanya, Türkiye’ye yapılan doğrudan yabancı sermaye yatırımları sıralamasında birinci sırada yer alıyor. 1980’den beri 12,5 milyar dolarlık yatırım hacmiyle en büyük yabancı yatırımcı olma konumunu sürdüren Alman tekellerinin veya Alman sermaye ortaklığıyla kurulan Türk şirketlerinin sayısı ise 6.000’in üzerindedir. Başka hiçbir ülkede bu kadar Alman şirketi bulunmuyor. Almanya, Türkiye’nin en önemli ticaret ortağı olma gibi bir ayrıcalığa da sahiptir. İkili ticaret hacmi (doğası gereği

Almanya’nın lehine olmak üzere) 2013 yılında %5 artarak toplam 33,8 milyar avroyla yeni bir rekor seviyeye ulaştı. Ekonomik bağımlılık alanında sağlanan bu gelişmeyle Almanya Türkiye’nin bir numaralı ticari ortağı olma gibi ayrıcalıklı bir konum elde ederken, Almanya’nın ticari ortakları arasında Türkiye’nin yeri ise 13’üncü sırada bulunuyor.

Ekonomik ilişkilerdeki yoğunlaşmaya bağlı olarak iki ülke ekonomi bakanları Ağustos 2013’te JETCO’nun (Joint Economic and Trade Commission-Ekonomik ve Ticari Ortaklık Komitesi) kurulması kararını aldılar.

EKONOMİK BAĞIMLILIĞI POLİTİK BAĞIMLILIKLA TAMAMLAMANIN ZAMANI GELDİ

Ekonomik alanda yoğunlaşan bağımlılık ilişkisi siyasal bağımlılık alanında Alman tekellerinin beklentilerini tatmin edecek düzeye ulaşmadı. Türk sermaye devletinin politik ve askeri alanda ABD’ye olan bağımlılığında öze ilişkin bir değişim olmadı. Bu durum, son yıllara kadar özel bir sorun alanı oluşturacak düzeyde öne çıkmamış olmakla birlikte, iki devlet arasındaki ilişkilerde hep bir gerilim alanı olageldi. Türkiye’nin AB’ye üyeliğine sıcak bakmayan Almanya’nın politikalarına, AB’ye üye olacak Türkiye’nin -AB içerisinde en büyük nüfus yoğunluğuna sahip ülkelerden Polonya ile birlikte- ABD’nin (dolayısıyla da İngiltere’nin) yanında yer alacağı kuşkusunu yön verdi.

Almanya Patriot’ların Türkiye’ye yerleştirilmiş olmasından da istediği sonucu alamadı. Bir taşla iki kuş vurma için Ermeni soykırım yasasını parlamentoda kabul ederek AKP üzerindeki baskısını “demokrasi” gibi yumuşak güçle takviye etmeyi denedi. İncirlik ziyareti üzerinden yaşanan gerilim bir sonuca bağlanmadan, Brexit’le AB dışına çıkan İngiltere’nin Türkiye çıkartmasını, Almanya, dışişleri bakanı ve Merkel ziyaretleri üzerinden dengelemeye çalıştı fakat buradan da boşa çıktı.

“Avrupa’nın sadece Almanya’nın işi

ne yaradığını” söyleyen Trump’ın tahta çıkmasını beklerken, kullanılmak için Suud ortaklarıyla birlikte göreve hazır olduğuna dair Trump’a mesajlar veren Erdoğan’la avanesi, Birleşik Krallık Başbakanı Theresa May’in ziyaretinden de güç alarak, Almanya’ya karşı manevra alanının genişlediği hesabıyla atıp tutmada sınırları zorladı. 15 yıllık iktidarı döneminde büyük suçlara ve yolsuzluklara karışan iktidarını sağlama almak için, şimdiye kadar olduğu gibi Almanya’daki göçmenler topluluğuna ulaşmakta gerekli kolaylıkların sağlanmasını istedi. Gazeteci D. Yücel’i mahkemeye çıkartmayarak, günlerce karakolda rehin tutarak bir şantaj aracına dönüştürdü. Almanya ise DİTİB’in karıştığı suçlara dair elinde bulunan belgeleri açıklayarak elini güçlendirmeye çalıştı. AKP ve reisi geri adım atmasına rağmen, Erdoğan’la özdeşleşen AKP iktidarının sonsuz U dönüşlerini herkes gibi bilen Alman tekelleri, Trump’la birlikte Almanya’ya karşı açık tavrını ortaya koyan ABD ve İngiltere’ye karşı gösterilen bağlılığın kendilerinden esirgenmesini kabullenmiş değiller. Alman devleti, “reis”in Almanya’da sayıları 1,3 milyonu bulan seçmene ulaşmasının yollarını tıkayarak, bakanların konuşmaları için sağladığı olanakları geri çekti.

Trump’ın tahta çıkışının Batı’nın değerler sisteminin bir “karşı modeli” olduğunu savunan ve “Kim ‘Önce Amerika’ diye bir program açıklarsa başkaları da kendisine aynısını yaptığında hiç şaşır-mamalı, hem de uluslararası ilişkilere olan tüm vahim yan etkileri ile birlikte” diyen Federal Meclis Başkanı Norbert Lammert’in, Erdoğan’ın başkanlık sisteminin ikinci bir darbe olduğunu söylediğini de burada önemli bir ayrıntı olarak kaydedelim.*

ERDOĞAN VE AVENESİNİN UCUZ DEMAGOJİLERİ

Erdoğan’la Almanya tekelleri arasında süren gerilim ve çatışmanın reis ve yandaşlarının sundukları gibi demokrasiyle bir ilişkisi yoktur. Erdoğan’ın her za-

man olduğu gibi desteksiz salvolarının da hiçbir inandırıcılığı yoktur. Almanya’daki göçmenler topluluğunu oy deposu olarak gören Erdoğan, Alman emperyalist devletinin göçmenlere yönelik olarak uyguladığı ayrımcı politikaların biriktirdiği tepkiyi çirkef ve karanlık amaçları için kullanmaktan başka bir niyet taşıyor. “Reis” ve tayfası basit ve ciddiyetten yoksun suçlamalarla, işlediği suçların üzerini kapatarak, göçmenler topluluğunun içerisinde bulunduğu durumu sömürüyor. Onların Hitler suçlamaları ise ikiye bölünmüşten ötedir. Hitler faşizmini bugünkü Almanya ile özdeşleştirerek Hitler faşizmini aklamının basit piyonları oluyorlar.

“AMA O ZAMAN BİZLER ŞU ANKI İLE AYNI KİŞİ OLAMAYACAĞIZ”

Erdoğan ve ekibinin güçsüzlüğün verdiği çaresizlikle çırpınmalarını Alman emperyalist devletinin temsilcileri oldukça serin kanlı bir şekilde karşılıyorlar. Tekellerin has adamı Maliye Bakanı Schäuble, “Şu anda en ağır hakareti yapanlar yarışmasında ben yer almaya-çagım. Benim bu alanda rekabet etme arzumu yok. Ama bu arada Alman ekonomisinin rekabet gücü bir hayli güçlü” diyerek, aba altından sopa göstermekle yetinirken, bu görüşlerini meslektaşları Mehmet Şimşek’e de söylediğini açıkladı.

Sonuç olarak, Erdoğan tahtını kurtarmaya çalışmanın verdiği telaşla içerisinde bulunduğu güçsüzlük ve çaresizliğin girdabında kıvrılırken, aczini ahkam keserek kapatmaya çalışıyor. Bölge ve dünya hegemonyası kurma amacıyla olanlar ise “Ama o zaman bizler şu anki ile aynı kişi olamayacağız” gerçeğini hatırlatmakla yetinmiyorlar!

* Türkiye’de art arda iki darbe gerçekleştiğini dile getiren Lammert, önce “demokratik yollardan seçilmiş bir hükümetle karşı askeri bir darbenin”, ardından “seçilmiş hükümet tarafından ülkenin kendi anayasasına karşı bir darbe”nin daha yapıldığını belirtti. “Bu da amacına ulaşmış gibi görünüyor” diyen Lammert, Erdoğan’ın anayasa reformu ile kendi gücünü arttıracak bir başkanlık sistemini hayata geçirmeyi amaçladığını ifade etti. Hristiyan Demokrat Birlik (CDU) partili politikacı, Türkiye’de öngörülen anayasa değişikliklerinin hayata geçirilmesinin etkilerinin Batılı toplumlara da yansıyacağını vurguladı ve “Ama o zaman bizler şu anki ile aynı kişi olamayacağız” dedi.

Demokrat ya da cumhuriyetçi başkan...

ABD'nin dış politikasında politik romantizme yer yok!

ABD'nin yeni başkanı Donald Trump'ın kamuoyunun haklı tepkisini çeken seksist, şovenist, ırkçı söylem ve politikaları aslında kapitalist toplumsal düzenin emperyalist son aşamasının saldırgan ve çürümüşlüğüne gerçek çehresidir. Trump başkanlığındaki yeni ABD yönetimi emperyalist güçler arasında artan çelişki, çatışma ve rekabetin yeni koşullarda açık şekilde dış vurumudur.

Louis Bonaparte'ın 18. Brumaire'i eserinde Karl Marx özgün toplumsal koşullarda ortaya çıkan yönetimleri Bonaparte özelinde irdeler ve durumu şöyle açıklar:

"Durumun gerektirdiği çelişkilerin baskısı altında ...bir hokkabaz gibi, kamuoyunun gözünü kendisi üzerinde tutmak zorunluluğu altında, sürekli şaşkınlık yaratarak, yani her gün minyatür bir hükümet darbesi yapmak zorunluluğu altında, Bonaparte, bütün burjuva ekonomisinin altını üstüne getiriyor, 1848 devrimi için ihlal edilemez görünen her şeyi ihlal ediyor; kimilerini devrime boyun eğmiş, kimilerini de devrim isteme durumuna getiriyor ve hükümet mekanizmasından hükümet mekanizması halesini çekip çıkartarak, onu hiçe sayarak, onu aynı zamanda rezil hem de gülünç ederek bizzat düzen adına anarşi yaratıyor."

Trump, Bonapartvari davranışlarıyla, saldırgan "önce Amerika" söylemleriyle ve protesyonist ekonomik ve finans önlemleriyle ABD emperyalist burjuvazisinin yeni azgın, militarist dış politikasının resmini çizmektedir. Lümpen burjuva söylem ve çıkışlar bireysel özelliklerini aşan yeni dönem emperyalist yayılmacı politikanın karakteristiğidir. Başta Almanya olmak üzere, Brüksel vb. merkezlerden yapılan Trump karşıtı açıklamalar esas olarak ABD emperyalist burjuvazisinin yeni politikasından duyulan rahatsızlığı ifade etmektedir. Makine ve çelik sanayi ticaretinde ABD'yi geride bırakan Almanya'nın Trump'ın hedefinde olması rastlantı değildir. TİTP'in ABD tarafından iptalinin arka planında bu gerçek yatmaktadır.

Sovyetler Birliği ve Doğu Bloku'nun dağılmasının ardından emperyalist tekelin denetimine geçen bu ülkelerin pazarı, ABD'ye yeni olanaklar açsa da, özellikle Almanya'nın bu yeni koşullarda ABD tarafından "kontrol altında tutulan güç" olmaktan çoktan çıktığı ABD yönetimi tarafından kaygıyla izlenmektedir. Enerji

ve hammaddelerin ivedi olarak ABD'nin hegemonyası altında yeniden yapılandırılması bu izlenen saldırgan söylemin esas nedenidir. Dolayısıyla Trump'ın izlediği politika Obama yönetiminden farklı değildir, izlenen politikanın devamıdır. Obama'nın Pasifik'te Çin'e karşı izlediği saldırgan politika buna bir örnek teşkil eder. Trump yönetiminin de ABD'nin çıkarları gerektiğinde savaşa aktif biçimde başvuracağı şüphesiz.

DIŞ POLİTİKADA SÜREKLİLİK

Başkan Bush gibi dönemin cumhuriyetçi başkanı McKinley'in, 1898 yılında İspanya'nın elinde kitle imha silahları olduğunu ileri sürerek gücünü kaybetmiş eski sömürgeci İspanya'nın kalan kolonilerini elinden almak için savaş açtığı bilinmektedir. Demokrat başkan Woodrow Wilson döneminde tam dokuz Latin Amerika ülkesine doğrudan askeri saldırganlıkta bulunuldu. "Ticaret ulusal sınırlar tanımaz" söylemiyle Bela Kun yönetimindeki genç Sovyet Cumhuriyeti'ne müdahale edildi. "Bütün dünya ürünlerimiz için pazar işlevi görecektir. Kapılar kapalıysa tekme vurarak açacağız. Bu bağımsız bir devlete suikast anlamına gelse de." Demokrat başkanın bu söylemleri yanında Trump'ın açıklamaları cılız kalmaktadır.

ABD emperyalizmi 1898 ve 1934 yılları arasında Latin Amerika'ya tam 32 kez militarist müdahalede bulundu. "Demokrat" olarak tartışmasız görünen D. Roosevelt Küba'da Batista rejiminin en önemli destekleyicisiydi. 1947'den sonra

ABD, Sovyetler Birliği'ne karşı bir askeri abluka örmek (Truman doktrini) ve Avrupa'yı ABD sermayesinin denetiminde tutmak amacıyla Marshall planını devreye koydu. "Soğuk Savaş" aynı zamanda kapitalist dünyayı ABD hegemonyasının altında yeniden şekillendirmek stratejisi olarak işlev gördü. Truman (kendisi "demokrat") özellikle Avrupa'da kendisini sosyalist olarak nitelendiren düzen güçlerine dahi tahammül göstermeyerek yasaklanmasını istedi. Bu partilerin kriminalize edilmeleri için hükümetler üzerinde ekonomik, siyasi baskılar uyguladı. ABD denetiminde ajanlar aracılığıyla kurulan birçok sarı sendika devrimci işçi hareketini içten paralize etmek için sistematik olarak kullanıldı. Bu "demokrat", İtalya ve Fransa hükümetlerine baskı oluşturarak düzenle bir sorunu olmayan "komünist bakanların" görevden alınmaları için yoğun çaba sarfetti. "Gladio" adı altında kontrgerilla ordularının oluşması da bu döneme denk düşmektedir.

Nitekim 1953 yılında İran'da Muhammed Musaddık'ın devrilmesi de Truman (demokrat) ve Eisenhower'in (cumhuriyetçi) ortak çabası sonucu yaşanmıştır. Musaddık'ın petrolü millileştirme çabası karşısında İngiliz petrol devi BP harekete geçmiş, Truman'ın desteğiyle yapılan bir CIA darbesi sonucu Musaddık yönetimden düşmüştü. Bu tarihten sonra beş ABD petrol tekeli İran'ın petrol rezervlerinin % 40'ını denetimine geçirdi. Faşist Şah Rıza Pehlevi, iktidardan düşürüldüğü 1979 yılına kadar ABD emperyalizminin sadık bir uşağı olarak iktidarda kaldı. Se-

çimle yönetime gelmiş Guatemala devlet başkanı Guzman 1954 yılında yine Eisenhower ve CIA tarafından bir darbeyle görevden uzaklaştırıldı. Guzman toprak reformunu uygulayacağı vaadinin "kurbanı" sayılır.

Kennedy (Demokrat) defalarca Küba'da Fidel yönetimine karşı askeri müdahalede bulundu. Fidel'e yönelik sayısız suikast girişiminin arkasında durdu. Vietnam, Kamboçya ve Laos'ta savaşın kızışmasında Kennedy yönetiminin özel bir katkısı olmuştur. 1950 ve 1980 arasında "Operasyon Condor" militarist stratejisiyle başta Latin Amerika olmak üzere, birçok Asya ve Afrika ülkesinde karşı-devrimci, kontra ve özel ordular devreye sokularak, sola sempati duyan farklı halk katmanları sistematik katliamlardan geçirildi. Geriye bakıldığında "Soğuk Savaş" süreci içinde cumhuriyetçi başkanlar Nixon, Ford ve Reagan Çin, El Salvador, Şili, Nikaragua'da gizli askeri operasyonlarla doğrudan faşist rejimleri pekiştirmişlerdir. Demokrat başkanlar Truman, Kennedy ve Johnsen aynı operasyonları Hindistan'da, Güney Kore'de, Patrice Lumumba'ya karşı Kongo'da, Kwame Nkrumah'a karşı Gana'da, Juchan Bosch'a karşı Dominik Cumhuriyeti'nde, Viktor Paz'a karşı Bolivya'da, Jao Graulet'te karşı Brezilya'da militarist müdahalelerde bulunmuş, gerçekleştirdikleri suikastlarla doğrudan rejim değişikliklerini yaratmışlardır. Obama (demokrat) yönetimi de bu saldırgan emperyalist çizgiden hiç sapmadan, ABD'nin dünya üzerindeki hegemonya mücadelesinde sürekliliği temsil etmiştir. Başta Suriye olmak üzere, Ortadoğu'da yaşanan çatışma ve çelişkilerin ABD'nin emperyalist çıkarlarından ayırmak safdillik olur.

Trump dünya pazarı, ham madde ve enerji rezervleri üzerinde emperyalist güçler arası dengenin yeniden biçimlenmesini savunan, Ukrayna ve Doğu Avrupa üzerinde Rusya'ya karşı bir abluka örme çabası içinde olan ve bu konuda militarist yöntemlere başvurmaktan çekinmeyen yeni dönemin sözcüsüdür. "Kafese" sığmayan Almanya'nın ve diğer emperyalist güçlerin bu saldırganlığa karşı alacakları ekonomik, politik ve askeri tutum önümüzdeki dönem boyunca gündemi belirleyecektir. Dolayısıyla emperyalist savaşa, militarizme karşı mücadele, başta işçi sınıfı olmak üzere, dünya halkları için önümüzdeki süreçte gittikçe daha özel bir önem kazanacaktır.

“Önümüzün karanlık olduğu bu dönemde, ateşler yakıp yolu görmenin anlamlı olduğunu düşündük”

Okuldan uzaklaştırıldıkları için direnen Ege Üniversitesi öğrencileri ile direnişleri ve süreç hakkında konuştuk...

- Ege Üniversitesi'nde son günlerde 30'dan fazla öğrenci uzaklaştırma cezası aldı, siz de bu cezalar sonrası bir direniş başlattınız. Ege Üniversitesi'nde direniş sürecine kadar gelişen süreci özetleyebilir misiniz?

- Ege Üniversitesi'nde 2015 yılında gerçekleştirilen faşist saldırı sırasında ülkücü Fırat Çakıroğlu'nun öldürülmesi ile başlayan bir süreç var. O saldırıya kadar Ege Üniversitesi muhaliflerin yoğun olduğu, özgürleştirilmiş bir alan olarak tarif ediliyordu. Faşist provokasyon sonrasında ise Ege Üniversitesi şu an tüm topluma uygulanan OHAL'i ilk yaşayan alanlardan birisi oldu. Daha öncesinde görülmemiş soruşturma furyaları o dönemle birlikte başladı, yine hapisane tipi turnikeler de o dönemde yerleştirildi. Yani bugünün nüvelerini düne baktığımızda görmek mümkün. Sonraki süreçte ise rektörlüğe Cüneyt Hoşçoşkun atandı. AKP ve Gülen cemaatinin iktidar kavgasında AKP'li olduğunu göstermeye çalışan Hoşçoşkun bunu kanıtlamanın en iyi yolunu muhalif öğrencileri okul dışına atmakta buldu. Ama bu çabaları yeterli bulunmamış olacak ki, kendisi de "FETÖ"cü denilerek açığa alındı. Muhalif öğrencilere karşı pervasızca uygulanan soruşturma ve ceza uygulamalarının so-

rumlularından birisi de kısa süre önce rektör yardımcılığına atanan Hasan Kalyoncu. AKP ve MHP'nin yakınlaşmasının ardından faşist cepheden transfer edilen Kalyoncu cezalarda doğrudan rol oynuyor. Geldiği üniversitede de öğrenci düşmanı olarak anılması bizim için şaşırtıcı değil tabii. Tüm bunlara baktığımızda bizim uzaklaştırma cezalarımızın kendi içerisinde bir faaliyetten kaynaklanmadığını, bunun Türkiye'nin toplumsal durumunun Ege Üniversitesi'ne yansımaları olduğunu görmek lazım.

- Okulunuzda 11 akademisyen KHK ile ihraç edildi. Zaten uzaklaştırmaların nedenlerinden biri de hocalarınıza sahip çıkmanız. Üniversitenin tüm bileşenlerine karşı girilen bu saldırıyı nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Hocalarımız geçen yıl 1128 akademisyen ile birlikte Barış İçin Akademisyenler bildirisini imzalamışlardı. Kürdistan'da yaşanan insanlık katliamına akademiden doğru bir ses yükseltmiş, bu savaşa ortak olmayacaklarını söylemişlerdi. Sonrasında yapılan terör demagogisi ile hocalarımız üniversitenin dışına itildi. Günümüz AKP iktidarı da her totaliter iktidar gibi bilime ve hakikate düşmandır. Bunun için hedef tahtasına ilk konulanlar üniversiteler ve bilim insanları oldu. Meseleye iktidarın üniversiteleri boşaltmak, kendini garantiye alıp sorgulanmasını önlemek, kendi kadrola-

rını oralara tekrar yerleştirmek için giriştiği bir operasyon diyebiliriz. Hocalarımız dayanışma akademileri ile hakikat arayışının devamını sağlamaya çalışıyorlar, bu arada bizim direnişimize de desteğe geliyorlar. Bizler de kendi sürecimizi hocalarımızın süreçleri ile ayrı yerlerde tutmuyoruz. Bunun için farklı bir direniş alanı olan dayanışma akademileri ile ortak alanda buluşmaya çalışıyoruz.

- Rektör atamaları, ihraçlar, uzaklaştırmalar üniversitede yeni bir yapılanmaya gidildiğinin açık göstergesi. Siz tüm bunlara direniş ile cevap verdiğiniz, nitekim hocalarınıza sahip çıkan da sizlerdir. Sizin direnişiniz bu sürecin neresinde duruyor?

- İktidar, yalanlarının ortaya çıkarması için hakikatin üstünü demagogik söylemlerle, ihraçlarla, uzaklaştırmalarla kapatmaya çalışıyor. Tarihe baktığımızda bu tarz iktidarlara ve sistemin kendisine karşı birçok direniş örneği görüyoruz. Bugün toplumun tüm muhalif kesimlerinde bir geri çekilme olsa da, biz direnişe bireysel bir mesele olarak değil, tüm toplumun meselesi olarak bakıyoruz. Bunun için hukuksal yöntemlere de başvuracağız ama çözüm bütün ezilen kesimin katılacağı bir direniş çizgisi örmekte. Bu çizgiyi Nuriye Gülmen'den Betül Celep'ten biliyoruz. Önümüzün karanlık olduğu bu dönemde böyle ateşler yakıp yolu görmenin anlamlı olduğunu düşündük.

- Direniş sonrası için bir kurgunuz var mı? Direniş alanı nasıl işliyor?

- 12.00'de alanımıza geliyoruz, mesele üniversiteye ve öğrencilere sahip çıkma meselesi olduğundan Ege Üniversitesi'nden ve çevre üniversitelerden öğrenciler desteğe geliyor. Videolar çekiliyor, satranç oynanıyor, kitap-dergi okunuyor, üniversiteye ve memlekete dair sohbetler ediliyor, yani bir üniversite öğrencisi gün içinde ne yapıyorsa onu yapıyoruz gün boyu. Bu alanlar kolektif yaşamı deneyimlemenin, Nuriye Gülmen'i ve tüm direnenleri anlatmanın önemli de bir aracı. Önümüzdeki dönemde ihraç edilen hocalarımızla bir program çerçevesinde bu alanı sokak akademisine çevirme gibi bir planımız var. İhraç edilen hocalarla birlikte sokak akademisini kuracağız.

- Şu anda kaç kişi direniyorsunuz? Bu kısa zaman dilimi içerisinde bir kazanım yaşandı mı?

- Direnişe 5-6 kişi ile başladık ama artarak devam ediyoruz. Uzaklaştırılan arkadaşlarımızdan katılanlar oldu, uzaklaştırılmayan arkadaşlarımız da desteğe geliyor. İlk kazanımlarımızı da elde ettik. 9 arkadaşımızın uzaklaştırmalarının yürütmeleri durduruldu.

KIZIL BAYRAK / İZMİR

Bu coğrafyada çocuk olmak, 17 yaşındayken yaşı büyütülüp idam edilmek. 12 yaşındayken 13 kurşunla öldürülmek, 15 yaşındayken sokak ortasında kafana gelen gaz kapsülüyle katledilmek demektir. Bunun üzerine bir de "Emri ben verdim" diyen katil tarafından bir annenin yuhalatılmasıdır bu coğrafya gerçekliği.

Berkin Elvan 16 Haziran 2013'te Haziran Direnişi sırasında Okmeydanı'nda polislin attığı gaz fişeginin kafasına isabet etmesiyle hastaneye kaldırılmıştı. Yaşam mücadelesi tam 269 gün sürdü. Katillere, katliamcı düzene inat o 17 kilo kalan bedeniyle 269 gün direndi. 269 gün boyunca direncin sembolü olan Berkin'i hazmedemeyen katiller ve yandaşlarının dilinden zehir aktı, meydanlarda Berkin'in annesini yuhalatıldılar. 11 Mart 2014 günü daha 15 yaşında ölüm-süzlerimiz arasına karışan Berkin'i mil-

Zorbalığa karşı Berkin'in direncini kuşanalım!

yonlar uğurladı.

Bugün Berkin'in katledilmesiyle ilgili soruşturma dosyası tamamlandı. Soruşturma dosyasında "Olası kasıtlı öldürmek" suçlamasıyla yalnızca bir polis yargılanıyor. Bir de Berkin'in vurulduğu an üzerinden çıktığı iddia edilen 11 torpil yer alıyor dosyada. Katiller değil katledilenler suçlanıyor adeta. Bizler biliyoruz ki yapılmaya çalışılan cinayeti meşrulaştırmak, bir polisi sözde yargılayarak katliamcı düzeni aklamaktır. Bu katliamcı düzeni biz 1938 Dersim'inde çocuk-kadın demeden katletmesinden biliyoruz, Maraş'tan, Çorum'dan biliyoruz. Ceylanlar'dan, Uğurlar'dan, Oğuz-

han Çalışkanlar'dan biliyoruz. Tüm bu katliamların hesabı ise düzenin yargısıyla değil sokaklara kurduğumuz ve özgür bir dünyanın habercisi olan barikatlarda sorulacaktır.

Berkin'i anarken onun direnişçi kimliğini vurgulamanın ayrı bir önemi var. Hatırlanacağı üzere yandaş medya Berkin'in katledilmesini meşrulaştırmak amacıyla Berkin'in eylemlerde çekilen fotoğraflarını "işte gerçek yüzü" diye yayınlamıştı. Bizler o fotoğrafları sonuna kadar sahipleniyoruz, zira o karelerde zulme karşı direniş var. Cellatlara Berkin'in elindeki sapanın bugün bizim elimizde olduğunu da buradan belirt-

yoruz. Berkin'i ekmek almaya gidiyor diye -belki de iyi niyetle- yansıtmaya çalışanlara karşı, onun Haziran Direnişi'nde daha 14'ünde en ön safta mücadele ettiğini de bir kez daha hatırlatalım.

Berkin devletin öldürdüğü ne ilk çocuktu ne de son oldu. Bugün Kürdistan'da çocuklar hala panzerlerin altında eziliyor. Bugün Suriye'de katledilen her bebeğin, göç yollarında ölen her çocuğun kanında Türk sermaye devletinin payı var. Dışarıda İŞİD'li katiller sürüsüne mühimmat yardımı yapan ve besleyen Türk devleti içeride ise dizginsiz bir terörü sürdürmeye devam ediyor. Berkin'leri katlederek umudu yok edeceğini sanıyor. Bu nedenle bugün bir kez daha umudu büyütmenin ve tüm baskı ve zorbalığa karşı Berkin'in direncini kuşanmanın günüdür.

D. YALIM

Beyazıt Katliamı'nı unutmadık, unutturmayacağız...

“Daha gün o gün değil, derlenip dürülmesin bayraklar”*

Yaşadığımız topraklarda geçmişe bakılıp birçok tarih dizgisi çıkartılabilir. Bu tarihi dizgiler içerisinde bir çok katliama rastlanacağı ise bir gerçekliktir. Kardeş katlini bile vacip gören Osmanlı tarihi bir yana, Cumhuriyet tarihi boyunca Türk sermaye devleti de işçi sınıfı ve emekçileri, devrimcileri, ilericileri, ezilen halkları ve mezhepleri katliamlarla dize getirmeye çalışmıştır.

Bu yönüyle Türkiye’de katliamlar bir devlet politikası olarak işletilmiştir. Tarihi boyunca sermaye devleti katliamları devletten bağımsız, sermayenin ve onun siyasal temsilcilerinin kontrol edemediği, gizli örgütlenmelerin işiymiş gibi sundu. En barbarca katliamları dahi “münferit” olaylar ve “öfkeli çocukların” yaramazlık-larıymış gibi topluma yansıtılar.

Devletin katliamcı geleneği günümüz Türkiye’sine bakıldığında bütün çıplaklığı ile görülecektir. 7 Haziran’dan 1 Kasım’a ve sonrasına bakıldığında çok açık bir şekilde katliamların toplumu zapturapt altına alma aracına dönüştürüldüğü rahatlıkla görülebilir. Suruç, Ankara, Antep katliamları ve Kürt illerinde sokağa çıkma yasaklarıyla başlatılan kanlı imha saldırıları Türk sermaye devletinin barbar yüzünü bir kez daha ortaya sermiştir.

16 MART BEYAZIT KATLIAMI

16 Mart 1978 tarihi düzen barbarlığı-nın bütün açıklığıyla kendini ortaya koyduğu tarihlerden yalnızca biridir. Beyazıt Katliamı olarak tarihe geçen bu saldırıda sermaye devleti sivil faşistler ile işbirliği içinde İstanbul Üniversitesi öğrencisi 7 genci bombalı saldırıyla katletti. 41 öğrencinin de yaralı kurtulduğu bu saldırıdan dolayı ceza alan kimse olmadı. Türk sermaye devleti, katletti, tetikçilerini korudu, kolladı. Hatta Beyazıt Katliamı'nın sanıklarının terfilerle ödüllendirip daha sonra yine kirli işleri için kullandı.

Her bir katliamı kendi tarihsel koşul-

ları üzerinden değerlendirmek gerekir. Beyazıt Katliamı'nın yaşandığı dönem Türkiye’sinde ‘77 1 Mayıs Katliamı gerçekleşmiş, 34 emekçi Taksim Meydanı’nda panzerler altında Türk sermaye devletinin saldırısı sonucu can vermişti. Üniversiteler faşist abluka altında idi. Rektör-polis-faşist çeteler işbirliği ile devrimci ilerici öğrenciler fakültelere alınmıyordu.

Buna karşı İstanbul Üniversitesi'nin devrimci-ilerici öğrencileri bir araya gelerek, bugün akademisyenler için atılan “gitmiyoruz, terk etmiyoruz” sloganlarını slogan olmaktan çıkartırlar ve okullara girerler. Can ve kan pahasına üniversitelere, fakültelere girebilmek için rektör-polis-faşist çete abluhasını kırarlar. Her türlü saldırıya örgütlü güçleriyle, direngenlikleriyle, iradeleriyle cevap verirler. Bunun üzerine sermaye düzeni 16 Mart 1978 tarihinde İstanbul Üniversitesi’nde faşist çeteler eliyle polisin himayesinde ilerici devrimci öğrencilere yönelik bombalı/silahlı bir saldırı gerçekleştirir.

Katliamın ardından Türk sermaye devleti dört bir koldan yargısıyla, polisyle, medyasıyla katliamın üzerini örtmeye çalışır. Bunu yaparken de yeni katliamlar yaşanmaya devam eder. Saldırıdan bir ay sonra İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğretim üyesi Server Tanilli’ye silahlı suikast girişimi yapılır. Tanilli, o saldırıdan sağ kurtulsa da hayatının geri kalanına belden aşağısı tutmaz bir şekilde felçli olarak devam eder.

KATLIAMLAR BU DÜZENİN KIRLI VE GERÇEK YÜZÜDÜR

1999 yılında Beyazıt Katliamı'nı gerçekleştirenlerden biri olan Zülküf İso’tun ablası Remziye Akyol itiraflarda bulundu. Kardeşinin katliamın faillerini ele vermesin diye ülkücü arkadaşları tarafından öldürüldüğünü söyledi. Susurluk davasında ortaya çıkan bazı delillerle beraber bu itiraflar birleştirilerek yeni bir 16 Mart davası açıldı. 7 Mart 1978 tarihli 1.D.2.12780 koduyla saldırının olacağına emniyete önceden bildirildiğini ortaya

koyan evrak, emniyet güçlerinin saldırının parçası olduğunu ortaya koydu. Dava sürecinde; katliamda kullanılan bombanın Abdullah Çatlı tarafından bir yüzbaşıdan alındığı öğrenildi. Beyazıt Katliamı'nı gerçekleştiren dört faşistin oraya polis minibüsü ile getirildiği saptandı. Bu dört kişiden biri olan Mustafa Doğan’ın polis olduğu ve daha sonra yurtdışına kaçırıldığı ortaya çıktı. Komiser Reşat Altay’ın katliamcıları takip eden polisleri engellediği, katliamcıları koruyan Reşat Altay’ın daha sonra siyasi şube müdürü yapılarak ödüllendirildiği ortaya çıktı.

Bir not olarak ekleyelim, Beyazıt Katliamı’nda faşistleri kollayarak kaçışını sağlayan Komiser Reşat Altay, Hrant Dink cinayeti sırasında Trabzon emniyetinde üst düzey yetkili olarak görev yapıyordu.

Beyazıt Katliamı için açılan ikinci dava zaman aşımına uğratıldı, birkaç emniyet görevlisine ihtara uymamaktan disiplin cezası verildi ve dosya kapatıldı.

Katliamlar bu düzenin kirli ve gerçek yüzüdür. Ve bu düzen sürdüğü sürece onun toplumu zapturapt altına almak için başvuracağı aşağılık yöntemlerden biri olmaya devam edecektir. 1 Mayıs 1977 Taksim, Beyazıt, Çorum, Maraş, Sivas, Gazi, Roboski, Reyhanlı, Diyarbakır, Suruç, Ankara, Antep, Cizre, Sur, Nusaybin... Bu katliamların hesabı düzenin yargısı ve hukuku ile sorulabilir mi? Sorulamaz! Zira bu düzen kendi kendini yargılamaz. Katliamcı sermaye düzenini ve tetikçilerini gerçekten teraziye çıkartacak olan şey sınıf mücadelesi ve sosyalist devrimdir.

*Nazım Hikmet

22. yılında Gazi Katliamı ve direnişi

‘90’lı yıllarda devrimci örgütlerin güç kazanmasının verdiği tedirginlik ve kapitalist sistemin derinleşen kriz dinamikleri, sermaye devletini bir kez daha katliam politikasına yönlendirdi.

12 Mart 1995’te Alevi ve Kürt emekçilerin yoğun olduğu Gazi Mahallesi’nde kahvelere çalınmış bir araçtan ateş açıldı ve bir Alevi dedesi öldürüldü. Bunun

üzerine halk sokağa döküldü ve karakola doğru yürüyüşe geçti. Karakoldan kitlenin üzerine ateş açılarak 17 kişi katledildi. Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi’nde de gerçekleştirilen eş zamanlı eylemlere polis saldırı ve 5 kişi katledildi.

Devletin kolluk güçleriyle başlattığı saldırılar katillerin aklanması, dönemin milletvekili, bakan ve polislerinin terfi

ettirilmesiyle devam etti.

Gazi Mahallesi bu katliam kadar, katliamların karşısında ortaya koyduğu direnişle de anılmaktadır. Gazi’de ve birçok semtte katliama karşı günlerce süren bir direniş gerçekleştirildi. Gazi katliamı ve direnişi işçi ve emekçilerin düzene karşı öfkesinin bir resmi olarak tarihe geçti.

**Proletaryanın
büyük öğretmeni
Karl Marx'ın
ölümünün
134. yılı...**

**Adı yüzyıllar boyunca
yaşayacak,
yapıtı da!**

